

Cắt Được Ác Phu

Contents

Cắt Được Ác Phu	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	8
3. Chương 3	15
4. Chương 4	23
5. Chương 5	29
6. Chương 6	38
7. Chương 7	44
8. Chương 8	52
9. Chương 9	60

Cắt Được Ác Phu

Giới thiệu

Nam nhân này đầu thai nhầm hay là đầu bị hỏng rồi? Thời cổ đại nữ nhân bị nhìn đến rốn mới phải

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cat-duoc-ac-phu>

1. Chương 1

Vu bà lâm đáng giận

Vu bà lâm chết tiệt!

Vu bà lâm trời đánh!

Rõ ràng cố ý tổn hại để chinh nàng đây thôi.

Thân đang đứng ở nhà ăn Thánh Đế Á Tư tiêu chuẩn, Bạch Tình Ny đã nguyên rửa lần thứ một trăm tám mươi với người bạn tốt kiêm tỷ muội vô địch Sở Thu Lâm.

Cái nữ nhân không lương tâm, vừa tốt nghiệp đại học đã muốn học Gypsy nữ lang, rồi đi tiêu sái, đem nàng để lại một mình ở Đài Loan, loại hành vi vô tình vô nghĩa này đã đủ làm cho nàng tức giận, lại còn không ba thì năm ngày quấy rầy cuộc sống bình an của nàng bằng điện thoại.

Đánh giá phòng ăn xa hoa trước mắt, không gian rộng rãi, bốn phía có cửa sổ sát đất để ngắm cảnh, sàn nhà bằng đá cẩm thạch bóng loáng chói mắt, đèn treo hoa mỹ, đồ ăn mỹ vị.

Nghe nói tùy tiện gọi một phần đồ ăn ở đây cũng phải vài ngàn khối, tuy nói là đồ ăn Pháp cao nhất, nhưng đồ ăn ít, người bình thường muốn ăn no ít nhất phải đem đến vạn khối.

Ông trời! Sở Thu Lâm bệnh thần kinh nghĩ nàng là thiên kim nhà giàu sao?

Thật sự càng nghĩ càng làm cho người ta tức giận, vốn tưởng rằng thừa dịp cuối tuần có thể tránh ở nhà ngủ nướng một chút, không nghĩ tới vụ bà làm lại gọi điện thoại đến, nghiêm trang nói cho nàng nói thay nàng bắt quẻ, nói nàng chỉ cần ra khỏi nhà theo cửa phía sau đi theo hướng phải, đếm tới nhà ăn thứ mười tám nhất định phải đi vào ăn một chút, cứ như vậy vận may sẽ không ngừng bay lên.

Cho nên nàng tựa như người ngu ngốc từ chối giấc ngủ ngon lành, đi ra khỏi nhà đến đây, kết quả, nhà ăn thứ mười tám xuất hiện, đúng là nhà ăn của giới thượng lưu trên xã hội – Thánh Đế Á Tư nhà ăn.

Thiên đường mỹ thực không tốt sao? Không tốt! một chút cũng không tốt, nhất là đối với người muốn giảm béo.

Nếu không phải cùng Sở Thu Lâm kết giao mấy năm, biết được năng lực đặc biệt của nàng, nàng cũng sẽ không ngoan ngoãn nghe lời tìm đến nhà ăn thứ mười tám, lại càng không biết rõ lát nữa tâm sẽ đau chết còn đi vào.

Tốt nhất phù hộ cho quẻ bói hữu hiệu, phù hộ cho nàng có được vận may năm nay thu vào triệu nguyên, bằng không tên kia đời này đừng nghĩ trở về Đài Loan!

- “Tiểu thư, bên này thỉnh.”

Phục vụ sinh cung kính dẫn dắt nàng đi đến bàn ăn có khăn màu trắng, nhưng khi nàng đi qua một bàn ăn có khăn màu đỏ thì đột nhiên dừng lại.

Vị trí của cái bàn này nàng thật thích, từ cửa sổ nhìn ra có thể thấy trực tiếp bể phun nước mà không phải đối mặt với đường cái, không cần xem người đi đường đi qua đi lại, điều hòa lại không lạnh, ánh sáng nhu hòa làm cho người ta cảm thấy thoải mái cảm thụ.

- “Vị trí này không sai, tôi ngồi ở đây”. Nói xong nàng chuẩn bị ngồi xuống.

- “Thực xin lỗi tiểu thư, vị trí này là chỗ ngồi vip của nhà ăn, đã bị một người bao hạ một năm.”

- “Vip?”

- “Đúng vậy!” bởi bàn có chút áy náy nhìn nàng – “Không có sự cho phép của lão bản, chỗ ngồi vip là không thể cho người khác ngồi, thỉnh tiểu thư thứ lỗi.”

Bạch Tĩnh Ný không khỏi nhíu mày. Kể có tiền thật phiền toái, một vị trí mà cũng muốn dán nhãn.

Bất quá nếu người ta đã nói như vậy, nàng cũng không thể làm khó dễ, liền tự mình tìm một chỗ khác ngồi xuống, dù sao vị trí này cũng không kém lắm.

Phục vụ sinh đưa cho nàng một menu vàng, mỗi một phần cơm quả nhiên đắt cực kì.

Kiên trì, nàng gọi vài món rau xanh, làm cho khi phục vụ sinh rời đi, nàng vội vàng lấy ra di động chuẩn bị khởi bình chất vấn bạn tốt một phen.

Thời điểm nàng vừa muốn quay số, từ cửa nhà ăn bỗng nhiên truyền đến một trận xôn xao, tiếp theo có hai gã nam tử mặc tây trang màu đen giống như hắc đạo tiêu sái tiến vào.

Bọn họ tiến thẳng vị trí nàng vừa muốn ngồi, trong đó có một gã nam tử cẩn thận đem ghế dưới bàn ra, thái độ cung kính tựa như ghế ngồi đó là của lão bản hẳn.

- “Thiếu gia!” Một nam tử khác xoay người gọi.

Lúc này Bạch Tĩnh Ny mới nhìn đến phía sau hai gã nam tử còn có một nam tử tóc dài dáng người cao ráo dáng vẻ tiêu sái đến.

Nam tử tóc dài xuất hiện làm cho nữ sinh trong nhà ăn chú ý không ít, ngũ quan khắc sâu, diện mạo xuất khí, dáng người hấp dẫn, cả người hắt phát ra hơi thở vương tử.

Hắn cử chỉ tao nhã ngồi xuống, chiếc cằm xinh đẹp ngạo mạn, đôi mắt tối đen thâm thúy làm cho người ta không đoán ra tâm tư bên trong.

Hắn mặc một thân tây trang màu trắng, dáng người cao chừng hơn một trăm tám mươi cm.

Đẹp quá...nam nhân đẹp quá...

Bạch Tĩnh Ny đang muốn quay điện thoại ngậy ngốc dương miệng xem, chỉ kém không chảy ra nước miếng. Từ nhỏ đến lớn, đây vẫn là lần đầu tiên nàng nhìn thấy nam nhân có bộ dáng xinh đẹp như vậy.

Không để ý tới mọi người sợ hãi than, nam tử tóc dài tao nhã vén hai chân, bảo trì tư thế trầm ổn, nam tử mặc tây trang màu đen đứng ở phía sau tiếp nhận menu của phục vụ sinh, thật cẩn thận hơi hơi cúi đầu.

- “Thiếu gia, hôm nay ngài muốn ăn nhẹ một chút sao?”

Soái ca áo trắng khẽ gật đầu, phục vụ sinh có nề nếp bắt đầu gọi cơm, hai nam nhân mặc hắc tây trang vội vàng đem khăn ăn màu trắng đến, tỉ mỉ vì chủ tử đặt lên.

Nhà ăn bình tĩnh, mọi người tiếp tục ăn cơm, chỉ có Bạch Tĩnh Ny lòng hiếu kì tràn đầy, vẫn nhịn không được vụng trộm liếc mắt về soái ca áo trắng, hơn nữa xem càng ngày càng quan minh chính đại.

- “ Uy, cô xem cái gì?”

Ngay tại thời điểm nàng xem đến cảnh giới không kiêng nể gì, một nam tử mặc hắc tây trang đột nhiên đến gần, không khách khí đối nàng hét một tiếng lớn.

Nàng nâng mắt lên, chỉ thấy đối phương hung ba ba nhìn nàng, không chỉ có như thế nàng còn cảm giác được khách nhân trong nhà ăn tuy rằng làm bộ trấn định nhưng trên thực tế đều đang lén nghe lén nhìn động tĩnh nơi này.

-“ Người không xem ta làm sao biết ta đang nhìn cái gì?”Thua nhân không thua trận, nếu nàng lẳng lẳng mặc bọn hắn khi dễ, không phải làm cho những người khác chê cười sao? Nói sau, nhìn xem không được sao?

Phản kháng của nàng nhất thời đối lấy nam nhân tức giận rống to – “Nữ nhân chết tiệt, cô có biết chính mình đang nói chuyện với ai không?”Dứt lời, nam nhân hắc y khác cũng thập phần không khách khí đánh một chưởng thật mạnh lên trên bàn cơm của nàng.

Đối mặt với sự tức giận của bọn họ, Bạch Tĩnh Ny là ngoài cười nhưng trong không cười, tà liếc hắn một cái – “Đại ca, chính ngươi cũng không biết chính mình là ai, ta làm sao có thể biết?”

- “Ta đương nhiên biết chính mình là ai, tên của ta là Cát Tường!”

Gì? Đường đường là nam nhi thân cao bảy thước lại kêu Cát Tường? miệng của nàng có nụ cười ẩn nhẫn, cổ ý nhú mày trêu chọc –“ Nha, vị huynh đệ bên cạnh anh có phải kêu Như Ý?”

-“ Cô...cô làm sao biết tên của ta?”Nam nhân kêu tên Như Ý sắc mặt nháy mắt thay đổi, bộ dáng quá sợ hãi.

Cúi đầu, nàng cực lực nhịn xuống cười to sắp bùng nổ, hai kẻ cơ bắp như thế sao lại ngu xuẩn như vậy? – “Ta không thể không thừa nhận, ba mẹ các người đặt tên cho các người thật dụng tâm.”

- “Không phải ba mẹ, tên của chúng ta là do thiếu gia nhà chúng ta tự mình đặt.”

Hai bảo tiêu đồng thời giải thích, bộ dáng dương dương đắc ý.

-“ Haha...” lần này nàng nhịn cười không được, khóe mắt, khóe miệng bên mi, trên mặt lộ ra toàn ý cười.

- “Cát Tường, Như Ý”.nam nhân tuần mỹ vẫn bảo trì trầm mặc cuối cùng lên tiếng gọi người, tiếng nói mê người có chứa từ tính –“Rời xa nơi này chỉ biết thông minh, người không có giáo dưỡng, sau đó bảo trì im lặng, các người thật ảm ỹ.”

- “Là, thiếu gia!” Mệnh lệnh một chút, Cát Tường, Như Ý lập tức quy củ lùi về bên người thiếu gia.

Những lời này một chữ cũng không thiếu truyền vào trong tai Bạch Tĩnh Ny, nàng không cam lòng yếu thế ý đồ trừng mắt nam tử liếc một cái, không ngờ khi hai tầm mắt chống lại, ngược lại làm cho nam tử cười lạnh đùa cợt phản kích, nhất thời cơn giận dữ bùng nổ trong lòng nàng.

Tên kia cư nhiên dám chê cười nàng!

Nàng cũng học hần bộ dáng ngạo mạn, khoanh hai tay, trừng hần –“ Có câu nói không ăn được bồ đào thì nói bồ đào còn xanh, nói đúng là có người hâm mộ tài ăn nói của ta tốt, lại cứng rắn nói mình thông minh, hâm mộ bộ dáng của ta xinh đẹp, đành phải nói xấu ta không có giáo dưỡng, ta sẽ không cùng người đáng thương này so đo” thanh âm không lớn không nhỏ, nhưng khẳng định bàn đối diện có thể nghe rõ từng từ.

-“ Uy, nữ nhân chết tiệt này...” Cát Tường, Như Ý chuẩn bị rống nữ nhân này vài câu,làm ằng nhĩ nàng vỡ tan, nhưng nam tử áo trắng chính là hơi cong lên cánh môi xinh đẹp lạnh giọng cười, hai gã bảo tiêu liền tức thời ngậm miệng.

Tầm mắt rõ ràng nhìn đồ ăn trên bàn cơm nàng một cái, hần liền cười mở miệng –“ Cát Tường, Như Ý, không tắt yếu cùng người nghèo tranh luận không ngót. Ngồi xuống, cùng ta ăn cơm trưa.”

Lời này nói ra, Bạch Tĩnh Ny khí tặc ở trong lòng. Người này khinh thường nàng là được rồi, còn làm cho bảo tiêu ngồi xuống là thế nào? Cười nhạo nàng còn không so được với bảo tiêu nhà hần?

Đáng giận! nàng Bạch Tĩnh Ny sở trường chính là nha mỗ nhọn lợi, hôm nay nếu không mắng cho người này đến xấu hổ và giận dữ mà chết, nàng liền đi theo hần, hừ!

-“ Người nghèo?” nàng c ý nhìn bàn ăn của hần liếc mắt một cái, bàn ăn còn không có mang đồ ăn lên thật sạch sẽ - “Đúng,dùng bữa kêu người nghèo, ta đây thật đúng là không hiểu được khi uống nước sôi sẽ như thế nào? Cho nên nói, không có tiền sẽ không học người phô bày giàu sang, không cần vì nhường đường người hâm mộ đi vào mười giây, ngược lại làm cho người ở bên trong chê cười một giờ.”

Nhìn thiếu gia nhà mình bị vũ nhục, Cát Tường vội vàng dẫn đầu nổ sừng –“ Người, nữ nhân này không muốn sống nữa có phải hay không? Người biết thiếu gia chúng ta là loại người nào sao?”

-“như thế nào mà người trong gia tộc nhà các người mắc bệnh mất trí nhớ. Thích hỏi người khác các người là ai?”

- “Người”

-“Cát Tường” một tiếng khinh xích, nam tử áo trắng ngoài cười nhưng trong không cười nhìn lại nàng quật quạo, tao nhã uống một ngụm nước, mềm nhẹ nói –“Người có lòng bất bình nhìn hành động là có thể nhìn thấy, thí dụ như thân là một nữ nhân, tóc so với nam nhân còn ngắn, muốn học nam nhân lại không thành nam nhân, cho nên bất bình, nếu nàng trong lòng bất bình,sẽ hâm mộ kẻ có tiền cũng là bình thường, chúng ta cũng đừng so đo với nàng.”

Hần luôn luôn chán ghét cùng nữ nhân rầy rà cãi nhau, bởi vì hần bị lão ba sủng lão mẹ lên tận trời làm ấu chấy đầm đìa là căn cứ chính xác, nữ nhân chỉ cùng nam nhân ảm ỹ, bình thường không ảm ỹ đến trời sụp đất nứt, hồng hỉ tách ra thì không được.

Nhưng đối nữ nhân ngồi bàn đối diện kia thật sự rất là chán ghét làm cho hần nhịn không được nghĩ lời nói châm chọc.

-“Ai!”Bạch Tĩnh Ny dùng cằm nỗ nỗ hần –“Kì quái,nữ nhân để tóc ngắn là không bình thường, vậy nam nhân để tóc dài thì có vấn đề gì? Tâm lý biến thái?”

-Người, nữ nhân chết tiệt biết cái gì? Đầu tóc dài này là bảo bối của thiếu gia nhà chúng ta”

Bạch Tĩnh Ny khoa trương cười to ba tiếng – “Bảo bối? người đem tóc dài làm bảo bối? không phải ai cũng là”bảo bối” của người đấy chứ?”

Vừa dứt lời, chỉ thấy nam tử áo trắng sắc mặt lạnh lùng – “Như Ý, đi thông tri cho quản lý nhà ăn, từ nay về sau ta không nghĩ nhìn thấy nữ nhân này trong nhà ăn”

Hắn không nghĩ cùng nàng chơi, mỗi câu trong miệng thôi kia phun ra đều làm cho người ta cảm thấy chói tai. (haizz, anh zai ơi, miệng thôi mà sau này anh cũng hun nó đấy)

-“ Vâng, thiếu gia”

- “Cát Tường, đem nàng ném ra ngoài”

- “Vâng, thiếu gia”

-“Uy, buông!”cánh tay của Bạch Tĩnh Ny bị người dùng lực nhắc, nàng không cam lòng yếu thế giây, miệng tiếp tục kêu gào –“Bảo,bối, người cho người là ai? Ta cũng không phải không trả tiền, ta ăn cơm của ta, người dựa vào cái gì đuổi ta? Nói cho người, người dám đuổi ta, ta phải đi tiêu cơ hội...”

-“Cô muốn đi đâu cũng không sao cả, chỉ cần biến mất trước mặt ta”

Một mạch dưới, Bạch Tĩnh Ny cầm lên dao ăn thịt bò trên bàn ăn, tay phải linh hoạt đem dao nhỏ vòng một vòng dưới tay, giây tiếp theo, cùng với tiếng xé gió, dao nhỏ sắc bén liền thẳng tắp hướng nam nhân kiêu ngạo bay đi.

Kì diệu là,phi đao khi chỉ cách mặt đối phương mười cm, đột nhiên thần kì vòng vo phương hướng, xẹt qua tóc nam tử, cuối cùng dừng ở sau đầu hắn vòng vo nửa vòng mất tốc độ rơi xuống.(woa, tiểu lý phi đao hử?)

Thoáng chốc, tóc dài phía sau của nam tử rơi xuống, dây cột tóc vẫn còn nhưng tóc đã muốn bỏ chủ nhân mà đi. (haha, ta edit cái chỗ này thấy mắc cười, giống như là hai người âm dương cách biệt vậy)

Trường hợp bất thành linh thật sự là làm cho khách ăn trong nhà ăn sợ hãi, tất cả mọi người đều ngây ngẩn cả người, bao gồm nam tử vừa đi dạo qua một vòng quỹ môn quan.

Sắc mặt của hắn nháy mắt trở nên xanh mét, đôi mắt xinh đẹp tản mát ra lãnh khí có thể ngưng kết hàn khí không khí.

Hắn hung tợn trừng mắt Bạch Tĩnh Ny một cái, những người khác bắt đầu lo lắng thay cho kết cục của nữ nhân này, bất quá người làm ra chuyện lại không lo lắng, còn nhìn thành quả của chính mình, âm thầm gật đầu.

Chiêu tuyệt kĩ phi đao học của học tử khi còn học đại học vẫn không có lui, không sai, không sai.

Im lặng một hồi, Cát Tường, Như Ý bởi vì kinh hách mà ánh mắt có chút dại ra dần dần phục hồi một chút sáng rọi, đột nhiên hai người cùng quỳ gối xuống sàn nhà, hợp lực cầm khúc tóc dài.

-“Thiếu gia không tốt, thiếu gia không tốt, tóc của ngài...a! thiếu gia...”

Nhìn hai người đồng thời khóc rống, Bạch Tĩnh Ny không hề áy náy, chính là khoanh hai tay lạnh lạnh nói –“Chuyện này có gì mà khóc? Kĩ thuật phi đao này của ta cũng không phải tùy tiện cho người xem, huống chi chỉ dùng để thay người cắt tóc, các người nên cảm kích, thuận tiện cảm kích ta cho thiếu gia các người tái hiện làm một thân nam nhi”

Nam tử áo trắng với khuôn mặt bình tĩnh tuần tú đầu tiên là không dấu vết làm vài cái hít sâu, tiếp theo mới rét cầm cầm tròng mắt nàng –“ Cô có biết cô làm cái gì không?”

Nàng cắt mái tóc của hắn, nữ nhân ngu ngốc này cư nhiên dám cắt tóc của hắn! nàng nhất định không biết đây là chuyện cực kì nghiêm trọng.

-“Nếu thính lực cùng nhãn lực của anh có vấn đề, ta không ngại lặp lại một chút, ta là ân nhân thiết kế sư kiểu tóc mới cho anh, đã hiểu sao?” nàng cười lạnh liếc mắt nhìn hắn.

Hắn tức giận đến nói không ra lời, một lát, như là hạ quyết tâm gì đó, đột nhiên cầm lấy di động quay số, chỉ chốc lát, hắn nói một câu –“tiến vào”

Chấm dứt trò chuyện bất quá mới vài giây, đột nhiên mười mấy nam nhân mặc hắc y tiến vào nhà ăn.

Nam tử áo trắng chậm rãi đứng lên, cánh môi hiện lên một chút cười âm lãnh –“đem nàng mang về cho ta”

-“Buông, buông, uy, dám bắt ta, ta sẽ báo cảnh sát...” Bạch Tĩnh Ny không ngừng tránh đi tay mọi người, nhưng vô ích.

Nàng vụn vụn không nghĩ tới, trừ bỏ hai người kêu Cát Tường, Như Ý, còn có một đám người bảo hộ hần, chính là không theo vào mà thôi.

Tuy rằng nàng phi thường am hiểu không thủ đạo, nhưng là muốn nàng một mình đối phó một đám nam nhân có huấn luyện như vậy, này căn bản là khiêu chiến cực hạn với nàng, không có khả năng.

Một đám người đem nàng vào một chiếc xe hơi màu đen, từ đầu đến cuối không để ý nàng kêu gào giãy dụa, cuối cùng nàng bị đám người mang đi như vậy.

Chẳng lẽ đây là vận tốt mà vu bà Lâm nói?

Tốt lắm, nàng thật sự bị trói.

Cứ mặc nàng khóc lóc om sòm trên xe thể nào, hai tay giãy dụa như thế nào, mắng chửi người khó nghe như thế nào, những người này cũng mặc, uy hiếp, uy hiếp, cười lạnh cười lạnh, không có ai để ý, về phần nam tử áo trắng thì từ đầu đến cuối nói chuyện điện thoại, thần thần bí bí chỉ đạo chuyện gì đó.

May mắn duy nhất là xe còn trong nội thành, tạm thời nàng không lo có nguy cơ bị giết ở nơi hoang vu, nhưng là nàng không xác định sự tạm thời này có thể duy trì bao lâu.

Xe cuối cùng dừng tại bãi đỗ xe của một đại lâu, nàng bị người bắt tiến vào một thang máy, vừa đến lầu mười hai, thang máy mở cửa, đập vào tầm mắt là một trụ sở công chứng.

Trụ sở công chứng? muốn làm gì? Bạch Tĩnh Ny hoàn toàn muốn làm rõ ràng tình trạng này, nhưng người đã bị bắt bước vào gian trụ sở.

Nghênh đón là một trung niên nam tử cười khanh khách, dẫn bọn họ đi vào văn phòng, nhìn hần ngồi trên ghế sofa, có thể đoán rằng hần cùng nam tử áo trắng đã thông đồng tốt, bởi vì xem nàng bị người nắm giữ, mà người này không có hoảng hốt, một bộ dáng tự nhiên.

Nam tử áo trắng ngồi đối diện bàn làm việc của hần, còn phân phó Cát Tường, Như Ý đem nàng áp tại vị trí bên cạnh hần.

Thoạt nhìn thấy nữ nhân trợ lý mang ra tờ giấy có hai chữ “hôn thú”...hôn thú? Tò mò nha, những người này rốt cuộc muốn làm gì?

Bạch Tĩnh Ny nhin không được muốn rống giận –“Uy, rốt cuộc các người muốn làm gì? nhanh thả ta đi, bằng không ta tố cáo các người về tội bắt cóc, uy, người có nghe hay không?”

Áo trắng nam tử thâm ý liếc mắt nàng một cái, không nói lời nào.

Nhân viên sở vụ mở miệng –“Khang tiên sinh, điện thoại ngài có nhắc cần hai người làm chứng”

-“Ân”

-“Kia...chứng minh nhân dân của ngài cùng vị hôn thê có thể cho tôi xem một chút.”

-“Không cần”

Nhân viên sở vụ tỏ vẻ thật khó xử –“Cái đó và quy định không hợp, hướng hồ đây là quyền lợi của hai người, ngài không thể...” Âm thanh biện giải, nhìn đối phương càng ngày càng nhỏ đi.

-“Cát Tường, Như Ý, con dấu kí tên”

Nghe vậy, hai người lập tức lấy con dấu kí tên đánh trên tờ giấy hôn thú, về phần Bạch Tĩnh Ny từ đầu đến đuôi chỉ có ngồi nhìn. Rốt cuộc là ai muốn kết hôn? Sẽ không phải là Cát Tường cùng Như Ý đi? Thật là khủng khiếp...

Cát Tường, Như Ý kí xong, nam tử áo trắng cũng cầm bút máy viết vài chữ to trên giấy, nàng cẩn thận một phen nhìn, mới nhìn ra mấy chữ to rồng bay phượng múa này hóa ra là Khang Húc Trạch.

Hóa ra tên của nam nhân này gọi là Khang Húc Trạch.

“ba” Kí xong tên, hấn đem bút máy đổ về phía nàng, lạnh như băng hạ mệnh lệnh – “ Kí tên cô lên đây”

–“Cái gì?” Nàng hú lên quái dị –“Vì sao muốn?”

Nàng bị hành động của bọn họ làm cho hồ đồ, nhưng không có tự động giáng cấp thành ngu ngốc, vì sao hấn muốn nàng kí tên trên giấy hôn thú?

Nếu ánh mắt của nàng không có nhầm, nếu nàng kí tên trên tờ giấy hôn thú này, không phải là nàng phải gả cho hấn sao?

–“Bởi vì từ giờ trở đi, thân phận của cô là vợ của Khang Húc Trạch ta.”

Nghe được hấn nghiêm trang đem những lời này nói xong, Bạch Tĩnh Ny không chút nào nề tình khoa trương cười to ba tiếng –“Hôm nay không phải là ngày cá tháng tư đi? Hay là tinh thần của anh có vấn đề? Cho dù là như vậy, cũng không thể lấy hôn nhân ra làm trò đùa, bệnh thần kinh, buồn, tôi còn rất nhiều chuyện cần phải làm, không có nhiều thời gian cùng anh chơi đùa uống rượu.”

Khang Húc Trạch tao nhã hoàn hai tay, nhìn không chuyển mắt trừng nàng – “Ta cũng không có nhiều thời gian với cô chơi đùa, kí tên của cô lên, tính nhẫn nại của ta có giới hạn.”

–“Anh không phải nói thật chứ?” nhìn vẻ mặt nghiêm túc của hấn, không có ý tứ nói giỡn nàng, sắc mặt của nàng thoáng chốc trở nên khó coi, bên trái liếc mắt xem Cát Tường hai tay ôm ngực, bên phải liếc mắt một cái xem Như Ý dương cầm, lại xác nhận –“Thiếu gia nhà các người đầu óc không có vấn đề chứ?”

Nháy mắt, nàng đồng thời nhận được ánh mắt mang đầy sát khí đáng sợ truyền đến từ sau lưng.

–“Cô đã muốn hưởng thiếu gia nhà chúng ta cầu hôn, hiện tại ngoan ngoãn kí tên của cô lên.” Cát Tường dương cầm nói.

–“Tôi cầu hôn thiếu gia nhà các anh?” Bạch Tĩnh Ny kinh ngạc cực kì –“Lúc nào thì như vậy? vì sao tôi thân là đương sự mà cũng không biết?”

–“Cô làm sao có thể trở mặt không chịu trách nhiệm? Một giờ trước, ở Thánh Đế Á Tư, chúng ta đều tận mắt chứng kiến cô cắt đi mái tóc thiếu gia nhà chúng ta.” Cát Tường hung tợn trừng mắt nàng, một bộ đều là cô sai” bộ dáng.

–“Như vậy thì sao? Là hấn công kích người thân tôi trước” Trên thực tế, nàng muốn phi thanh dao kia cắt đi đầu lười của hấn, bắt quá lười giấu tốt trong miệng, cho nên phải lui mà tẩy tước.

–“Đây là quy củ của Khang gia, thân là nam nhân của Khang gia, từ sau khi thành niên mười tám tuổi phải bắt đầu nuôi tóc, thẳng đến ngày kết hôn mới có thể để cho thê tử cắt đi đầu tóc dài, nói cách khác, chỉ có vợ của thiếu gia mới có thể cắt đi mái tóc của thiếu gia, hiện tại cô nghe đã hiểu chưa?” Như Ý dùng hết khả năng để hướng nàng giải thích.

Nàng ngơ ngác lắc đầu – “Không hiểu”

Cái gì tóc? Cái gì thê tử? rốt cuộc có gì liên quan? Dù sao mau thả nàng đi là được rồi.

Cát Tường khề nhếch khóe miệng cười nhạt –“ Cô là nữ nhân thật ngu ngốc nha”

Khang Húc Trạch im lặng một lúc chậm rãi nâng mắt lên, mang theo đánh giá, lạnh lùng đánh giá nàng, không tốt mở miệng –“Vóc dáng không cao, diện mạo không đẹp, đáng người không tốt, nha mỗ nhon lợi, không có thương thức, không có nữ nhân vị, tuy rằng trên người tụ tập đủ loại khuyết điểm làm người ta không thể nhận, bắt quá nếu mọi chuyện đã muốn phát sinh, cũng chỉ có thể như vậy.”

Hấn lại chỉ chỉ tờ hôn thú –“ Ta cũng chưa nói ủy khuất, cô còn cái gì kén chọn? nhanh kí tên của cô lên, ta không thích lặp lại nhiều lần một chuyện gì đó.”

Xem bộ dáng vẻ mặt của nàng không tình nguyện, chẳng lẽ hấn cũng rất muốn kết hôn với nàng sao?

Nếu không phải thế hệ tổ tiên của hấn vô tình đắc tội một vu bà có pháp lực cao cường, làm cho nam nhân họ Khang mắc phải lời nguyện, bằng diện mạo cùng tính tình của nàng, ngay cả liếc mắt một cái hấn cũng lười.

Nghe lão ba nói là năm trăm năm trước, tổ tiên Khang gia là trạng nguyên, cho nên bị con gái của Quốc sư để mất, nhưng ông đã có vợ và con, vì thế quả quyết cự tuyệt lời cầu hôn của con gái quốc sư, cũng nói rõ ràng là tuyệt đối sẽ không cùng nữ nhân khác kết tóc se duyên.

Con gái quốc sư giận dữ đối ông hạ nguyên rửa, nguyên rửa ông cùng con cháu đời sau cũng chỉ có thể lấy một người vợ, hơn nữa sau khi bọn họ trưởng thành, chỉ có thể lấy cô gái đầu tiên cắt đi mái tóc của họ, nếu không làm như vậy, sẽ chết.

Nguyên bản, hẳn không tin loại lời nói vô căn cứ này, nhưng hơn hai mươi năm qua, hẳn chính mắt chứng kiến một vị đường thúc, hai vị đường huynh, ba vị bà con xa là thân thích của Khang gia không tin lời nguyên mà chết, nhiều mạng người mất đi như vậy làm cho hẳn không thể không tin.

Nàng mới không cần quản chuyện quy củ của bọn họ! Bạch Tĩnh Ny vừa muốn mở miệng mắng –“ Tôi mặc kệ anh...”

Hắn đánh gãy lời nói chưa xong của nàng, con người đem theo một quang mang đùa giỡn –“Đừng quên, phía sau còn có vài người đàn ông cao to bắt cô đến, cô nghĩ muốn cùng bọn họ so chiêu sao? Chỉ cần kí tên lên tờ giấy hôn thú này, bọn họ sẽ đem cô trở thành nữ chủ nhân, cô sẽ được tự do.”

Đúng rồi, nàng thiếu chút nữa đã quên mình bị “khiêng” vào, cái gọi là nữ nhân thông minh không xem khó khăn trước mắt, núi không sợ không có đường đi, nàng có biện pháp khác.

–“Được rồi, tôi kí.” Tránh đi vài trói buộc của bảo tiêu, cầm bút máy lên, nàng thực quả quyết kí một đại danh.

Khang Húc Trạch nhìn giấy chứng nhận –“Cô gọi Sở Thu Lâm?”

–“Thế nào? Có ý kiến sao?” bạn bè thôi, chính là nếu vu bà Lâm hại nàng lâm vào khốn cảnh này, không đạo lý nào không kéo nàng cùng nhau xuống nước.

Xem nàng là bạn bè tốt, thay đổi người khác, ai sẽ đem nam nhân đẹp trai, nhiều tiền như vậy tặng cho bạn bè, huống hồ là tên bệnh thần kinh này không đòi chứng minh thư, vừa lúc tiện cho nàng.

Không hỏi lại nhiều lời, hẳn đứng lên –“ Hai ngày sau đóng dấu, giấy chứng nhận bản sao ta giữ, hai tháng sau sẽ cử hành hôn lễ, trong lúc này cô sẽ đến sống tại nhà ta, không thể dị nghị.”

Tiếp theo, bàn tay to nắm lấy cổ tay nàng, lôi kéo nàng đi.

Chính là hai giờ sau, tuy rằng mất một phen công phu, nhưng Bạch Tĩnh Ny vẫn là rất đắc ý rời đi tòa biệt thự mẫu trắng ba tầng.

–“Hừ, tưởng khinh địch như vậy muốn nhốt bốn cô nương, các người không khỏi quá ngây thơ đi.” Hai tay dặt vào túi, nàng nhàn nhã rời đi, quyết định đem toàn bộ chuyện hôm nay trở thành kết quả gặp tên bệnh thần kinh.

2. Chương 2

Tập đoàn Hoa Thái là một công ty tài chính đầu tư quy mô lớn gây dựng sự nghiệp gần ba mươi năm, tổng tài đương nhiệm Phương Văn Hạo là con tổng tài sáng lập công ty, tuổi trẻ đầy hứa hẹn, tiếp nhận công ty gần gũi tám năm, liền đem công ty của nhà từ một công ty mạo hiểm nhỏ thành công ty tài chính đầu tư lớn.

Phương Văn Hạo thành công không chỉ do tiếp nhận công ty từ cha, mà cũng là do biết vận dụng nhân tài một cách hữu hiệu.

Hắn chú ý đến những người tài đang học đại học hệ tài chính hoặc quản lý xí nghiệp, thừa dịp trước khi sinh viên tốt nghiệp, sớm hơn người từng bước thu thập nhân tài, vì công ty mang tiền giá cả giá trị phát tài khí cụ- người đầu tiên là Bạch Tĩnh Ny.

Tuy rằng mỗi ngày đều liêu minh làm việc, nhưng xem trọng ở việc tiền lương cao cùng việc làm cực có tính khiêu chiến, Bạch Tĩnh Ny vui vẻ nhận công việc này, cũng rất thích nó.

Nàng đặc biệt làm cho Hoa Thái bên bộ đầu tư, về phần đặc biệt đầu tư cái gì? Thân là một viên chức nhỏ nàng cũng không muốn làm rõ ràng.

Bất quá ngành này cũng có một khuyết điểm, tuy nói mọi người đều là tinh anh, nhưng là khi lão bản không có, nữ nhân liền “ tam cô lục bà” chạy đi bàn tán.

Sáng sớm, nàng giống như mọi khi tiến vào công ty, vừa bước vào tầng văn phòng, tiếng thảo luận âm ỹ truyền đến.

-“ Trời ạ, đây không phải là nhân vật bìa tạp chí số đặc biệt, thật sự là vừa đẹp trai, lại có môi khêu gợi như vậy, ánh mắt mê người như vậy, cái mũi rất có cá tính...oa, thật hay giả, đại soái ca này có phải hay không vụng trộm chính hình?”

-“Làm ơn, cũng không phải ngôi sao, không có chuyện gì sao bỗng dưng đi chính hình?”

-“Ha ha! Mọi người đang nói chuyện gì mà hăng say như vậy?” Bạch Tĩnh Ny tươi cười đầy mặt đi đến chỗ mọi người.

-“Tĩnh Ny, em tới” Một nữ nhân nhuộm tóc vàng cầm lấy tạp chí, dường như đó là hiến vật quý lắc lắc –“ Đây là báo tuần san đặc biệt nha, ta vừa đến cửa hàng mua thì nó là cuốn cuối cùng, còn có vài tạp chí nữ sinh đang lưu hành, ta vừa thấy liền mua luôn.”

-“Cái gì đặc biệt, có hay không khoa trương như vậy?” Bạch Tĩnh Ny nhú mày, cứ theo lẽ thường phán đoán, thường thường phía sau bìa mặt tuần san phần lớn sẽ có một “diện mạo” làm cho người ta kính sợ.

-“Chính là bài viết đặc biệt về tổng tài tập đoàn Khang thị Khang Húc Trạch, còn tặng kèm bức tranh bìa, nghe nói đây là lần đầu tiên hân nhận phỏng vấn, cũng là lần duy nhất lên báo nha.”

-“Khang Húc Trạch?” Nàng bắt đầu suy nghĩ –“Tên này sao nghe quen tai như vậy?”

Không, phải nói là quen mắt, giống như nhìn thấy trên tờ giấy, hình như là thời điểm kí tên, hình như là cách ngày... không thể nào?

Nàng lấy tạp chí của đồng sự nhìn vào, trong lòng nhất thời chợt lạnh. Là hân! cái tên luôn miệng nói nàng cắt đi mái tóc bảo bối của hân cho nên phải gả cho hân, cái tên bệnh thần kinh luôn uy hiếp người khác gả cho hân.

Hình trên bìa mặt cùng với hân trong trí nhớ giống nhau, tao nhã ngồi ngay ngắn trên ghế màu trắng, ánh mắt thâm thúy, biểu tình thản nhiên như trước, bỏ đi tình trạng tâm thần làm cho người ta lo lắng ấy, bộ dáng của hân thật là rất tuấn tú.

-“Chỉ nói hân là ai vậy?” nàng nghiêng đầu muốn xác định lại một lần với đồng sự.

Tuy rằng từng cùng hân có nghiệt duyên, nhưng là trừ bỏ xác định hân nhất định có rất nhiều tiền, đối với gia thế bối cảnh của hân, nàng hoàn toàn không biết.

Bất quá nói đến nghiệt duyên, nàng thật muốn cười to ba tiếng khen ngời trí thông minh của mình, ha ha ha...

Lần trước bị hân bắt đến nhà sau, lấy cớ tắm rửa, nàng liền đi ra từ cửa sổ, leo theo tuyến ống trên vách đá, thuận lợi trốn về nhà, mới trước mắt mà đã trôi qua ba ngày, hoàn hảo hoàn hảo, cuộc sống của nàng không có bởi vì sự xuất hiện của nam nhân kia mà có nhiều chuyển biến. (tội nghiệp nàng, vừa nghĩ đã ứng nghiệm.)

-“Hân là ai vậy? thân ở trong giới tài chính, em sẽ không biết tập đoàn Khang thị đi? Em sẽ không biết tổng tài Khang Húc Trạch đi?”

- “Em biết tập đoàn Khang thị muốn em nói bọn họ trong cổ giới, đoàn đội, triển vọng lnh tinh đều có thể, nhưng về bối cảnh cá nhân của tổng tài, hôm nay em mới biết tên đầy đủ của hân nha.” Bạch Tĩnh Ny ăn ngay nói thật.

-“ Nói cũng đúng, hân là người thần bí, nếu không có lần phỏng vấn này, còn rất nhiều người không biết diện mạo thật của hân.

-“ Người xem, tạp chí nói từ nhỏ hần đã chịu giáo dục anh tài, cũng là thiên tài tiêu chuẩn, từ khi tốt nghiệp năm mười tám tuổi, không đến hai năm liền lấy học vị thạc sĩ, thật sự lợi hại nha.”

-“Ta cảm thấy lợi hại nhất là hai năm trước, khi hần hai mươi ba tuổi tiếp nhận vị trí tổng tài tập đoàn Khang thị, tập đoàn Khang thị tranh đấu thật khủng bố nha, hần hần là rất thủ đoạn”

-“Đương nhiên là có thủ đoạn, mới ngồi trên ngai vàng hai năm, hiện tại liền mở rộng quy mô buôn bán, không phải vì chuyện này mà nhận phỏng vấn của tạp chí xã sao?”

-“ Chính là, chính là, ta còn nghe nói...”

Nghe đồng sự người một lời ta một lời bốn phía khen ngợi cùng hâm mộ hần, Bạch Tĩnh Ny tránh ở một bên cũng không khỏi hoài nghi, Khang Húc Trạch trong miệng đồng sự cùng bệnh thần kinh mà nàng gặp là một người sao?

Ngay tại lúc nàng sâu xa suy nghĩ, người nào đó đột nhiên hô to – “Lão bản ra thang máy”

Nghe vậy, một đám người vừa mới còn rạo rức bàn tán lập tức giải tán, trở về chỗ ngồi, không còn thanh âm nói chuyện, chỉ còn nghe được tiếng lật giở văn kiện, thanh âm gõ bàn phím, thanh âm ấn máy tính.... Giống như một giờ trước vậy.

Phương Văn Hạo tiến vào bộ đầu tư đặc biệt, thẳng tắp hướng văn phòng chuyên chúc tận cùng, ở giữa, âm thanh chào buổi sáng không ngừng, hần thủy chung lộ vẻ mặt uy nghiêm, thẳng đến khi đem cửa văn phòng giữ chặt, mới đột nhiên xoay người, cười –“Được rồi, đừng giả bộ, tối nay họp”

Mấy người phụ nữ ngây ngô cười hắc hắc, chỉ có thể xấu hổ nhìn hần ẩn thân bên trong văn phòng.

Thời gian giống như trước kia chậm rãi trôi đi, Bạch Tĩnh Ny tay chân gọn gàng làm xong công việc trên đầu, bắt đầu lười biếng chống cằm ngắm người.

Mấy ngày nay, vu bà Sở Thu Lâm kia giống như không khí biến mất trong phòng, đóng chặt cửa nhà, gọi điện cũng không thông, gửi e-mail cũng không nhận lại, ngay cả MSN cũng không lên, sẽ không phải là tính toán được chính mình có chuyện khó nên chạy nạn đi?

Nếu là, tính nàng lợi hại, ai kêu bói toán của nàng làm cho nàng thảm hại, tốt nhất vu bà kia đừng có hỏi Đài Loan, bằng không nàng vừa lúc có thể bắt nàng kết hôn cùng Khang Húc Trạch kia.

Híp mắt, ý thức dần đi xa, buồn ngủ quá nha, không hiểu được giữa trưa hôm nay ăn cái gì, mọi việc xử lý cũng tính tốt, xem ra hôm nay có thể tan tầm đúng giờ, về nhà nghỉ ngơi.

Đi? Vì sao bên tai truyền đến một trận loạn âm rừng rực?

Tinh thần hoảng hốt nàng bị trận thanh âm càng ngày càng gần quấy rối, đành phải không tình nguyện mở hai mắt ra, trước mắt mờ mờ xuất hiện vài bóng người chạy qua chạy lại.

Ngay sau đó, bên tai của nàng truyền đến thanh âm hải hùng của đồng sự.

-“ Tổng tài của các người có đây hay không?”

Một âm thanh trầm thấp lại quen thuộc rót cuộc đem nàng tỉnh lại hoàn toàn, tầm mắt không hề mơ màng, nàng có thể khẳng định vài bóng người chớp qua này, là người nàng tuyệt đối không hề quên mặt.

-“Trời ạ!” lấy lại tinh thần, nàng theo bản năng ngẩng dậy khỏi ghế. Cát Tường? Như Ý? Còn có chủ của bọn họ, tên bệnh thần kinh Khang Húc Trạch?

Vốn nàng còn kì vọng chính mình xuất hiện ảo giác, nhưng là khi nhìn thấy Cát Tường kéo một cái ghế ra, lấy khăn tay chà lau bề mặt ghế cẩn thận, nàng không thể không bị thống khẳng định, ba người trước mắt chính là ba tên quái dị.

Chính là... Khang Húc Trạch có điểm không giống với, bởi vì tay nghề khéo của nàng, tóc dài của hần đã bị hủy, bất quá hiện tại biến thành tóc ngắn gọn gàng cũng rất có hình, cho nên hần vẫn rất tuần tú, nếu không phải bị mắc bệnh thần kinh.

Như Ý cung kính cụp đầu xuống –“ Thiếu gia, mời ngồi”

Khang Húc Trạch một thân tây trang quý báu tựa như quân vương được người hầu mời ngồi, thân hình cao ngạo ngồi trên ghế dựa được chà lau sạch, theo thói quen, đùi phải nhẹ nhàng vắt lên đùi trái, từ đầu đến cuối cũng không có liếc mắt xem Bạch Tĩnh Ny một cái.

Nhìn hần thanh thân, Bạch Tĩnh Ny càng bất an hơn. Mấy người này sao có thể xuất hiện trong này?

Không đợi nàng lên tiếng, có người thông báo Phương Văn Hạo từ văn phòng đi ra, nhanh nhẹn mà nhìn về phía nam nhân đang ngồi ngay ngắn trên ghế, khi hắn thấy rõ ràng diện mạo Khang Húc Trạch, mày nhíu càng sâu, lại xả ra một chút cười chuyên nghiệp.

-“ Nghe được quản lý bảo vệ nói có người xông vào, ta còn không biết được là loại người nào có lá gan to như vậy, không nghĩ đến hóa ra là Khang tiên sinh, thật là bất ngờ. chính là không biết Khang tiên sinh đại giá quang lâm có gì chỉ giáo?”

Khang Húc Trạch đánh giá người đứng trước mặt, không nhiều lời, dùng cằm nõ nõ nữ nhân còn đang trong trạng thái ngây ngốc -“ Nàng là viên chức trong công ty này sao?”

Thanh âm tuy bằng phẳng, nhưng là ngữ khí vẫn lạnh như băng, rất có uy nghiêm.

Bạch Tĩnh Ny trong lòng bất an ngày càng tăng. Nam nhân này rốt cuộc muốn làm gì?

Kéo ghế dựa qua một bên, Phương Văn Hạo ngồi vào đối diện Khang Húc Trạch, học hần khoanh tay gác chân, chậm rãi trả lời -“ Tiểu Bạch đúng là viên công công ty chúng tôi.”

Không vừa lòng lắm với cách xưng của đối phương, Khang Húc Trạch tức khởi mi, nhưng không nói thêm điều gì, bắn tay ra, Cát Tường đứng ở phía sau hắn vội vàng lấy ra chi phiếu đem tới trước mặt Phương Văn Hạo.

-“ Nơi này có một trăm ngàn, xem như bồi thường tổn thất ngài một lần nữa tìm người, từ ngày mai bắt đầu, ta không hi vọng Tĩnh Ny còn làm việc ở nơi này.”

Phương Văn Hạo không khỏi nghi hoặc -“ Khang tiên sinh ý tứ là...”

-“Đuổi việc nàng! Ngắn gọn rõ ràng.

-“Uy” nghe đến đó, Bạch Tĩnh Ny rốt cuộc kiềm chế không được, thông minh lựa chọn đứng ở phía sau lão bản, không khách khí chỉ trích -“ Anh dựa vào cái gì muốn lão bản đuổi việc tôi? Anh cho anh là ai?”

Hơi hơi ngẩng cằm, Khang Húc Trạch khốc khốc chăm chú nhìn nàng liếc một cái -“ Trên phương diện pháp luật mà nói, ta là chồng cô”

-“ Anh là chồng tôi thì như thế nào? Tôi nói cho anh...” mới nói hai câu, nàng liền cảm thấy không thích hợp, như thế nào hiện trường lại im lặng như vậy?

Vừa mới quay đầu lại, mới phát hiện tất cả đồng sự đều sững sốt, chỉ chốc lát, lại bắt đầu khẽ nói nhỏ, nàng mới phát hiện, nàng như đầu heo tại sao không phủ nhận -“ Không phải, không phải! mọi chuyện không phải như mọi người nghĩ... ta...” tốt lắm, căn bản không có người để ý nàng. Nàng lập tức dời đi mục tiêu -“ Đầu đầu đại nhân, ngài đừng nghe kẻ điên này nói hươu nói vượn, tôi căn bản không phải vợ của hắn, tôi cùng hắn đích xác là người xa lạ, hắn có chứng vọng tưởng...”

Khang Húc Trạch đối tiếng huyền não khác coi như điếc, lực chú ý đặt toàn trên người Phương Văn Hạo, tận mắt nhìn thấy, hắn biết rõ đối phương không tha khinh thường.

-“Phương tiên sinh, ta tôn trọng địa vị trên thương trường của ngài, mới tự mình chạy đến đây một chuyến cùng ngài thương lượng, hy vọng ngài có thể đáp ứng ta.”

Phương Văn Hạo treo lên mỉm cười, nhưng tầm mắt chưa từng đứng ở tờ chi phiếu Cát Tường đưa, vẫn là bộ dáng chậm rãi -“Khang tiên sinh, xem ra ngài đối Tiểu Bạch không đủ hiểu biết, Tiểu Bạch vẫn là người rất có năng lực trong công ty ta, một người ít nhất có thể kiếm cho công ty một triệu, ngài cho rằng một trăm ngàn có thể làm cho ta buông tha người sao?”

- Như vậy ngài muốn bao nhiêu mới bằng lòng thả người?”

-“Không bằng chúng ta cùng tiến vào văn phòng nói chuyện.” Sửa lại tây trang đứng lên, Phương Văn Hạo trầm ổn tuấn nhã mang theo một chút mỉm cười sâu xa khó hiểu.

Một chút do dự, Khang Húc Trạch đứng lên đi theo –“Không thành vấn đề”

Hai nam nhân xuất sắc trước mắt mọi người đi vào văn phòng, đương nhiên Cát Tường, Như Ý vẫn luôn đi theo phía sau chủ tử.

Cửa phòng đóng lại, hơn mười đạo ánh mắt sắc bén lập tức hướng về phía Bạch Tĩnh Ny, chỉ thấy những nữ tử hung hăng hướng về phía nàng.

-“Bạch Tĩnh Ny, nếu hôm nay cô không thể nói rõ ọi người tại sao cô lại trở thành vợ của Khang Húc Trạch, liền mơ tưởng còn sống mà rời đi.”

-“Bánh kẹo cưới, rượu mừng cũng không được thiếu, hơn nữa vì trừng phạt cô tội trộm kết hôn, chúng ta quyết định không mang tiền biếu.”

-“Không chỉ như thế, cô còn phải bồi chúng ta một bữa tiệc cáo biệt cuộc sống độc thân, thời gian và địa điểm do chúng ta chọn, cô chỉ cần phải trả tiền là tốt rồi.”

Dưới khí thế bức nhân của một đám nữ nhân, Bạch Tĩnh Ny thật vô dụng nâng tay che lại lỗ tai, lựa chọn im lặng.

Cái gì cùng cái gì nha? Một đám nữ nhân điên, người ta không muốn nói rõ tình huống liền đi theo ồn ào, xem tình thế này, mặc kệ hiện tại nàng nói cái gì, đều bị xuyên tạc, không mặc tùy các nàng thích nghĩ gì thì nghĩ, cần lo lắng chính là tình huống trong phòng của lão bản.

Mười lăm phút sau, cửa phòng văn phòng của Phương Văn Hạo mở ra.

Khang Húc Trạch lộ vẻ cười đắc ý yếu ớt, liếc mắt nhìn nàng một cái, một từ cũng không nói liền mang theo hai bảo tiêu khốc khốc rời đi.

Không giống thái độ lúc trước, Phương Văn Hạo ở phía sau tao nhã giương giọng –“ Khang tiên sinh đi thông thả, tạm biệt.”

-“Đầu đầu đại nhân, cái tên ngu ngốc có chứng vọng tưởng kia cùng ngài nói cái gì?” Bạch Tĩnh Ny vội tới phía trước mặt lão bản tìm hiểu tình hình.

Không biết vì sao, nàng cảm thấy lão bản nhìn rất giống tiểu nhân gian trá. (linh cảm của nàng thật đúng, hẳn đem nàng bán đi rồi.)

Phương Văn Hạo thanh thanh cổ họng, khuôn mặt tuấn tú giờ lên một chút “giống như” biểu tình đau lòng –“Khang phu nhân, thật có lỗi, là ta có mắt như mù, cứ nhiên đem Tổng tài phu nhân tập đoàn Khang thị đại danh to lớn trở thành tiểu muội làm công, công ty chúng ta tài tiểu thế bạc (ý nói ít tiền yếu thế đó) không nhận nổi Khang phu nhân tôn quý vào làm việc,vẫn là mời ngài trở về đi thôi.”

Hắn là thương nhân, tuyệt đối sẽ không làm chuyện mua bán lỗ vốn, hơn nữa sẽ không buông tay chuyện có thể giúp hắn kiếm thật nhiều tiền.

Cho nên, trong thời gian đàm phán ngắn ngủi có mười lăm phút, hắn đưa ra điều kiện nhập cổ phiếu Khang thị tập đoàn.

Đó là một khối thịt béo, tuy rằng hắn cần cung cấp một ít tài chính, nhưng là chỉ cần so sánh có thể nắm giữ cổ phiếu tập đoàn Khang thị,năng lực Bạch Tĩnh Ny có thể hi sinh.

-“Đầu đầu đại nhân, ngài làm sao có thể làm như vậy? ngài hãy nghe tôi nói, mọi chuyện không phải như hắn nói.” Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới lão bản cứ nhiên đầu hàng Khang Húc Trạch, còn đem nàng đóng gói dâng tặng.

Nàng nghĩ giải thích, nhưng là thanh âm lại bị đánh gãy.

Phương Văn Hạo tao nhã nâng lên cánh tay nắm lấy bắp vai của nàng, tay kia thì duỗi ra, thư kí do hắn huấn luyện thập phần ăn ý đem túi xách của Bạch Tĩnh Ny đưa lên, hắn cực kì cường thế đem nàng hướng đi thang máy.

-“Chờ một chút ta sẽ làm cho phòng kế toán phát tiền lương cho cô, yên tâm đi, ta sẽ không keo kiệt, tuy rằng cô không có làm hết tháng này, ta cũng sẽ tính hoàn tiền lương tháng này cho.”

Ấn nút thang máy đi xuống, hắn đưa túi xách nhét vào trong tay nàng, sau đó đem nàng với vẻ mặt tức giận nhét vào thang máy. Cười khanh khách hướng nàng phất phất tay –“Khang phu nhân, tái kiến, về sau không cần đến nơi này làm việc, bất quá nếu cử hành hôn lễ đừng quên phát thiệp cưới cho ta, ta sẽ mang đến đại hồng bao cho cô.”

-“Đầu đầu đại nhân...” Nàng rất muốn lao ra thang máy cùng hắn lý luận, nhưng là hắn lại che cửa thang máy, còn thuận tay nhấn nút, rồi mới rút tay về.

Bất đắc dĩ, nàng chỉ có thể bị nhốt trong thang máy, được rồi, vấn đề hiện tại không phải trên người đầu đầu đại nhân, mà là ở trên người Khang Húc Trạch, chỉ cần thu phục tên bệnh thần kinh kia, nàng có thể hồi công ty.

Có trời biết nàng có bao nhiêu thích công việc này, mỗi ngày nhìn một đồng tiền kia qua tay nàng kiểm vào, loại vui vẻ cuồng tiếu này là người thường không thể lý giải, nói sau trước mắt nàng cũng cần phần công việc này...

Một bên ở trong lòng mắng, một bên oán hận bước ra khỏi công ty, đối mặt liền nhìn thấy đối tượng nàng đang nguyên rửa.

Khang Húc Trạch rất tao nhã dựa vào xe thể thao màu đỏ tươi, đối với biểu tình phẫn hận của nàng làm như không thấy, dùng cảm nỗ nỗ xe –“Lên xe.”

-“Kỳ quái, anh làm sao tìm đến được công ty của tôi? Làm sao biết tên của tôi?” Nếu nàng nhớ không lầm, lúc kí tên lên tờ giấy hôn thú chết tiệt kia, nàng kí là chữ Sở Thu Lâm.

Hắn lạnh lùng cười –“Bạch Tĩnh Ny, hai mươi tư tuổi, tốt nghiệp hệ tài chính học viện Minh Trạch, am hiểu cổ phiếu cùng thao tác giao hàng, nếu dùng lời nói hình dung của thủ trưởng cô, cô yêu tiền sâu sắc đến độ giống cho tìm xương cốt, cha mẹ định cư ở Canada, về phần cô gái gọi Sở Thu Lâm, kỳ thật là bạn bè của cô, cô hiện tại ở...”

Hắn rành rọt nói bối cảnh của nàng, làm cho nàng cảm thấy kinh hồn, nam nhân này không khỏi quá lợi hại đi? Ngay cả tên nàng cũng chưa nói, hắn cứ nhiên có thể đem tư liệu của nàng nói đến như vậy. (cái ông Phương Văn Hạo này hình dung Đặc biệt thế)

Còn có, đầu đầu đại nhân hình dung cái gì a? cứ nhiên nói nàng yêu tiền sâu sắc đến độ giống chó tìm xương cốt, tức chết nàng!

Nàng thề, chờ đến lúc nàng trở lại công ty làm, chuyện thứ nhất chính là bắt đầu đầu đại nhân tăng lương, hoàn toàn biểu hiện thái độ yêu tiền sâu sắc của nàng.

Hắn ngạo mạn nhìn nàng –“Bạch tiểu thư, ta có thể hướng cô chứng minh, vô luận ở phương diện tài lực hay nhân lực, cô cũng không phải là đối thủ của ta, cùng với đau khổ giãy dụa, không bằng lựa chọn ngoan ngoãn nhận mệnh.” (tên này bá đạo thấy ghét)

-“Khang tiên sinh, anh xác định không cần phải đi bác sĩ tâm lý lại theo tôi cầu hôn? Nếu anh thật sự có cái gì chương ngại cần tôi hỗ trợ, tôi sẽ suy nghĩ.”

-“Bạch tiểu thư, làm vợ của ta có gì không tốt? có tiền lại có địa vị...”

Nàng cũng ngạo mạn nâng cằm trừng mắt hắn, cùng hắn đối diện –“ Khang tiên sinh, đây không phải vấn đề, tôi cho tới bây giờ cũng không nghe cắt tóc cùng cầu hôn có quan hệ gì, nếu hôm nay là tôi nhìn thấy rốn của anh liền nói là nhận thức, thì anh đúng là một cái cổ nhân thông thái rởm.”

-“Cô mới là dã nhân có cái đầu không thể thông, nói cho cô biết đây là gia quy của Khang gia!” nhần nai của hắn đã muốn đến cực hạn, lần kết hôn này là hắn bị ủy khuất, nữ nhân này lại còn dám làm bộ làm tịch?

-“Thật không? Gia quy?” Nàng khoa trương cười to ba tiếng –“ gia quy của Bạch gia chúng tôi là chọc tôi phải chết”. Nói xong nàng còn thị uy giơ quyền làm một động tác đe dọa.

Khang Húc Trạch đứng tại chỗ, lời nói mang tính uy hiếp –“ giã dạy vô vị chỉ làm cho cô càng thêm nhiều phiền não.”

-“Cho nên?”

-“Theo ta về nhà”

-“Nhà anh là nhà anh, nhà của tôi là nhà của tôi” Nàng hung tợn trừng mắt hắn –“Muốn tôi trở về với anh? Không có khả năng!”

Nói xong, nàng thở phì phì xoay người rời đi.

Tao nhả đứng tại chỗ, Khang Húc Trạch nhìn bóng dáng của nàng thật lâu sau, đột nhiên nở nụ cười –“Cô rất nhanh sẽ ngoan ngoãn đến bên ta”

Bạch Tĩnh Ny mang một bụng tức giận nhìn biệt thự quen thuộc trước mắt, nói quen thuộc tuyệt không quá. Dù sao nàng cũng từng đến.

Nàng cuối cùng lại biết được thủ đoạn ti bỉ của Khang Húc Trạch, nhưng chờ xem đi, đừng tưởng rằng như vậy là nàng sẽ khuất phục.

-“Thiếu phu nhân, chúng ta có hay không đi vào?” Như Ý thật cẩn thận hỏi, dù sao nàng hiện tại cũng là chủ tử của hắn.

-“Đương nhiên phải đi vào, tôi nghĩ thiếu gia của anh nhất định đang chờ.”

Không hiểu được vì sao, nghe thiếu phu nhân nói chữ “chờ” lại có sát khí a, Như Ý rung mình một cái –“Ai, thiếu phu nhân như thế nào không đợi ta?”

Không đợi hắn đuổi kịp, cũng không chờ quan gia nói muốn thông báo, Bạch Tĩnh Ny vội vã tiêu sái tiến vào đại sảnh của biệt thự.

Mặc một bộ thuần trắng ngồi trên sofa, Khang Húc Trạch cảm di động dùng tiếng anh lưu loát nói gì đó, thấy nàng đi vào, ngay cả mí mắt cũng lười động một cái.

Hắn không nhìn đến nàng đang tức giận –“Khang Húc Trạch...” nắm quyền đi đến trước mặt hắn, không đợi hắn đáp lời, một quyền thật mạnh giáng xuống khuôn mặt tuấn tú.

“Ba” điện thoại của hắn bị đánh rớt, người hầu trong phòng cùng bảo tiêu theo sát Khang Húc Trạch là Cát Tường, Như Ý đều bị dọa đến mức quá sợ hãi.

-“Uy, cô không muốn sống nữa sao, cho dù là thiếu phu nhân cũng không thể đánh thiếu gia chúng ta.”

-“Có hay không cần phải làm rõ hiện tại cô đang đứng ở chỗ nào”

Bạch Tĩnh Ny căn bản không để ý đến Cát Tường Như Ý kêu gào, thô bạo kéo áo kẻ thù, hung ba ba trừng mắt hắn –“ Nói! Anh rốt cuộc làm gì ba mẹ ta?”

-“Uy...”

Hai bảo tiêu trung thành và tận tâm vừa muốn lên ngăn cản, Khang Húc Trạch bị nàng xả cũng không làm một cái thủ thế, biểu tình thông dong nhìn sư tử mẹ tức giận –“ Ta không quá thích nữ nhân có khuynh hướng bạo lực.”

-“Tốt lắm, tôi cũng ghét nam nhân ti bỉ dùng tiền chiêu.”

-“Ta không biết trượng phu quan tâm chuyện của thê tử có cái gì không đúng.”

Nàng giương cao giọng rống –“Quan tâm? Anh gọi điện thoại cho cha mẹ ta ở Canada, báo cho họ ta kết hôn, đây là anh lừa gạt”

-“Chúng ta thật là kết hôn”. Hắn làm bộ đáng nói được làm được.

Nói đến đây, nàng sẽ không không để ý –“Đừng quên, trong tờ hôn thú kí tên không phải Bạch Tĩnh Ny mà là Sở Thu Lâm, cho nên cái hôn ước chết tiệt kia căn bản không có thành lập.”

-“Phải không?” Hấn cười –“Hiển nhiên cô đối năng lực của ta có nghi ngờ, Bạch Tĩnh Ny, không biết cô có từng chân chính nghiên cứu quá hàm ý sau lưng hai chữ tiền tài cùng quyền lực? Nếu ta nghĩ, ba chữ Bạch Tĩnh Ny cũng tùy thời có thể vĩnh viễn biến thành Sở Thu Lâm, đừng quên...” Hấn ác ý đem mặt tiến đến gần nàng –“ Người kí tên lên giấy chứng nhận là cô”

-“Anh...” Nàng vụn vụn không nghĩ tới, ngàn tính vạn tính, chính là không có nghĩ đến chỗ này.

Khang Húc Trạch nhẹ nhàng rút ra tay nhỏ bé của nàng đang cầm áo hần, chủ động sửa lại quần áo bị nàng làm loạn.

-“Vì sao anh nhất định phải làm như vậy?” Nàng nghĩ làm cho chính mình tỉnh táo lại.

-“Ta nghĩ ta từng giải thích qua, bởi vì cô cắt đi tóc của ta, cho nên sẽ phải gả cho ta làm vợ.” Hấn tao nhã ngồi trở lại sô pha, người hầu lập tức dâng cho hấn một ly trà ngon vừa pha, cung kính đưa đến trước mặt hấn.

-“Tôi sẽ không làm lão bà của anh” nàng nghiêng răng nghiêng lợi nói.

-“Nha?” Hấn khò khò vắt chân dài, bưng lên ly trà nhấp một ngụm –“ Ta liền mỗi mắt mong chờ”

-“Hừ!” Hừ lạnh một tiếng nàng liền xoay người hướng ra ngoài biệt thự đi.

-“Cô muốn đi đâu? Theo ta được biết, ba mẹ cô hình như đã đem phòng ở kia bán đi.”

-“Tôi biết, phòng ở bán, tôi có thể đến khách sạn.” tưởng làm khó nàng, còn không có cửa!

Người này thật sự đáng giận, không chỉ có gọi điện thoại quấy rầy cha mẹ nàng, còn lừa bọn họ nói nàng muốn chuyển đến nhà hấn, khuyên hai người mang phòng ở “ không dùng để đó” bán đi, mà ba mẹ nàng thật dễ bị lừa, vừa nghe thân phận đối phương liền cái gì cũng tin.

Buổi sáng vừa cùng hấn ẩm ỹ ở công ty, vừa về nhà nàng liền nghe ba mẹ đem phòng ở đi bán, cha mẹ nàng không bao lâu vừa từ Canada bay về, ba mẹ đơn thuần của nàng không cùng nàng thương lượng, không nghe nàng giải thích, lập tức giúp nàng sửa sang hành lý, còn thuận tiện đem nàng cùng hành lý nhét vào xe của Như Ý.

Trời ạ, rốt cuộc ai mới là con của bọn họ? làm hại nàng hiện tại không có chỗ ở.

-“Ta đã cũng lão bản của tất cả khách sạn cùng nhà trọ chào hỏi qua, ta nghĩ bọn họ sẽ hiểu ý tứ của ta, còn có các công ty môi giới phòng ở ta cũng sẽ đi chào hỏi một chút, tóm lại một câu, thủ đoạn gì có thể ngăn cản được cô tìm chỗ ở ta đều đã sử dụng.” (ô ô, tội nghiệp Tĩnh Ny, gặp phải tên ác ma bá đạo)

Nghe vậy, mặt nàng đều đen, khí đến không còn gì để nói.

Hấn trầm cười một tiếng –“Hay là cô nghĩ lưu lạc đầu đường?”

Bạch Tĩnh Ny đứng một chỗ ở cửa oán hận nắm chặt tay. Xú nam nhân đáng giận này!

-“Anh nói đúng rồi, cho dù làm du dân, tôi cũng không muốn ở tại chỗ này cùng tên hỗn đản như anh có gì liên lụy.” thật mạnh một tiếng, nàng liền rời đi.

-“Thiếu gia, thật sự để cho thiếu phu nhân rời đi như vậy?”

Khang Húc Trạch uống trà đến một nửa kinh ngạc nhìn cửa nhà, không nghĩ tới nữ nhân này tính tình hỏa bạo, hai con mắt tối đen bỗng dưng giơ lên thần thái khác thường.

Vốn đang nghĩ đến mục tiêu hấn nhìn trúng nhất định sẽ ngoan ngoãn nhận mệnh, bất quá thoát nhìn hiện tại, về sau hấn nhất định sẽ không nhầm chán.

3. Chương 3

-“Đầu đầu đại nhân, anh hãy nghe tôi nói, kỳ thật mọi chuyện không phải như anh tưởng tượng, lần trước cái tên Khang Húc Trạch kia nói, từ đầu đến đuôi đều là nói dối.”

Trong gian nhà ăn cao cấp, Bạch Tĩnh Ny gọi một bàn ăn ngon, ngồi đối diện nàng là Phương Văn Hạo trầm ổn nho nhã.

Hắn thoải mái tựa vào lưng ghế ngồi, nhấc chân lên bắt chéo, thú vị nhìn nữ nhân ngồi đối diện.

–“Trên thực tế, mục đích hôm nay tôi hẹn anh ra ngoài, chính là muốn cùng anh thương lượng một chút về chuyện cho tôi trở lại làm việc tại tập đoàn Hoa Thái, tuy rằng chức vị của tôi thật nhỏ, đối với lão bản như anh căn bản không có gì, nhưng là tôi có thể thề với trời, có thể tiến vào làm việc tại Hoa Thái là giấc mộng lớn nhất đời tôi.”

Nàng nịnh nọt đem đồ ăn vào bát Phương Văn Hạo –“Đầu đầu đại nhân là người thông minh, một chút cũng không cao ngạo, đối người ngoài cực hiền lành, cho nên nam nhân có IQ cùng EQ cao như vậy, nhất định sẽ không tin tưởng cái loại hồ ngôn loạn ngữ như Khang Húc Trạch đúng không?” lại đem mĩ vị vào trong bát của hắn –“Dùng bữa, dùng bữa, móng giò nấu với hạt sen là món đặc biệt của nhà hàng này nha, không ăn quả thật đáng tiếc.”

Một mình ba hoa nói xong, nàng rút cuộc phát hiện đầu đầu đại nhân từ đầu đến cuối giữ một bộ tựa tiểu phi tiểu nhân nhìn nàng, đối với chuyện nàng nói không thêm để ý, tương phản, còn có bộ dáng thưởng thức nàng biểu diễn nịnh nọt khó có được.

Nắn lòng ném xuống chiếc đũa, Bạch Tĩnh Ny hờn giận chu miệng lên, than thở –“Quên đi, tôi chỉ biết nam nhân có tiền đều hướng về nam nhân có tiền.”

–“a...” Phương Văn Hạo rút cuộc phát ra tiếng cười trầm, bưng lên ấm trà, chính mình rót một chén, sau đó đổ chút trà vào chén của nàng –“Nhìn cô nói lâu như vậy, uống chút trà cho thuận yết hầu đi.”

Bạch Tĩnh Ny thực không khách khí bưng lên ly trà một ngụm uống hết, đem chén trà đặt mạnh xuống bàn, thô lỗ nói –“Đầu đầu đại nhân, rút cuộc anh có ý tứ gì? Tốt xấu tôi cũng ở công ty phấn đấu đến nay, làm việc cho anh lời rất nhiều tiền, anh làm sao có thể thấy chết mà không cứu?”

–“Làm Khang phu nhân không tốt sao? Cô không cần làm việc Khang Húc Trạch cũng có thể một năm kiếm rất nhiều tiền cho cô tiêu, ở công ty ta làm nhiều nhất cũng chỉ có thể lấy đến 10% tiền lãi, không quá có lời a.”

–“Hắn kiếm tiền hắn, cùng tôi không quan hệ, tôi đều đã nói qua n lần, tôi căn bản không phải là Khang phu nhân gì, là tên kia nghĩ muốn trả thù tôi cắt đi tóc của hắn mới dùng loại phương pháp này ác chính tôi.” Nàng sắp hồng mắt, nếu tiếp tục như vậy.

–“Ta không biết Khang phu nhân cùng Khang tiên sinh xảy ra chuyện gì, bắt quá vợ chồng cãi nhau cũng là chuyện bình thường, huống hồ Khang tiên sinh cũng đã tự mình đến công ty tuyên bố ngài là phu nhân của hắn, lấy thân phận của hắn sẽ không lấy chuyện này ra đùa giỡn, cho nên Khang phu nhân đừng khó xử ta.”

–“Đầu đầu đại nhân...”

–“Ta nói làm sao thấy vị tiểu thư này càng nhìn càng quen mắt, hóa ra là trốn thê của ta nha.”

Phía sau truyền đến một đạo thanh âm giống như đã từng quen biết, đột nhiên có một cánh tay thon dài ôm chầm lấy đầu vai của nàng, Bạch Tĩnh Ny sợ tới mức lạnh run một cái.

Ông trời! không thể nào?

Chẳng lẽ người này là u linh sao? Lúc nào cũng có thể tùy thời xuất hiện bên cạnh nàng.

–“Thân ái...” Khuôn mặt tuần mĩ từ sau lưng nàng tiến lên –“Cùng thủ trưởng trước kia ăn cơm trưa sao?”

Thời điểm hắn nói chuyện, hơi thở ấm áp chậm rãi phả vào cổ nàng. Đáng chết! loại cảm giác tê dại này làm cho trái tim của nàng bắt đầu không quy tắc dao động.

Càng không nói trên người hắn còn phát ra một cỗ hơi thở nam tính mê người có bao nhiêu làm cho người ta loạn thần.

–“Khang tiên sinh, ngài khỏe” Phương Văn Hạo nhìn thấy nam nhân đột nhiên xuất hiện xong, không chút nào ngoài ý muốn hướng đối phương gật đầu.

-“Phương tiên sinh, ngài khỏe” Khang Húc Trạch bảo trì phong cách, công khai ngồi vào giữa hai người.

-“Khang Húc Trạch, như thế nào đột nhiên anh lại xuất hiện trong này?” Bạch Tĩnh Ny tức giận bỏ ra tay hắt còn tại trên người nàng.

Đáng giận! nam nhân này cư nhiên ở trước mặt mọi người dùng phương thức này đối nàng, bọn họ rất quen thuộc sao?

-“Thân ái, dân dĩ thực vi thiên (cái này ta nghĩ con người coi trọng nhất là đồ ăn thì phải. ai hiểu tốt hơn nói cho Kẹo với. ^^) ta cũng cần ăn cơm” hắc cười giống lưu manh bất cần đời, cười đến làm cho người ta không biết thật giả -“ Phương tiên sinh, phu nhân của ta có phải hay không vừa hướng ngài nói về chuyện muốn đi làm?”

-“Uy, tôi cùng lão bản của tôi nói chuyện còn không tới phiên anh can thiệp đi!” nàng thật muốn đánh cho hắc một quyền.

-“Nếu là vợ chồng, ta hắc có nghĩa vụ quan tâm hướng đi của thê tử”

-“Đủ, Khang Húc Trạch, anh chơi lâu như vậy, cũng nên vừa lòng đi?”

Phương Văn Hạo mỉm cười đứng lên, thông minh không nghĩ ở lại -“Khang tiên sinh, ta còn có một bữa tiệc hẹn trước, tạm không phụng bồi. Tĩnh Ny, hảo hảo cùng Khang tiên sinh nói chuyện, không cần bưng bĩnh, đầu năm nay khó tìm lão công tốt” nói xong tiêu sái rời đi.

-“Uy, đầu đầu đại nhân...” Nhìn hắc rời đi, nàng càng sốt ruột muốn đuổi theo giải thích.

-“Buông tha cho đi, hắc sẽ không vì cô đắc tội ta”. Lời nói không chút để ý vang lên từ phía sau nàng.

“ba” một tiếng, nàng tức giận đánh một chưởng về phía mặt bàn -“Rốt cuộc anh muốn chơi đến khi nào?”

-“Ta không có chơi, ta thật sự muốn cô làm vợ ta” hắc vẫn là bộ dáng định thần.

-“Nằm mơ” nàng hung ba ba trừng hắc -“ Anh đợi cả đời cũng không đến ngày đó”

-“Phải không?” chậm rãi đứng lên, khi hắc lướt qua nàng mang theo cười yêu ớt từ chối cho ý kiến -“ Cô hiện tại đã không nhà để về, còn không có khách sạn nào có lá gan thu dụng cô, Bạch Tĩnh Ny, ta không tin cô có thể kiên trì loại bi thảm này đến cả đời.”

Hắc thẳng tắp hướng cửa đi đến, Bạch Tĩnh Ny bị đá ở phía sau thở phì phì truy theo hắc -“Đừng tưởng rằng anh dùng thủ đoạn ti tiện tôi sẽ đầu hàng, trên thực tế tôi tuyệt không để ý, bởi vì nơi tôi ở hiện nay là nơi phong cảnh đẹp nhất, chỗ tốt nhất, nơi đó có nước, giao thông phương tiện, nhưng lại miễn phí có ba bữa, có bể bơi lớn...”

Thấy hắc như cũ không quay đầu hướng phía trước bước đi, nàng cũng đuổi theo ra bên ngoài, cách đường thấy chỗ đỗ xe có một chiếc Ferrari cực đẹp, Cát Tường, Như Ý hai mươi tư giờ hộ vệ bên người đứng đó, một bộ dáng chờ đợi chủ tử khải hoàn trở về.

Khang Húc Trạch đi ở phía trước nghe thấy nàng tuyên ngôn “ hảo sơn hảo thủy” bỗng dừng nỗ lực cười -“Cô có chỗ tốt như vậy, ta cũng không cần phải áy náy, trò chơi này liền chơi đến khi cô vào ở Khang gia mới thôi.”

-“Khang Húc Trạch, anh là một tên hỗn đản ngu ngốc, vương bát đản...” Nàng tức giận ở phía sau hắc rống to.

Chậm rãi xoay người, hắc treo lên một nụ cười lạnh -“Tên hiệu rất thú vị, bất quá, cô sớm muộn cũng có ngày hối hận vì đã đem tên hiệu này gán lên người ta”

Bạch Tĩnh Ny vốn tính cãi lại, nhưng mắt thấy một cậu bé cách đó không xa ôm bóng cao su chạy sang đường, khi cậu bé đi đến một nửa, bỗng có một chiếc xe taxi chạy cực nhanh lao đến.

-“Cẩn thận”

-“Cẩn thận”

Khang Húc Trạch cùng nàng đồng thời kêu ra tiếng sợ hãi, hần vừa mới ngạo mạn liền mau lẹ chạy đến cậu bé sắp bị đụng vào, nhưng vừa chạy đến một nửa, mắt cá chân đột nhiên nhói đau.

Gặp quý! hần thiếu chút nữa đã quên nhược điểm lớn nhất của mình – thần kinh vận động cực kém.

Ngay tại lúc hần sắp ngã sắp xuống, Bạch Tĩnh Ny đã sớm vọt tới đường, không đợi hần hiểu được, nàng đã ôm cậu bé vào ngực, cũng phi thân qua đường, an toàn cứu cậu bé.

-“Thiếu gia...trời ạ! Thiếu gia, người không sao chứ?” Cát Tường, Như Ý sợ tới mức vội vàng chạy đến nâng lên chủ tử đang té ngã trên mặt đất.

-“Ta không sao” hần khốc khốc đẩy ra bảo tiêu nâng đỡ, hai mắt không chớp nhìn chăm chăm Bạch Tĩnh Ny, nàng vừa mới liều lĩnh cứu cậu bé kia làm hần rung động.

-“Tiểu đệ, nhớ rõ lần sau qua đường phải cẩn thận nha” vỗ vỗ đầu cậu bé, nàng lại véo véo hai má của cậu, đối phương cảm kích nói cảm tạ, mới ôm bóng cao su chạy đi.

Nữ nhân này....

Khang Húc Trạch không khỏi nhú mày, lâm vào bên trong suy nghĩ sâu xa.

Nàng rốt cuộc là nữ nhân như thế nào?

Bạch Tĩnh Ny đã muốn đứng lên lúc này mới quay đầu, tức giận nhìn hần một cái –“ Ngu ngốc, nếu không xác định chính mình là anh hùng, mời anh lần sau không cần làm việc lỗ măng như vậy, nếu không đứa nhỏ không cứu được, chính mình còn đi trước”

-“Uy, cô biết cái gì, thiếu gia nhà chúng ta từ nhỏ đã mắc một chứng bệnh kì quái, chỉ cần vận động mạnh sẽ vô duyên vô cớ ngã sắp xuống.”

-“Ha ha ha! Thật sự là buồn cười nha”

Nghĩ đến trước kia bị hần khi dễ, hiện tại rốt cuộc tìm được cơ hội, nàng đương nhiên sẽ đùa cợt lại –“ Không thể nào, thật nhìn không ra, vóc dáng cao như vậy, nhưng là thần kinh vận động lại trì độn đến mức làm cho người ta đồng tình”

-“Không thể cười nhạo thiếu gia nhà chúng ta”

-“Đủ” sắc mặt trở nên có chút khó coi, Khang Húc Trạch âm u hướng phía bảo tiêu hạ lệnh. Hai cái ngu ngốc này không biết chuyện này không thể nói ra sao?

Hần chính là trời sinh không có thần kinh vận động mà thôi, mới không phải chứng bệnh kì quái, hai tên ngu ngốc này, không hiểu chuyện lại thích nói chuyện, sớm muộn có một ngày hần dùng kim đem khâu hai cái miệng này lại.

Cát Tường, Như Ý vội vàng cùng nhau ngậm miệng lại, nhìn thấy tâm tình của thiếu gia nhà mình không quá tốt, nhất thời ngay cả thở cũng không dám thở ra.

Khang Húc Trạch đem ánh mắt âm trầm chuyển hướng Bạch Tĩnh Ny –“Ta hỏi cô một lần cuối cùng, rốt cuộc có trở về cùng ta hay không?”

-“Không cần!”

-“Tốt lắm” hần khời khời hai mắt –“Nếu cô kiên trì như vậy, ta cũng không miễn cưỡng cô, sẽ chờ cô tự động tìm tới cửa” hần suất khí hướng Cát Tường, Như Ý trong nháy mắt –“Chúng ta đi”

-“Vâng, thiếu gia” hai bảo tiêu vội vàng đuổi theo sau đó.

Nhìn bóng dáng thon dài cao ngất của hần dần dần biến mất trước mắt, Bạch Tĩnh Ny đột nhiên cảm thấy ngực có chút rầu rĩ.

Tuy rằng cho tới bây giờ nàng vẫn không thể chấp nhận được cái lý luận quái dị “ cắt đi tóc hần chẳng khác nào hướng hần cầu hôn” của tên Khang Húc Trạch kia, nhưng là nàng phát hiện tuy rằng hần quái dị, nhưng nhân phẩm không có kém như nàng tưởng tượng, nếu không vừa rồi hần sẽ không nghĩ cứu cậu bé kia.

Chính là...không hiểu được Cát Tường, Như Ý nói là thật hay giả, thần kinh vận động của hắn cực kì kém? Xem ra, sự hiểu biết đối với “trượng phu” này, nàng còn thiếu rất nhiều.

Xe thể thao đỏ tươi lướt nhanh trên đường quốc lộ, ngồi trong xe Khang Húc Trạch một tay để lên cửa xe, nhẹ nhàng rơi vào trầm tư.

Nói thật, cảm giác nàng gây cho hắn đều là thấy nàng tùy hứng, có điểm điêu ngoa, nhưng theo sự coi trọng cùng tán dương của Phương Văn Hạo đối với nàng, nàng là một viên công có ý nghĩ kín đáo, lại là một nữ nhân có năng lực thời đại mới.

Tuy nói nàng tùy hứng, không chịu tiếp thu thất bại, hơn nữa lúc nói chuyện thích dùng phương thức bạo lực đều làm cho hắn chán nản, nhưng là không biết vì sao, nàng càng là như vậy, hắn càng muốn chinh phục nàng.

Nhưng là...mày của hắn gắt gao nhăn lại, hắn là Khang Húc Trạch, dậm chân một cái có thể làm cho hai giới chính trị và kinh tế dao động, có thể làm vợ của hắn chẳng lẽ không đáng giá để nàng hưng phấn sao?

Nhất nghĩ đến nàng chẳng có vì nguyên nhân có thể gả cho hắn mà biểu lộ hưng phấn, thậm chí ngay cả tiến vào nhà hắn sống cũng không chịu, trong lòng liền dâng lên lửa giận khó có thể ức chế.

Nghĩ đến làm cho hắn cảm thấy thất bại, hắn thấp giọng tuôn ra một câu mắng chửi.

Vốn tưởng rằng nàng cũng sẽ giống những oanh oanh yến yến suốt ngày vây quanh hắn, nghe được hắn nói sẽ cưới nàng vào nhà sau sẽ hưng phấn vui mừng như điên hơn nữa chết cũng không buông hắn ra, nào ngờ kết quả lại hoàn toàn ngoài ý liệu của hắn, quả thật là tức chết hắn.

–“Thiếu gia...thiếu gia...”

Cát Tường phụ trách lái xe ghé vào lỗ tai hắn không ngừng phát ra tạp âm chói tai, hắn nhăn mi, tặng cho đối phương một ánh mắt không kiên nhẫn.

–“Thiếu gia, ngài thật sự tính để cho thiếu phu nhân ở ngoài không trở về nhà? Kì thật ta cảm thấy, hôn nhân đại sự vẫn là để lão gia cùng phu nhân trở về tác chủ có vẻ tốt. Còn có, thiếu phu nhân thật sự rất lợi hại, cư nhiên có thể lấy dao ăn cắt đi tóc của ngài, công phu thật sự rất cao, ta rất ít nhìn thấy người có thể đạt tới cảnh giới phi đao như nàng, một con dao cắt thịt bò có thể trở thành đao để chơi, loại công phu này ta chỉ gặp trong phim nha, nhưng là diễn viên điện ảnh đều là giả, cho nên...”

Nghe thấy hắn rầy rà, Khang Húc Trạch chính là đáp tượng trưng một tiếng.

Như Ý ngồi ở phía sau cảm giác được hắn tâm phiền ý loạn, giả ý ho nhẹ vài tiếng –“Cái kia...thiếu gia, nghe nói buổi tối hôm nay có thể sẽ xuất hiện mưa sao băng”

–“Thì như thế nào?” lạnh giọng hỏi.

–“Tivi không phải thường thường nói, nếu nhìn sao băng mà ước nguyện, nguyện vọng sẽ được thực hiện, cho nên ta cảm thấy thiếu gia hắn là...” (haha,*ôm bụng cười* ta nghĩ Như Ý thấy KHT tâm phiền ý loạn thì nhắc nhở Cát Tường phải ngậm miệng, ai dè hắn đưa ra lời khuyên còn....ngây thơ hơn nai tơ nữa.)

Ý đồ giải thích của hắn đổi lại một ánh mắt sắc bén khinh thường của chủ tử –“Người muốn ta giống mấy tên ngu ngốc nửa đêm không ngủ được, chạy ra bên ngoài xem mưa sao băng?” hắn tình nguyện dùng thời gian này để phê duyệt văn kiện.

–“Đương nhiên không phải!” Như Ý bị hắn làm mặt lạnh sợ tới mức vội vàng xoa tay, nhiệt độ bên trong xe nhất thời giảm xuống ít nhất mười độ.

Bọn họ từ nhỏ lưu lạc đến khi năm tuổi được Khang lão gia mang về Khang gia sau, liền nhận vô số huấn luyện võ thuật, mục đích là vì bảo hộ thiếu gia Khang gia mười tám đời đơn truyền, thần kinh vận động cực kém.

Kỳ thật, Khang lão gia từng vì thiếu gia mời đến mười huấn luyện viên võ thuật, nhưng cũng chưa thể dạy cho hắn đến một nửa chiêu thức, tuy rằng hắn thực thông minh, chiêu thức huấn luyện viên dạy cho hắn đều khắc sâu trong óc, nhưng là thần kinh vận động của hắn thật sự kém đến mức người ta không thể khen

tặng, luyện như thế nào cũng không được, lại thường xuyên biến thành một thân thương tích, Khang lão gia thấy thế mới buông tha cho ý định huấn luyện cho hắn một thân năng lực tự bảo vệ mình, sửa lại là tìm bảo tiêu.

Nhiều năm ở chung, Khang Húc Trạch đã sớm đem hai người trở thành em trai bình thường đối đãi, chính là hiện tại hắn không có tâm tình nghe hai kẻ ngu ngốc này song ca.

Tốc độ xe bởi vì phải quẹo đường mà chậm lại, lười đi để ý hai tên thoát tuyến, hắn tiếp tục trầm tư.

Đèn đỏ phía trước, xe ngừng lại, hai mắt hắn vô thần nhìn công viên nhỏ gần sông phía xa xa, không hề thiếu người lui tới, vài đứa nhỏ vui đùa trên mặt cỏ, người gia vây quanh nhau chơi cờ, bắt quá xa một chút, còn có vài tên ăn xin không biết tranh luận cái gì, đây là xã hội chênh lệch giàu nghèo, là xã hội cùng tồn tại của kẻ có tiền và người ăn xin.

Nhưng hắn cũng không đồng tình với những người đó, người không hề thiếu tay thiếu chân, lại chấp nhận đi quỳ đầu gối nơi đầu đường ăn xin mà sống, cũng không nghĩ như thế nào vận dụng hai tay cùng trí tuệ làm cho chính mình cơm no áo ấm, những kẻ như vậy có gì đáng giá mà được mọi người đồng tình?

Phía trước đèn đỏ vẫn còn, hắn tiếp tục đánh giá phong cảnh ngoài xe, lại nhìn thấy trên cỏ tự nhiên có người cắm một cái lều dã ngoại, màu phấn hồng, thập phần sáng mắt.

Nhìn chất liệu cùng kiểu dáng, lều trại này giá không thấp. còn càng ngoài ý muốn là ở ngoài lều trại còn có vài ăn xin đi tới đi lui, còn mua KFC cùng vài phần món ăn, xem đi. Đây là ăn xin, ăn xin đem toàn bộ tiền đi hưởng thụ, loại hành vi không làm mà hưởng này căn bản không đáng giá để người đồng tình...Àn, đợi chút!

Nhất thời, Khang Húc Trạch nhướng mày, cái “ăn xin” thân ảnh âu phục màu lam kia làm sao quen mắt như vậy? (anh ơi, vợ anh đó, không phải ăn xin đâu)

Tóc ngắn xinh đẹp, dáng người cân xứng, ngũ quan xinh xắn, ngay cả cười tươi đều làm cho hắn cảm thấy quen mắt...

Không có khả năng! Nữ nhân kia làm sao có thể ở trong này?

Ngay tại lúc hắn nghi hoặc cùng kinh ngạc, đèn đỏ phía trước biến thành đèn xanh, Cát Tường phụ trách lái xe vừa muốn tiếp tục lái xe, hắn lập tức mệnh lệnh dừng xe.

-“Thiếu gia?” Cát Tường vừa muốn nhấn ga bị hoảng sợ, phanh lại gọn gàng, xe tự nhiên dừng một chút -“Phát sinh chuyện gì?”

-“Dừng xe ở ven đường, chúng ta đi đến cái lều màu hồng nhạt kia.”

-“Vâng, thiếu gia”Cát Tường không rõ cho nên thà rằng đắc tội cảnh sát giao thông, cũng không dám đắc tội lão đại của hắn.

Xuống xe, mấy người đi đến gần lều màu hồng nhạt, thân ảnh cùng dung mạo của Bạch Tĩnh Nvy càng ngày càng rõ ràng.

-“Nha?” Như Ý hú lên quái dị -“Nữ nhân kia không phải thiếu phu nhân quật cường của chúng ta sao?”

-“Đúng vậy, đúng vậy” Cát Tường cũng đi theo mãnh liệt gật đầu.

Bạch Tĩnh Nvy ôm hộp gà rán, chuẩn bị cuồng ăn bữa tối phong phú của mình, đột nhiên bên tai có một trận xôn xao, nàng khó hiểu ngẩng đầu.

-“Oa!” khi nàng nhìn thấy Khang Húc Trạch cùng hai cái bảo tiêu buồn cười của hắn tới gần, nàng sợ tới mức khê kêu một tiếng-“Anh...các anh làm sao xuất hiện ở đây?”

Khang Húc Trạch tối tăm đi tới nhìn thấy tình cảnh chật vật của nàng sau, ngực lại phát lên một cổ đại hoa vô danh. Nữ nhân này thà rằng ăn ngủ đầu đường cũng không nguyện ý cùng hắn về Khang gia sao?

-“Oa! Thiếu phu nhân, hoa ra thật là cô” Cát Tường lộ ra một biểu tình giật mình.

–“Uy! Không biết thì không cần phải nói lung tung, ta mới không phải thiếu phu nhân nhà các người.” Bạch Tĩnh Ny vội vàng phủ nhận, thời điểm xấu hổ như vậy, muốn nàng thừa nhận sao?

Mặc kệ nàng phản bác, Như Ý tiếp tục nói trêu chọc, giúp thiếu gia nhà mình xả giận –“Xem ra thể lực thiếu gia nhà chúng ta đủ khổng lồ, cư nhiên có thể đem thiếu phu nhân bức đến không nhà để về.”

Nghe vậy, mặt nàng đỏ lên, khẩu khí hung ác –“Vài người các người rốt cuộc muốn tra tấn đến khi nào?”

Khang Húc Trạch âm trầm trừng mắt nhìn nàng –“ Đây là nơi cô nói phong cảnh đẹp nhất, hoàn cảnh tốt nhất, có nước, giao thông phương tiện, có ba bữa miễn phí, mặt khác còn có bể bơi xa hoa?”

Nghe loại cổ ý châm chọc, Bạch Tĩnh Ny cực kì tức giận, nhưng lại không thể phản bác, đây quả thật là một lần thể nghiệm tệ nhất trong cuộc sống của nàng từ trước tới nay, không nghĩ tới bị hấn nhìn thấy bộ dáng thê thảm của nàng.

Đều do nữ nhân Sở Thu Lâm kia! Đầu tiên hại nàng gặp được tên bệnh thần kinh này, sau lại không lý do bắt nạt, thể mới hại nàng không có chỗ tìm nơi nương tựa, chỉ có thể ăn ngủ đầu đường.

Bất quá, hiện tại cũng không phải thời điểm hối hận, đối mặt hấn ác ý châm chọc, nàng quật cường đối ứng –“ Đúng vậy, đây là nơi ở xa hoa trước mắt của tôi, ban ngày có thể cảm nhận ánh mặt trời, buổi tối có thể hưởng thụ thanh âm thiên nhiên, sáng sớm mỗi ngày có thể ngắm mặt trời mọc...”

Nhìn hấn lộ ra ánh mắt tức giận hướng nàng trong nháy mắt, nàng lộ ra vẻ mặt đắc ý –“Thế nào, anh trên danh nghĩa là lão công của tôi, muốn hay không đến đây cùng nhau sống? câu kia nói như thế nào ta? Đúng rồi, phụ xướng phụ tùy.”

Một chút cười ái muội từ môi Khang Húc Trạch đi ra –“ cô xác định hoan nghênh ta cùng nhau đến đây sống?” ở ngoài mặt hấn cười, nhưng trong lòng tức giận đến mức sắp bùng nổ.

Nữ nhân thích cạy mạnh không chịu thua này, tình nguyện mạo hiểm sống lều trại, cũng không nguyện ý đi vào nhà hấn làm lão bà của hấn, nàng là một nữ nhân không biết bên ngoài có bao nhiêu nguy hiểm như vậy sao?

–“Ách...” nàng bị vấn đề hấn hỏi làm nghẹn lời, nhưng lập tức ý chí chiến đấu lại bốc cháy lên, lộ ra tươi cười cực kì dối trá –“Đương nhiên hoan nghênh, hoan nghênh vô cùng, như thế nào? Lão công thân ái của ta, anh muốn hay không hôm nay ở lại, cùng tôi cảm thụ thiên nhiên nha”

Nàng liêu đãng cực đối loại công tử nhà giàu từ nhỏ quen được chiều chuộng như hấn nhất định không chịu nổi loại khổ này.

Hai mắt tuấn mỹ híp lại, sau một trận giằng co ánh mắt, Khang Húc Trạch lại giơ lên một chút tươi cười châm chọc –“Như Ý, nghĩ biện pháp cho ta, ta muốn mua lại khối đất này, lập tức, vừa mua đến tay lập tức trục xuất những người ở đây.” Hấn vừa lòng thưởng thức người trước mặt cười biến sắc, ý cười bên môi càng sâu –“ Cát Tường, đi thôi, đi trước lái xe”

–“Ách...” Như Ý nao nao –“Nhưng là thiếu gia...” đây là tài sản quốc gia, như thế nào mua?

Hấn cổ ý đi về phía trước, không đợi những người khác knh ngạc –“Ta nói đi rồi”

Ánh mắt của hấn rùng mình, Cát Tường nhất thời bị dọa đến hồn bay phách tán –“Vâng, thiếu gia”

Còn lại Bạch Tĩnh Ny nhìn phương hướng ba người biến mất nghiêng rằng nghiêng lợi, nàng thề, nếu hấn có lá gan mua lại miếng đất này rồi đuổi nàng đi, nàng sẽ đi tìm xã hội đen mua lại hai ống rốc két đi oanh tạc nơi hấn ở. (*đổ mồ hôi hột* chị Tĩnh Ny cũng đã man quá đi)

Đương nhiên, vì dối, nàng cũng không có nghĩ tới vấn đề tài sản của công hay không của công, chỉ lo một người chán nản.

Một hơi đi về đại trạch Khang gia xong, Khang Húc Trạch tức giận vẫn chưa ổn, ăn xong bữa tối, hấn một mình ngồi ở phòng khách xem báo chiều.

Bên ngoài vang lên tiếng sấm đình tai nhức óc, sắc trời chạng vạng bởi vì muốn mưa mà cũng dần dần tối đen, ngày thường có thể nhìn thấy hoàng hôn, nhưng là hiện tại lại tối đen giống như ban đêm.

Cát Tường, Như Ý nhìn sắc trời khủng bố bên ngoài, nhin không được đi đến trước mắt hấn-“Thiếu gia, trời bên ngoài muốn mưa”

Khang Húc Trạch đang xem báo chí lạnh lùng –“Ấn”

-“thiếu gia, gió bên ngoài rất lớn, đêm nay có lẽ gặp bão” Như Ý nhắc nhở.

Hấn cũng lạnh ứng một tiếng –“Có lẽ”

-“Thiếu gia, người không nhà để về sợ nhất thời tiết kiểu này” Cát Tường tiếp tục nói.

Lần này, Khang Húc Trạch ngay cả trả lời cũng lười.

Như Ý đành phải ho nhẹ một tiếng –“ cái kia...thiếu gia, nếu ta nhớ không nhầm, vị thiếu phu nhân nhà chúng ta tựa hồ còn tại...”

-“Còn tại cái gì?”

-“Còn...còn ăn ngủ đầu đường.”

Hơi hơi nâng lên ánh mắt lạnh như băng, hấn tặng cho hai người tầm mắt khủng bố -“Cho nên?” hấn lạnh lùng hỏi.

-“Ách...” hai người bị bộ dáng của hấn làm cho sợ tới mức đồng thời thụt lui hai bước –“Không, không có gì.” Đồng thời lại xua tay –“Chúng ta không quấy rầy thiếu gia xem báo nữa” nói xong, xoay người chạy chối chết bằng tốc độ nhanh nhất có thể.

Nắm trong tay báo chí, Khang Húc Trạch tâm tình không hề dễ trong đó, nắm đấm dần dần xiết chặt.

Tiếng sấm bên ngoài càng lúc càng lớn, không bao lâu, mưa lớn liền đổ ụp xuống, vài tia chớp chói mắt đánh ra làm cho bầu trời càng thêm lạnh lẽo khủng bố, hấn bắt buộc đem lực chú ý của chính mình tập trung trên báo chí, nhưng đầu óc cố tình không nghe lời, không chịu khống chế không ngừng hiện lên thân ảnh của Bạch Tĩnh Ny.

Không biết từ chối bao lâu, hấn hoắc mắt đứng lên, nắm lấy chìa khóa chạy nhanh ra ngoài cửa, khi hấn dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến công viên, những người ban ngày trong công viên đã không còn.

Cách đó không xa, lều trại màu hồng nhạt dưới mưa sa gió giạt có vẻ phiêu diêu, hấn ngừng xe tốt sau, cầm lấy ô đi nhanh về hướng lều trại.

“xôn xao” khóa kéo cửa lều trại bị mở ra từ phía bên ngoài, vừa lúc nhìn thấy nữ nhân quật cường làm cho hấn vừa tức giận vừa muốn đánh đang gắt gao khóa mình trong túi ngủ, nhìn thấy hấn đột nhiên xuất hiện làm cho nàng vừa định ngủ cảm thấy khiếp sợ.

Nàng ngậy ngốc nhìn hấn, miệng há hốc –“Anh...anh làm sao ở chỗ này?”

Hấn lạnh lùng trừng mắt nàng –“Đi ra”

-“Anh là ngu ngốc sao, bên ngoài trời đang mưa...”

-“Ta nói đi ra” độ ẩm của thanh âm hấn cấp tốc giảm xuống –“Theo ta về nhà”

-“Bệnh thần kinh...anha...”

Lời của nàng còn chưa kịp nói xong, Khang Húc Trạch không nói hai lời liền ném đi chiếc ô, một tay cầm lấy nàng và cả chiếc túi ngủ từ trong lều bế ra, sau đó nhanh chóng trở về bên cạnh xe, thô lỗ ném nàng vào bên trong.

Khang Húc Trạch đã muốn ngồi vào chỗ điều khiển quay đầu cho nàng một ánh mắt cảnh cáo –“Nếu cô còn tùy hứng, ta cam đoan sau này ngay cả chỗ này cô cũng đừng hòng ở.”

-“Nhưng là hành lý của tôi...”

-“Ném, một lần nữa mua mới” nói xong, không hề cho nàng cơ hội phản kháng, chiếc xe liền đi nhanh trong mưa gió.

Nhưng bên trong còn có giấy tờ tùy thân, sổ tiết kiệm cùng di động, họ Khang, nếu anh không giúp ta mang vài thứ kia theo, ta thề nhất định sẽ không bỏ qua cho anh, sẽ làm cho anh gà chó không yên, còn có thể lấy lửa đốt đi phòng ở của anh, cho anh giống ta lưu lạc đầu đường ngủ lều trại, ta còn đem anh tiền dâm hậu sát(trước cường bức sau giết) chôn nơi hoang dã, sau đó đem Cát Tường, Như Ý của anh bán đi làm nô lệ...”

Nghe nàng thét chói tai không ngớt, Khang Húc Trạch không kiên nhẫn quay đầu xe, hung tợn trừng mắt liếc nàng một cái.

Tranh đấu vài lần, hắn đã càng ngày càng hiểu biết nàng, hắn dám cá cược nếu hắn không làm theo lời nàng nói, mang đi những thứ rác rưởi này của nàng theo, nàng chắc chắn sẽ làm ra những chuyện vừa nói.

Đáng giận! một bên mắng ở trong lòng, một bên mở cửa xe ra xuống xe, cước bộ nhanh chóng hướng chiếc lều màu hồng nhạt, đem hành lý của nàng lôi ra sau đó quay trở về.

Hắn thề, nếu nữ nhân này còn dám lải nhải yêu cầu hắn nữa, hắn liền ném nàng ra ngoài trời mưa, không để ý nàng sống hay chết.

Hắn lên xe, sắc mặt cực thối giống như có ai đó thiếu hắn mấy triệu.

Nhưng Bạch Tĩnh Ny không có nhìn thấy sắc mặt của hắn, như trước lớn tiếng ồn ào –“Uy, họ Khang, tôi hỏi anh, anh rốt cuộc muốn làm sao?”

4. Chương 4

Xe thành công trở lại đại trạch Khang gia, dọc theo đường đi, Bạch Tĩnh Ny hết rống lại kêu, nếu nàng không phải bị nhốt trong túi ngủ không thể đi ra, nàng đã sớm cho tên hỗn đản ngồi ở phía trước kia đi gặp thượng đế!

Ngừng xe xong, Khang Húc Trạch mở ra cửa xe, thực vừa lòng nhìn “thuật đóng gói” của mình, cả người nàng bị túi ngủ bao lấy, chỉ có thể trừng mắt oán giận nhìn hắn.

–“Xuống xe” hắn lạnh giọng mệnh lệnh.

–“Anh là ngu ngốc sao? Không thấy được tôi hiện tại động cũng không thể động sao?”

Hắn cười lạnh –“Nếu buổi chiều cô ngoan ngoãn nghe lời theo ta hỏi Khang gia, sẽ không rơi vào tình cảnh này.”

–“Hãy bớt sàm ngôn đi, nhanh chút đem tôi thoát ra”

–“Nếu cô cầu tôi, tôi sẽ suy nghĩ” lần đầu tiên trong cuộc đời, hắn sinh ra ý tưởng muốn trêu chọc người.

–“Tôi làm chi phải cầu tình thổ phỉ?” đáng giận, nếu lúc này không phải muốn động cũng không thể động, nàng cam đoan nắm đấm của nàng đang dừng lại trên cằm của hắn.

–“Nếu Bạch tiểu thư có cá tính như vậy, ta làm sao có thể không toàn thành, đêm dài từ từ, vẫn là đêm dài mưa lớn, cô liền một người ở trong xe hưởng thụ thiên nhiên kì diệu đi” nói xong, hắn giả bộ xoay người đi rời khỏi, phía sau quả nhiên truyền đến thanh âm kêu to oa oa.

–“Khang Húc Trạch, anh là tên hỗn đản vương bát đản, giống người dã man đem ta cùng lều trại về đây, hiện tại còn muốn để ta một mình trong xe, ta Bạch Tĩnh Ny nguyên rửa anh không cưới được vợ, không đúng, ta nguyên rửa anh sinh con không mộng không mất”

–“Bất hạnh thật sự” hắn đắc ý đem khuôn mặt tuần tú đến gần nàng –“Đầu tiên, ta đã cưới vợ, người đó chính là Bạch Tĩnh Ny tiểu thư, mặt khác, nếu sinh ra con thật sự không có mộng có mất, chúng ta đây có thể tiếp tục sinh, lão bà, ta không ngại cùng em sinh vài con không mộng không mất.”

Trên mặt nàng đã nóng hồng hồng không biết là do tức giận hay do lời nói của hắn mà đỏ bừng –“Ai...ai muốn cùng anh tên hỗn đản sinh con nha? Nếu anh không muốn chết thật sự khó coi, thì nhanh chóng đem tôi thả ra ngoài”

-“Ta phải sợ” Hấn giả bộ làm cái rùng mình –“Từ nhỏ đến lớn không có người dám uy hiếp ta”

-“Uy, rốt cuộc anh có mở ra hay không?”

-“Cầu ta” hấn tiếp tục bày ra bộ dáng ngạo mạn.

-“Nằm mơ” nàng dùng sức hét.

Hấn lười biếng xoay người –“Cầu ta”

-“Anh là con rùa, vương bát đần...” nàng lại tức giận mắng ra tiếng, thấy hấn xoay người vừa muốn rời đi, bị tức chết cũng phải nhẫn bất bình –“Uy, chờ một chút...tôi...tôi cầu anh còn không được sao?”

Hảo nữ không lo mệt trước mắt, Khang Húc Trạch đáng chết, anh nhớ kĩ cho ta!

Khóe môi của hấn gợn lên, thật đúng là không nghĩ tới nàng nói một chữ “cầu” đơn giản liền làm cho tâm tình của hấn trở nên thập phần khoái trá.

Loan hạ thất lưng, hấn cẩn thận cởi bỏ khóa kéo, nhất thời, nguyên bản hỏa bạo bị một trận im lặng thay thế.

Bạch Tĩnh Ny vẫn là lần đầu tiên gần gũi hấn như vậy, chớp mũi hai người thật sự gần, nàng thậm chí có thể cảm nhận được hơi thở của hấn...đáng giận! nàng rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì? Nam nhân này là đầu sỏ gây cho nàng không có nhà để về nha!

Nhưng là...tầm mắt của nàng không thể dời đi ngũ quan của hấn, ngược lại bởi vì liều mình muốn tránh đi, cho nên đem tầm mắt hạ xuống, không ngờ tầm mắt lại nhìn đến bạc môi kêu gọi.

Trời ạ! Môi của hấn thật đẹp, góc cạnh rõ ràng, hình dáng rõ ràng, nàng đột nhiên cảm thấy yết hầu có chút đau, theo bản năng vươn đầu lưỡi liếm môi, trong lòng suy nghĩ không biết hôn đôi môi này sẽ có cảm giác gì?” (chết, dê lại xoắn chuồng)

“xôn xao” khóa kéo túi ngủ rốt cuộc được mở ra, Bạch Tĩnh Ny khó nén thất vọng, phục hồi lại tinh thần, nhớ lại so với thất vọng còn có chuyện cần phải làm hơn đó là phát tiết lửa giận.

Vừa xuống xe, nàng liền hung tợn kéo áo hấn –“Khang Húc Trạch, chính anh nói, là mặt trái hay là mặt phải?” bàn tay thị uy gợn lên nắm đấm.

Người bị nàng uy hiếp vẫn lơ đãng, lười biếng dùng tầm mắt ở khuôn mặt hồng sắc mê người của nàng –“Cô thường đối đãi với ân nhân cứu mạng của mình như vậy sao?”

-“Ân nhân cứu mạng?” nàng không thể tin quá kêu –“Anh làm sao có thể không biết tốt xấu nói là ân nhân cứu mạng của tôi, tôi còn chưa nói anh chính là kẻ thù hại tôi không nhà để về đi!”

-“Ta không phải đã cung cấp cho cô tràng biệt thự xa hoa này để về sao?” thời điểm nữ nhân này tức giận, hai mắt sáng lóa, rất động lòng người, làm cho người ta nhìn không được nghĩ muốn chọc nàng.

-“Anh thật sự phiền phức, như vậy chính là cường hôn! Tôi cảnh cáo anh, nếu không muốn chết thật sự khó coi, liền lập tức đình chỉ hành động đáng ghét của anh, tôi không phải là hàng hóa anh nói lấy liền lấy, nói đá liền đá” tên quái dị, cũng không phải đi ra thị trường mua đồ ăn, nhìn trúng là có thể chọn, nàng rõ ràng là người mà!

-“Ta sẽ không đá cô” hấn có chút thật sự cam đoan.

Ngữ khí kiên định này làm cho tâm của Bạch Tĩnh Ny có chút động, có dòng nước ấm chảy vào, nhưng vẫn cậy mạnh nói –“ Anh...anh hãy nghe tôi nói hết”

Nhìn chằm chằm nàng hấn cười –“Từ đầu đến đuôi ta đều nói thật”có ý điều chỉ.

-“Anh...dù sao tôi không nghĩ quản chuyện quy củ kì quái của Khang gia kia có bao nhiêu quan trọng, tôi chỉ biết tôi không thể kết hôn cùng tên bệnh thần kinh, nếu anh dám bức tôi...tôi liền...tôi liềnkhông ngại thanh minh với anh một chút, tôi là cao thủ đại diện Không thủ đạo (võ này ta cũng không biết nữa), nghĩ muốn nếm thử nắm đấm của tôi có bao nhiêu lợi hại sao?”

Hấn chậm rãi lắc đầu –“Không có hứng thú”

-“Tốt lắm, như vậy từ ngày mai trở đi, không cần lại xuất hiện trước mặt tôi, nếu không...hừ hừ!”

-“Làm không được” hần thẳng thắn cự tuyệt –“Bởi vì cô là vợ tôi”

-“Đã nói đây chỉ là ý tưởng của mình anh, cho tới bây giờ tôi đều chưa từng đáp ứng! chẳng qua thật ngoài ý muốn cắt đi mái tóc dài của anh, tôi vì sao phải chịu sự quấy rầy của anh? Rốt cuộc anh có xác định hay không xác định mình có bệnh thần kinh hay chứng vọng tưởng? vẫn là nói anh...”

Bạch Tĩnh Ny rống nhiều câu như vậy, đột nhiên cảm thấy thân thể không chịu nổi chế nhạo như nhũn ra, trước mắt hiện ra rất nhiều ngôi sao, nàng ý đồ muốn tỉnh thanh tỉnh một chút, cũng không biết bởi vì sao mà đầu càng ngày càng nặng, hai chân đứng không nổi. Trời ạ! Rốt cuộc nàng làm sao vậy?

Ngay tại thời điểm nàng muốn biết xảy ra chuyện gì, bóng đêm đột nhiên bao phủ lấy trí óc, tiếp theo, nàng cảm giác được chính mình rơi vào bên trong vực thẳm.

-“Thiếu gia, cho đến bây giờ thiếu phu nhân cũng không chịu uống thuốc, nói nàng bệnh chết cũng không chịu ở chỗ này, chúng ta khuyên đã lâu, nhưng thiếu phu nhân nàng...”

Trong đại sảnh Khang gia, một nữ giúp việc thập phần khó xử nhìn Khang Húc Trạch, tay nàng cầm khay, mặt trên là một ly nước sôi cùng mấy viên thuốc màu trắng.

Đêm qua, Bạch Tĩnh Ny cùng Khang Húc Trạch tranh cãi đột nhiên té xỉu, thầy thuốc gia đình của Khang gia chuẩn đoán nói nàng bị cảm mạo nghiêm trọng.

Hần đoán rằng, có lẽ bởi vì nàng nhiều ngày không về ngủ ở lều trại, thời tiết chuyển lạnh, hơn nữa ở bờ sông gió lớn, mới có thể sinh bệnh, té xỉu ở trong lòng hắn.

Suy nghĩ, hắn không khỏi tự trách, có lẽ...nếu thủ đoạn của hắn nhẹ nhàng một chút.

Tiếp nhận chiếc khay trong tay nữ giúp việc, hắn hướng đến phòng của hắn – nơi Bạch Tĩnh Ny đang nghỉ ngơi.

Vừa mới đẩy cửa phòng, hắn liền nhìn thấy phòng ở nguyên bản sạch sẽ liền trở thành một mảnh bừa bãi, mấy quyển sách không chỉnh tề, một cái gối bị ném tới cửa sổ, chăn trên giường bị rơi xuống sàn, quần áo do người hầu chuẩn bị cho nàng cũng bị ném nơi nơi.

Bạch Tĩnh Ny tóc tai bù xù ngồi trên giường lớn, không nhìn có người vào phòng, cầm di động không ngừng nhấn số, một lần lại một lần, mỗi lần đổi phương đều không có tiếp nghe, nhưng nàng vẫn chưa từ bỏ ý định tiếp tục gọi, trong miệng còn không ngừng mắng.

-“Cô đem chính mình lôi thôi như vậy cảm thấy cao hứng sao?” nhìn thảm trạng trước mắt, Khang Húc Trạch yêu sách sẽ hờn giận nhíu mày.

Nàng không trừng mắt liếc hắn một cái, tiếp theo tiếp tục nhấn số điện thoại, không để ý đến hắn.

Đáng giận! Sở Thu Lâm vu bà kia cứ nhiên tắt máy đến giờ, nếu bị nàng bắt được, nàng nhất định lột da nàng để hả giận.

Hắn lững thững đi đến bên giường, đem khay thuốc đặt lên đầu giường –“Lại đây uống thuốc”

Rốt cuộc buông tha cho gọi điện thoại, Bạch Tĩnh Ny quật cường nhìn hắn –“ Anh đáp ứng cho tôi rời đi nơi này?”

-“Không có”

-“Tôi đây sẽ không uống thuốc” nàng là người ăn mềm không ăn cứng, nàng cùng tên này nói rõ ràng.

-“Không uống thuốc, cuối cùng chịu khổ chính là cô” hắn đem viên thuốc đặt ở trong lòng bàn tay đưa cho nàng, thái độ cũng rất cứng rắn –“Uống nó”

-“Không cần” nàng không cần.

-“Cô muốn bệnh chết chính mình sao?” sắc mặt nàng tái nhợt như vậy, còn dám hờn dỗi, thật muốn tức chết hắn? vì thế, ngữ khí của hắn càng thêm nghiêm khắc.

-“Hừ!”

-“Bạch Tĩnh Ny, đem thuốc uống”

Nàng chớp chớp mắt to, khó hiểu nhìn về phía hắn. Hắn cần gì tức giận như vậy? là quan tâm nàng sao?

-“Tôi...tôi không cần uống” quan tâm nàng thì thế nào? Dù sao là hắn trước đây sai, nàng sẽ không uống, nhìn hắn có thể như thế nào, chẳng lẽ hắn còn có thể ngược thế sao?

Ách ...đợi chút! Ngược thế? Nàng cũng không phải lão bà hắn, đáng chết! nàng suy nghĩ cái gì.

-“Xác định không uống?” thanh âm lạnh như băng từ trên đỉnh đầu nàng truyền đến.

-“Không...đúng vậy!” làm chi có bộ dáng muốn giết người?

Hung hăng nhìn nàng một cái, Khang Húc Trạch nuốt vào mấy viên thuốc, thừa dịp nàng còn kinh ngạc, cầm lên cái chén uống một ngụm nước ấm.

Không phải chứ! Người này tức giận đến mức đem thuốc uống luôn? Chẳng lẽ hắn muốn cho nàng học theo? Nhưng là... loại ý tưởng này không khỏi quá ngây thơ?

Không đợi nàng đặt câu hỏi, phút chốc hắn cúi xuống thân mình, thừa dịp nàng còn chưa chuẩn bị, một phen vặn miệng nàng, môi áp xuống môi nàng.

Ngô...

Bạch Tĩnh Ny đầu tiên là cảm thấy có một dòng nước, sau đó, mấy viên thuốc đắng nghét thành công đưa vào trong miệng nàng, hắn nheo lại, nhẹ nhàng kéo lấy áo của nàng, đem cả người nàng áp đảo trên giường lớn.

Viên thuốc theo dòng nước đi vào yết hầu, thật đắng! đáng giận! thật sự đáng chết nàng!

Nhưng là thời điểm nàng cảm thụ đắng cay, tim cũng bắt đầu đập kinh hoàng. Nam nhân này cứ nhiên dùng phương thức này hôn nàng...không đúng, phải nói nam nhân này cứ nhiên dùng phương thức này ụ nàng uống thuốc.

Cũng không biết hắn suy nghĩ cái gì, ánh mắt thâm trầm một chút, nhưng không có dời thân thể, hai người cứ như vậy duy trì tư thế ái muội, hại nàng thậm chí quên hô hấp, đã quên trong nháy mắt, đã quên giờ phút này hắn là tùy tiện nói cái gì hoặc làm cái gì.

Làm khi cay đắng của viên thuốc biến mất, hơi thở của hắn như còn sót lại trong miệng nàng.

Môi hắn thật mềm mại, rõ ràng chính là kho môi chạm vào môi, nàng có thể cảm giác được một cổ ngọt ngào nồng đậm, giống sữa? không đúng, giống trà xanh? Cũng không đúng, giống.... cảm giác hỗn loạn đánh úp lại vào tâm nàng.

Trời ạ! Chẳng lẽ nàng cứ như vậy say trong nụ hôn của hắn sao? Hay là do tác dụng của thuốc phát huy? Hắn cho nàng uống gì? Ánh mắt dần đóng lại, thân thể hơi hơi phát run, thật lạnh, chán đầu?

Từ từ nhắm hai mắt tìm kiếm tung tích của chiếc chăn, nhưng chăn tìm không được, lại cảm giác có một lực lượng ấm áp vây quanh nàng.

Dần dần, cổ ấm áp kia làm cho nàng càng ngày càng yên tâm, cuối cùng, thân thể cũng càng ngày càng trầm...

Làm cho thời điểm Bạch Tĩnh Ny mở ra mắt, ánh nắng mặt trời bên ngoài đã muốn xuyên qua rèm che chiếu vào bên trong.

Nàng lấy tay dụi dụi mắt, ôi, uy! Cánh tay làm sao có thể thô như vậy?

Dùng sức lắc lắc cánh tay, di? Đợi chút....cánh tay này làm sao có thể là màu đồng? sờ sờ, ân, rất trắng kiện, không thể nào, cánh tay của nàng khi nào thì trở nên thô như vậy?

Thật chói mắt! nàng sợ tới mức muốn vội vàng từ trên giường rơi xuống –“A”

Một tiếng hô đau qua đi, nàng cảm giác cái trán đau, loại cảm giác giống như là không cẩn thận cùng người khác thật mạnh chạm vào.

Làm sao có thể cùng người chạm vào? ở trên giường nha!

Nàng chậm rãi tỉnh táo lại, dần dần đập vào tầm mắt là khuôn mặt tuấn tú có thể tùy thời dẫn phát bạo động, ngay sau đó, nàng cũng thấy đối phương có bộ dáng buồn ngủ.

Xem xuống chút nữa, là nửa người trên cường tráng trần trụi, lại thấp một chút nữa, bên hông hằn mặc một cái quần lót màu trắng. (ta tưởng...bên dưới của anh cũng như bên trên không mặc gì chứ. Hehe)

–“aaa” nàng hét lên một tiếng, thập phần hoảng sợ chỉ vào mặt Khang Húc Trạch- “Anh...anh...anh làm sao có thể ở phòng của tôi?”

Hắn lười biếng nhu nhu khóa mắt –“Nếu ta nhớ không lầm, đây là phòng của ta”

–“Làm sao có thể? Điều này làm sao có thể?” nàng sợ tới mức oa oa kêu to –“Anh...” nàng tiếp tục chỉ vào nửa người trên trần trụi của hắn –“Vì sao anh không mặc quần áo?”

–“Lúc ta ngủ chưa bao giờ mặc quần áo” hắn nói đương nhiên, thật giống như tất cả mọi người đều giống hắn.

–“Kia, vậy phía dưới anh...” Bạch Tĩnh Ny dời đi mục tiêu, đưa tay chỉ hướng chần vây quanh hắn bắt đầu lấp bấp, –“nơi đó...nơi đó”

Một chút tà cười biểu lộ, hắn gợi cảm lại không mất đi suất khí nhú mày nhìn nàng –“Cô đoán xem?” xấu xa cười, hắn dần dần phát hiện đậu nàng thật sự rất thú vị.

–“Thần... bệnh thần kinh!” nàng bị biểu tình trên mặt hắn làm cho lòng hỗn loạn, không thể tự hỏi, chỉ biết hai mắt nhìn chằm chằm cái chần màu trắng kia, chỉ cần chỉ muốn “chạy nạn”.

–“Xem ra cô đối nửa người dưới của ta thập phần hứng thú.”

–“Tôi...tôi mới không có!”

–“Khẩu thị tâm phi”

–“Nói hươu nói vượn, tôi làm sao có thể... a...”

“xôn xao” hắn cố ý kéo chần ra, nàng sợ tới mức kêu một tiếng, vừa muốn che hai mắt, lại phát hiện hắn mặc quần ngủ.

Nhất thời, nàng xác định chính mình bị tên hỗn đản này lừa gạt, Khang Húc Trạch bởi vì biểu tình của nàng mà nở nụ cười ha ha, muốn ngừng mà không được.

Nàng tức giận đẩy hắn một chút –“Anh làm sao có thể ở trong này? Đêm qua anh có hay không thừa dịp tôi không chú ý, vụng trộm ăn đậu hũ của tôi?”

–“Bị sở sàng hắn là ta đi, đêm qua cô mơ mơ màng màng ngủ sau, hai tay gắt gao cầm lấy ta, ta nghĩ tránh ra một chút cô đều rầm rì, vì trấn an cảm xúc bất an của cô, ta đành phải hy sinh cái tôi cho tập thể, lão bà, chẳng lẽ em một chút cũng không cảm kích sự vĩ đại của ta sao?” hắn nói giống như mọi chuyện là vậy.

–“Anh nói vậy!” miệng không thừa nhận, theo bản năng bác bỏ cách hắn gọi là lão bà.

–“Ta chưa bao giờ cùng người chơi loại vui đùa nhảm chán này” lại nói tiếp, hắn thật là một chính nhân quân tử khó có được, vì không bị nàng lên án giậu đổ bìm leo, ôm nhuyển ngọc ôn hương trong lòng hắn cũng chỉ dám đem mọi xúc động nhần xuống.

Nhìn vẻ mặt thật sự của hắn, Bạch Tĩnh Ny cố gắng nhớ lại những chuyện phát sinh ngày hôm qua, từ lúc bị hắn bắt đi tại công viên, sau đó té xỉu trong khi tranh luận, rồi hắn dùng hành động cực kỳ ái muội uy nàng uống thuốc, đến lúc nàng dần mất đi ý thức mà dần dần ngủ.

Chẳng lẽ.... cái độ ẩm cho nàng cảm giác an toàn trong tiềm thức....là hắn?

-“Xem ra cô thật sự hưởng thụ phương thức lão công ta ôm đi vào giấc ngủ, cũng mới có thể an tâm, yên tâm như thế, con người của ta hướng đến trọng tình nghĩa, tương lai, ta sẽ tiếp tục dùng phương thức này an ủi cô.” Nói xong, hắn vươn tay sờ cái trán của nàng -“Àn, độ ẩm hôm nay so với hôm qua thấp hơn, đợi lát nữa ăn xong bữa sáng lại uống một lần thuốc nữa, ta nghĩ ngày mai hẳn không còn vấn đề gì.”

-“Tôi không cần”

Nàng vừa mới nói ra miệng, hắn liền nhíu mày -“Hay là cô còn muốn ta dùng phương thức ngày hôm qua giúp cô uống thuốc?”

Nghe đến đó, hai má của nàng thoáng chốc đỏ lên.

Vỗ nhẹ đầu của nàng, giống như trấn an trẻ nhỏ dỗ nàng -“Nếu không nghĩ đi ra ngoài ăn cái gì, ta sẽ gọi người hầu làm một chút đồ ăn nhẹ mang vào”

Hắn nhảy xuống giường lớn, thông dong đem áo ngủ mặc vào -“Cô có vẻ hai ngày nay không tắm rửa, lát nữa ta gọi người hầu pha nước tắm, tắm rửa xong có vẻ thoải mái hơn” nói xong, tao nhã chậm rãi đi vào toilet.

Nhìn bóng dáng cao lớn cao ngất của hắn, nhớ tới lời nói cùng hành động quan tâm của hắn, Bạch Tĩnh Ny đột nhiên cảm thấy nam nhân này cũng không đáng giận như trong tưởng tượng.

Theo bản năng vươn tay sờ lên gương mặt còn lưu lại độ ẩm của hắn, độ ẩm từ ngón tay của hắn mang lại, còn có hơi thở thuộc riêng của hắn.

Lão công? Cái nam nhân kia chính là lão công của nàng sao?

Tuy rằng... loại cảm giác này thật tò mò, nhưng không thể phủ nhận, nàng đã không muốn kháng cự như lúc trước.

Bệnh nặng mới khỏi, sau đó vài ngày, Bạch Tĩnh Ny vẫn là không nhà để về, nhưng là nàng đã không còn muốn quay về công viên nhỏ, quyết định ở lại biệt thự xa hoa của Khang gia, hơn nữa còn không có suy nghĩ kế hoạch “ra tường”.

Tuy rằng nàng cùng Khang Húc Trạch mỗi ngày đều cùng ngủ trên một giường, nhưng hắn thật tôn trọng nàng, trừ bỏ ôm ngủ, hắn hoàn toàn không có ý tứ xâm phạm nàng.

Nàng còn phát hiện hai tên Cát Tường, Như Ý thích đi theo hắn thật ra là một đôi khôi hài dở hơi.

Ở mặt ngoài, hai người có vẻ ý thế hiếp người, còn luôn thích dùng lời nói ác độc cùng nàng nói, nhưng ở cùng nhiều ngày nàng phát hiện, Cát Tường và Như Ý là hai kẻ đại ngốc, tư tưởng đơn thuần, tâm địa thiện lương, hai đứa trước Như Ý còn nhặt từ bên ngoài về một con chó nhỏ bị vứt bỏ, tính một mình nuôi nấng.

Bọn họ luôn thích dùng một thái độ bất cần đời gọi nàng là thiếu phu nhân, nhưng không có ác ý đối với nàng.

Có một lần, nàng bơi lội ở ngoài bể bơi ngoài trời, thấy Cát Tường vừa vặn đi qua, nàng vốn định trêu cợt hắn một chút, cho nên lừa hắn nói nàng bị rút gân, không nghĩ tới Cát Tường mặc dù mặc tây trang rất nặng cũng không cần suy nghĩ nhảy xuống nước cứu nàng.

Bất quá bởi vì hắn nhất thời lo lắng, kết quả đổi lại là hắn bị rút gân thật sự, màn anh hùng cứu mỹ nhân lãng mạn đổi thành mỹ nhân cứu anh hùng.

Mọi việc khôi hài như thế cứ ùn ùn kéo đến, lúc đầu nàng còn cảm thấy bài xích, chậm rãi biến thành chấp nhận.

Phức tạp duy nhất trước mắt của nàng chính là vụ bà Lâm còn không có tin tức, trước kia nàng ta chung quanh lưu lạc cũng không giống như lần này, vô luận gọi di động như thế nào cũng không có ai nghe máy, không hiểu làm sao vậy?

-“Suy nghĩ cái gì?”

Thanh âm trầm thấp không báo động trước vang lên, dọa nàng nhảy dựng, nhanh chóng quay người lại, thấy rõ người phía sau mới an tâm –“Khang Húc Trạch, anh đi đường không có thanh âm? Như vậy sẽ hù chết người!”

-“Ta đi đường mở cửa đều có thanh âm, chỉ là có người không nghe thấy” là chuyện gì khiến cho nàng một người ngồi ở thư phòng suy nghĩ chuyện tâm như vậy, hẳn rất muốn biết.

Ngồi ở sô pha, ngồi xuống cạnh nàng, bọn họ dựa vào thật gần, tay cầm lấy quyển sách trên tay của nàng liếc một cái –đầu tư? Nàng nghĩ muốn trở lại làm việc sao?

Hắn rầu rĩ hỏi –“Cô còn muốn trở về chỗ Phương Văn Hạo làm việc phải không?”

Gật gật đầu, nàng không chút nghĩ ngợi trả lời –“Đương nhiên, anh quyết định muốn thả tôi đi rồi sao?” lúc “thanh tỉnh” dựa vào hắn gần như vậy, giống như có điểm khó hiểu, hô hấp có chút dồn dập, nàng lại tránh ra xa một chút.

Vươn tay ôm lấy thắt lưng của nàng, Khang Húc Trạch không cho nàng chạy trốn, kiên quyết nói –“Không có khả năng, bởi vì cô là lão bà ta, không cần ra ngoài làm việc”

Khi hắn nói chuyện, khí nóng nóng sẽ phả đến bên tai nàng, ngứa, không khí nồng đậm ái muội.

Bạch Tĩnh Ny thân mình cứng ngắc, hắn nói đi nói lại vẫn là không có nửa điểm buông tha người –“Cho dù là vợ anh, cũng không phải không thể đi làm việc.”

-“Ta sẽ nuôi cô, cô không cần làm việc”

Nàng tức giận đến giãy ra cánh tay hắn –“Nói chuyện với anh thật sự là không thể thông! Không có nhà không có việc làm, bệnh cũng tốt, tôi đây ở đây muốn làm cái gì? Nhàm chán” trọng điểm là, nàng không bao giờ có thể cảm thụ được khoái cảm có thể dựa vào tay mình kiếm một bó tiền lớn.

Hắn trầm mặc vài giây, lạnh lùng mở miệng –“Nói cho ta biết, vì sao cô luôn suy nghĩ muốn đến công ty của Phương Văn Hạo làm việc?” (hehe, chỗ này ta nghĩ thấy mùi dấm chua nha) nữ nhân bình thường có lão công nuôi, ai mà không mừng rỡ thoải mái?

Vẫn là....trong ấn tượng, Phương Văn Hạo là người nam nhân nhã nhặn lại rất có thủ đoạn, điều kiện bối cảnh cũng tốt, hắn còn nhớ rõ tình cảm của nàng cùng với Phương Văn Hạo tốt lắm, chẳng lẽ nàng là vì hắn?

-“Đi làm có vất vả cũng có lạc thú, tôi thích công việc kia, dựa vào năng lực của chính mình giúp công ty kiếm một bó tiền lớn, đó là cảm giác thành tựu khó có thể hình dung.” Khi nói chuyện, ánh mắt của nàng lờ lờ tỏa sáng, vẻ mặt hướng tới, làm cho người ta không đành lòng cự tuyệt.

-“Cô thích làm đầu tư? Kiếm tiền mặt?” khi nàng nói đến việc làm, thần thái thật sự động lòng người, làm cho hắn nhìn nhập thần.

G

5. Chương 5

Sáng sớm, một chuỗi âm nhạc chói tai truyền đến trong tai Bạch Tĩnh Ny, làm cho nàng đang trong trạng thái ngủ say hơi hơi nhăn mày nhíu mi.

Âm thanh vang lên hơn nửa ngày, nàng mới không tình nguyện vươn một cánh tay mảnh khảnh trắng như tuyết ra khỏi chăn, nắm lấy chiếc di động bị nàng đặt ở đầu giường, nhấn nút tiếp nhận cuộc gọi, mới để lên tai, giọng nói buồn ngủ –“Uy, ai a?”

-“Thân ái tiểu Ny Ny, ta là vu bà Lâm” di động truyền đến một thanh âm thanh thúy dễ nghe, nếu theo thanh âm phỏng đoán, đối phương hẳn là một nữ nhân đáng yêu.

Vừa nghe thấy đối phương nói tên, Bạch Tĩnh Ny lập tức tỉnh hẳn, phút chốc ngồi dậy, đôi môi đỏ mọng thoát ra thanh âm mãnh liệt ai oán.

-“Vu bà Lâm? Đáng chết, người đã chạy đi đâu? Vì sao trong khoảng thời gian này di động cũng không liên lạc được?”

-“Ta đi rừng rậm nguyên thủy, đến bộ lạc sinh sống tại rừng rậm nguyên thủy học hỏi về cách bói toán, nơi đó không có tín hiệu. Như thế nào? Lần trước ta giúp người bói toán có chuẩn không? Hiện tại bên cạnh người có phải có một nam nhân phi thường anh tuấn tiêu sái?”

-“Chết tiệt vu bà Lâm, người còn có lá gan cùng ta nói chuyện bói toán, có biết hay không ta bị người hại thảm? ta bị người ta bắt cóc bức hôn nha!” thanh âm cao vút vang lên.

Tiếng cười đắc ý truyền đến -“Ta chỉ biết là công lực bói toán của ta tăng mạnh mà, Tiểu Ny Ny, người không cần tức giận, hãy nghe ta nói, ngày đó ta dùng phương pháp bói toán Thất Tinh giúp người tính toán ra hồng loan tinh mộng năm nay của người...” (cái kiểu bói toán này mình chịu ko biết)

Đợi chút, nàng nghe được mấy từ máu chốt -“Hồng loan tinh mộng? sáng hôm đó người gọi điện thoại cho ta, muốn ta bỗng nhiên chạy ra ăn cơm là vì hồng loan tinh mộng của ta, người giúp ta tìm chồng?”

Nàng thật muốn khóc, tại sao lại ngu xuẩn như vậy? cứ nhiên quên mất một chuyện đó là cuộc đời của vu bà Lâm thích nhất là giúp người se duyên linh tinh, nhưng là loại chuyện này tại sao lại không hỏi đương sự một câu?

-“Đương nhiên, bằng không người nghĩ rằng ta vì sao muốn gọi người đi ra ngoài ăn cơm? Đương nhiên là vì tìm ra một nửa của người sẽ xuất hiện ở nơi nào nha, chúng ta làm tỷ muội cũng lâu, ta giúp người tìm một kim quy tốt thôi. Người sẽ cảm kích ta, nếu bỏ qua lần này, đợt hồng loan tinh mộng tiếp theo phải đợi đến bảy năm nha, bảy năm sau người đã thành lão bà khô quắt, ta làm sao có thể nhẫn tâm?”

Từ ngữ nói nghiêm chỉnh, nhưng thanh âm thỉnh thoảng dừng một chút, truyền đến thanh âm ăn khoai tây chiên khách khách, làm cho thanh âm nói chuyện trở nên có chút mơ hồ.

-“Người cũng biết vu bà Lâm ta có nguyện vọng suốt đời chính là giúp những người có tình trong thiên hạ trở thành đôi, ta tuyệt đối sẽ không trở mặt nhìn bạn bè không gả được ra ngoài, tiểu Ny Ny thân ái, lộ ra một chút đi, lão công người tên là gì? Thân thể cao bao nhiêu? Nặng bao nhiêu? Diện mạo như thế nào?”

Bạch Tinh Ny nghiêng răng nghiêng lợi hừ lạnh -“Người không phải có thể tính ra sao? Chính mình tìm nha”

-“Ai nha, công lực của ta còn chưa đủ, còn không học được thuật xem cầu thủy tinh, người lộ ra một chút đi.”

-“Lộ ra? Lộ ra cái đầu người! Tuyệt giao, ta muốn tuyệt giao với người! Từ hôm nay trở đi, ta không biết một nữ nhân tên Sở Thu Lâm!” nàng không khỏi phân trần ần nút tắt di động. Tức chết nàng, nàng làm sao có thể có loại bạn bè kiểu này.

-“Đã lâu như vậy, cô còn không nghĩ gả cho ta?”

Một tiếng nói sâu kín vang lên, hại nàng kinh hách, vội vàng đem tầm mắt chuyển về phía cửa.

Khang Húc Trạch hé ra khuôn mặt tuấn tú âm trầm, hai tay hoàn trước ngực đứng dựa vào cửa, dùng một loại ánh mắt sâu xa khó hiểu nhìn nàng.

Không biết vì sao, chợt dạ mãnh liệt nảy lên trong lòng nàng, nàng vội vàng ha ha cười ngây ngô hai tiếng, làm bộ như không thèm để ý -“Tôi cùng bạn bè nói chuyện phiếm mà thôi, anh không cần để ý. Di? Anh không phải đã đi làm sao? Như thế nào trở về?”

Người này khi nào thì vào? Mặt hẩn thối như vậy, sẽ không phải vừa nghe được câu “ta bị người bắt cóc bức hôn” đi?

Hắn đi về phía trước từng bước, lấy tay đem cửa đóng, thuận tiện khoá lại. (hehe, có biến nha)

Động tác này của Khang Húc Trạch làm cho tâm của Bạch Tinh Ny bất an. Hắn đóng cửa làm gì? (tất nhiên để “ ăn” nàng rồi, biết còn giả bộ)

Từng bước hướng về phía nàng, hắn đứng ở bên giường, duy trì tư thế hai tay hoàn trước ngực nhìn nàng -“Trả lời vấn đề của ta, đã lâu như vậy, cô vẫn không nghĩ gả cho ta sao?”

-“Tôi...” Bạch Tĩnh Ny cho tới bây giờ cũng không biết hóa ra người này sẽ mang lại cho người ta cảm giác áp bách như vậy, theo bản năng nàng xê dịch thân mình về phía sau, kiên trì hướng hần rằm rĩ.

-“Đúng vậy, tôi vẫn không muốn gả cho anh, anh mới biết? đơn giản là tôi không cẩn thận cắt đi mái tóc anh(đúng là “không cẩn thận”), đã bị anh giam cầm bắt trở thành lão bà, còn xúi giục ba mẹ tôi bán đi phòng ở, hại tôi không nhà để về, lại còn hại tôi không có việc làm, tôi không tính toán sổ sách với anh anh nên đi niệm a di đà phật mới đúng, như thế nào còn mặt mũi chạy tới chất vấn tôi?”

Nghĩ đến việc này, toàn thân nàng lại tràn lên phần nộ, lập tức quên sợ hãi, từ trên giường bò xuống, lấy tay trạc trạc vào ngực hần.

Mâu quang trong giây lát căng thẳng, ở sâu trong đôi mắt của Khang Húc Trạch có thêm một tia khác thường sáng rọi.

Trên giường nàng mặc một bộ áo ngủ tơ tằm màu trắng, không có mặc nội y, từ góc độ của hần nhìn xuống, cảnh đẹp trước ngực của nàng có thể nhìn thấy không sót một cái.

Dáng ngực no đủ đầy đặn kia, cùng mùi thơm thảo nhiên tản mát từ trên người nàng khiến cho hần không chế không được sinh ra xúc động đối với nàng.

Trước kia hần nghĩ đến, rõ ràng là vợ chồng, nhưng không có tiến thêm một bước động tác, chính là vẫn nghĩ đến biện pháp làm cho hai người có nhiều cơ hội tiếp xúc hơn, nhưng khi hần đang nghĩ đến biện pháp cải thiện quan hệ hai người, mới phát hiện, nàng vẫn không nghĩ gả cho hần....không! hần sẽ lưu lại nàng, cho dù dùng thủ đoạn một chút cũng không quan hệ.

Hần muốn nàng, cực kì muốn nàng!

Nâng tay, hần dùng bàn tay to lớn bao trước ngực nàng tàn sát bữa bãi, tiếp theo khuynh thân về phía trước, đôi môi khô gợt che lại chiếc miệng còn đang lải nhải của nàng, đem tất cả lời nói của nàng nuốt vào bụng.

Bạch Tĩnh Ny bị tập kích trọn tròn hai mắt, không kịp cảm thụ rung động của đôi môi cùng hơi thở của hần gây cho nàng, mạnh vượt hai tay dùng sức đẩy.

Chỉ thấy Khang Húc Trạch thần kinh vận động cực kém đến mức làm cho người ta cười sặc sụa, bị đánh bất ngờ hoàn toàn không có năng lực chống cự, hơn nữa nàng dùng sức quá mạnh, hần không đứng vững liền bị đẩy ngã, may mắn dưới nền có thảm rộng, mới khiến cho hần thoát đi vận mệnh bị choáng váng đầu.

Hần không khỏi đau kêu một tiếng –“Bạch Tĩnh Ny, cô làm gì?”

Nữ nhân này không thể ngẫu nhiên trở thành con chim nhỏ nép vào người hần một chút được sao? Cả ngày cường hần như nữ siêu nhân, hần hoài nghi nếu chính mình không cưới nàng, đời này nàng có thể gả ra ngoài sao?

-“Tôi làm gì? Những lời này hần là tôi nói mới đúng” nàng tức giận nhảy xuống giường đứng ở bên hần, hai tay chống nạnh nhìn thành quả dã man của mình.

Hừ, lần trước bị hần cường hôn thành công là vì nàng sinh bệnh, mới có thể không có sức lực đem hần đẩy ra, bất quá về sau hần cũng dừng nghĩ lại có cơ hội phi lễ nàng, nàng Bạch Tĩnh Ny không phải nữ nhân tay trái gà không chặt.

Khang Húc Trạch giãy giụa suy nghĩ muốn đứng lên, nhưng là lấy tay chống sàn một chút lại lộ ra vẻ mặt thống khổ, kêu đau nằm trở về.

Bộ dạng này của hần dọa đến Bạch Tĩnh Ny, nàng nhẹ nhàng dùng chân đá chân hần –“Uy, Khang Húc Trạch, anh làm sao vậy?”

-“Thắt lưng của ta....ta giống như bị thương ở thắt lưng” ánh mắt của hần có chút thống khổ, hướng nàng vươn một bàn tay –“Cô phù ta đứng lên” (tên này gian kinh khủng, đi làm diễn viên cũng dc)

Nghe được hần nói có thể bị thương, nàng lập tức bỏ qua cường hần vừa rồi, trở nên khẩn trương hề hề, ngồi xổm bên người hần, bắt lấy cánh tay hần, tính dìu hần đứng lên.

Nhưng nằm mơ nàng cũng không nghĩ tới chính mình sẽ bị lừa!

Tay vừa mới đưa qua, đã bị Khang Húc Trạch dùng lực lôi kéo té vào lòng hắn, hắn xoay người một cái, nàng đã bị hắn áp đặt dưới thân.

Hắn đem hai tay nhỏ bé của nàng bắt vào trogn tay, đặt trên đỉnh đầu của nàng, khuôn mặt tuần tú gần sát, nhìn chăm chăm nàng, nàng có thể thấy rõ dục vọng không dấu được trong mắt hắn.

Bị nhiệt tình trong mắt hắn biểu lộ ra làm cho nàng hốt hoảng, nàng nói lắp bắp –“kia...cái kia... Khang Húc Trạch, anh...anh muốn làm gì?”

Hơi thở nóng rực phun lên mặt nàng, ánh mắt có chút bồn chồn, hắn mở miệng cười tà mị –“Em nghĩ ta sẽ làm gì?”

–“Anh, anh nhanh chút đứng lên, anh nên đi làm.” Bạch Tĩnh Ny muốn dời đi lực chú ý của hắn.

–“Yên tâm đi, cho dù hôm nay ta không đi làm, cũng không ai dám cắt tiền lương của ta” Hắn đắc ý thường thức nàng kinh hoàng thất thố.

Chính nàng không có biện pháp sao? Tuy rằng nàng sợ hãi, nhưng không có kịch liệt chống đối, có phải hay không nàng cũng tán thành hành động của hắn?

–“Nhưng là...nhưng là anh không phải phải làm gương tốt cho viên công sao? Nếu đại lão bản mỗi ngày không đi làm, cấp dưới cũng sẽ học theo, cho nên vì anh...ô...” mọi âm thanh đều bị đôi môi nóng rực nuốt lại, hơn nữa cực kì bá đạo, cực kì mãnh liệt, làm cho người ta có chút không thể thừa nhận nụ hôn nồng nhiệt này.

Vừa mới bắt đầu tay nàng còn có lý trí để trong ngực hắn, nhưng dần dần, nàng bắt đầu không khí lực, toàn thân mềm nhũn, giống như bị nhốt trong không gian, ngay cả linh hồn cũng trôi nổi bồng bềnh.

Nha không, nàng ở trong ngực khóc thét một tiếng, rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra?

Vì sao hắn vừa hôn nàng, nàng sẽ cả người vô lực?

Sau đó, áo tây trang bay ra, caravat bay ra, áo sơ mi bay ra, dây lưng bay ra.... (tóm lại tất cả bay ra...)

Trong thời gian ngắn ngủi, quần áo trên người hắn cùng áo ngủ trên người nàng đều bị biến mất.

Hắn cắn cắn ngực đầy da của nàng, hương vị của nàng thật thơm, thật ngọt, tựa như viên kẹo đường, làn da toàn thân cũng thật tốt, giống da trẻ em phấn nộn nhẵn mịn, làm cho người ta hận không thể một ngụm nuốt vào miệng.

Bạch Tĩnh Ny tình dục hoàn toàn bị hắn trêu chọc nổi lên, cảm thấy cơ thể mình sắp bị bức điên.

Hai mắt sưng mù, nhìn đèn treo hoa lệ trên trần nhà, suy nghĩ mơ hồ trong đầu bay lên.

Lúc này, trong đầu nàng chỉ còn một ý tưởng

Hắn là nam nhân của nàng!

Giờ này phút này, nàng mới chính thức ý thức được chuyện hắn dùng thủ đoạn cường ngạnh bức nàng trở thành thê tử, có lẽ.. nàng cũng đã chậm rãi chấp nhận.

“bang, bang...bang bang..”

Một trận tiếng đập cửa vang lên đánh gãy hai người sắp nhấc lên triều dâng, chỉ nghe thấy thanh âm của Cát Tường không biết sống chết từ ván cửa bên kia vang lên.

–“Thiếu gia, Trần trợ lý gọi điện thoại đến đây, hỏi tại sao ngài còn chưa tới?”

Thanh âm của Như Ý cũng xuất hiện –“Thiếu gia, Giang thư kí cũng gọi điện thoại đến nói đại diện của xí nghiệp Gia Hoa đang ở phòng họp chờ ngài.”

Khang Húc Trạch không tình nguyện đem miệng mình rời đi làn da non mịn của nàng, thanh âm khàn khàn rống giận –“Mặc kệ chuyện gì, để cho bọn họ tự làm, hiện tại ta không rảnh”

Hai tên ngu ngốc này, sớm muộn gì cũng đuổi bọn họ đi.

Phốc xích một tiếng, Bạch Tĩnh Ny thu hồi lý trí, bật cười.

Nàng nhịn không được thay Cát Tường và Như Ý lo lắng tiền đồ sau này, nàng dám đánh cược, Khang Húc Trạch nhất định sẽ làm cho bọn họ chịu giáo huấn một chút.

–“Em cười cái gì?” sắc mặt của hắn thực thối trời tròng mắt nhìn nữ nhân dưới thân.

–“Đương nhiên là cười anh, tôi thật sự rất muốn đề nghị hiện tại anh nên đi soi gương một chút, như vậy sẽ biết chính mình có bao nhiêu buồn cười” nàng không sợ chết trên chóc.

Hắn mị hí mắt, không có ý tốt đứng dậy quỳ giữa hai chân nàng.

Thu hồi khuôn mặt tươi cười, nàng có chút e lệ nhìn hành động của hắn.

Nàng biết kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì, nhìn hắn tách ra hai chân của nàng, cùng với một trận đau đớn xé rách truyền đến, nàng cơ hồ muốn khóc ra nước mắt, đau quá, thật sự là đau quá!

Nhưng trong cơ thể tràn đầy lại nhắc nhở nàng đau là đáng giá, chinh cùng cảm giác bị chinh phục đồng thời dâng lên trong lòng nàng.

Nhắm lại hai mắt, nàng thả lỏng thân thể đón đợi, tùy ý hắn xâm nhập nơi mềm mại của nàng, tùy ý hắn một lần lại một lần nhồi nhét vào cơ thể hư không của nàng.

Nam nhân của nàng, đang dùng phương thức nguyên thủy nhất tuyên bố quyền sở hữu của hắn đối với nàng, mà nàng lúc này cũng không có một chút phản đối.

Kiều diễm giữa phòng ngủ lặng lẽ truyền ra bên ngoài làm cho người ta tim đập đổ mặt...

Ngoài cửa, Cát Tường và Như Ý hai mặt nhìn nhau.

–“Thiếu gia cũng thật là, cứ nhiên trong giờ đi làm cùng thiếu phu nhân thân thiết”. Cát Tường hao tâm tổn trí cau mày (may là mới hao tâm tổn trí, còn chưa mất máu mà chết)

–“Ta cảm thấy hắn là xin chỉ thị của thiếu gia một chút, hiệu quả cách âm của cánh cửa này không tốt lắm, có phải hay không nên đổi một cánh cửa cách âm khác tốt hơn?” Như Ý đem lỗ tai áp đến cánh cửa, còn thật sự cho lời bình.

–“Tốt, ta cũng muốn mua mấy cái quần lót, nhan sắc mấy cai quần gia mua giúp ta, ta không thích, thẩm mỹ của hắn có vấn đề.”

–“Còn nhớ gọi điện thoại nói cho Giang thư kí cùng Trần quản lý, thiếu gia vội vàng chế tạo tiểu thiếu gia, không rảnh đàm công việc.”

Hai người nói xong, cùng nhau hướng thang lầu đi đến. Bọn họ cũng không phải đùa ngốc, mới không cần đứng ở cửa phòng chờ bị mắng.

Bạch Tĩnh Ny xấu hổ đem mặt vùi vào trong ngực của Khang Húc Trạch, trong lòng khóc thét —xong rồi, lần này thật sự xong rồi!

Làm sao nàng có thể cùng hắn phát sinh quan hệ? Một nàng trước kia còn lời thề son sắt nói muốn thoát khỏi hắn, hiện tại làm sao bây giờ?

–“Em then thùng sao?” giọng nam sung sướng từ trên đỉnh đầu nàng vang lên.

–“Ai nói tôi then thùng? Người nên then thùng là anh mới đúng!” nàng không chịu nổi nhất là cười nhạo, đột nhiên ngẩng đầu lên tròng mắt hắn, lại nhìn thấy hắn đánh lên thành công cười đến chói mắt.

–“Ta có cái gì cần then thùng? một chút ta cũng không cảm thấy chính mình có chỗ nào cần then thùng” hắn thưởng thức vẻ mặt phỉếm hồng của nàng, trong lòng tràn đầy đắc ý.

–“Anh... một chút kĩ xảo đều không có, làm cho toàn người tôi đau quá, không nên then thùng sao?” nàng cố gắng giả dạng không hề cảm thấy then thùng chỉ trích hắn, kì thật trong lòng cực kì cao hứng.

-“Chẳng lẽ...” hắn tà ác xả ra một chút tươi cười –“Chẳng lẽ em hi vọng kĩ xảo của ta tốt soa? Có lẽ, ta nên tìm nữ nhân khác để luyện tập, em yên tâm đi, lần sau gặp lại em, kĩ xảo của ta nhất định rất tốt.”

-“Anh dám tìm nữ nhân khác luyện tập, tôi liền cắt tiểu đệ đệ của anh, cho anh biến thành thái giám” vừa nghe hắn nói tìm nữ nhân khác, một trận ghen tuông như mưa rền gió dữ đánh vào trong lòng nàng, không khỏi phen trần uy hiếp hắn.

Khang Húc Trạch cúi đầu, tiếng cười từ trong miệng hắn truyền ra, nghiêng ngả nâng cằm của nàng lên, đem đôi môi ấn vào môi nàng lẩm bẩm nói –“Ta thật cao hứng khi em sẽ ghen.”

Nữ nhân này, hắn đã đổi nàng sinh ra một cảm xúc không thể khống chế, thậm chí so với thích còn nhiều hơn một chút.

Có lẽ, đây là yêu đi.

Hắn yêu nàng, ngay cả cảm xúc của chính hắn đều thấy có chút kì lạ, nhưng chính là đã yêu nàng.

Có lẽ lần đầu tiên nhìn thấy nàng, thời điểm nàng dừng khí mười phần trên chóc Cát Tường, Như Ý, hình ảnh xinh đẹp của nàng đã tiến vào trong lòng hắn.

Cho dù ngay từ đầu hắn cũng không tình nguyện đối với cộc hôn nhân kì quặc vớ vẩn này, nhưng hiện tại, ở sâu trong nội tâm hắn, lại cực kì cảm tạ ông trời đã đem nàng đưa đến cho hắn.

Hôn sâu làm iệng của Bạch Tĩnh Ny không rảnh phản bác, thật lâu ôn tồn sau, nàng cũng đã quên muốn phản bác, chính là dịu ngoan nằm trong lòng hắn, cảm thụ hắn hữu lực tim đập, cùng cảm giác an toàn mà mang đến.

Từ từ gió nhẹ từ cửa sổ thổi vào, thổi trúng rèm cửa màu lam làm nó bay trong không trung.

Đắm chìm trong gió nhẹ, nàng nhẹ nhàng mở miệng –“Khang Húc Trạch, em nghĩ, khả năng em đã yêu anh”

Một nam nhân làm cho nàng cam tâm tình nguyện giao phó thân thể, nếu nói nàng không có yêu thương đối phương, ngay cả chính nàng cũng không tin tưởng.

Nàng là người không thích vòng vo quanh co, nếu yêu, sẽ không sợ bị hắn biết.

Tuy rằng không thể liệt kê lý do yêu hắn, nhưng chính là yêu, ý niệm yêu trong đầu cứ hiện lên trong đầu, cũng thật khắc sâu.

Thân thể Khang Húc Trạch nháy mắt buộc chặt cứng ngắc giống như tảng đá, mừng như điên xoay quanh ngực hắn.

Nàng thương hắn, trời ạ, nàng cứ nhiên nói với hắn nàng thương hắn.

Một cái xoay người đem nàng áp dưới thân, hai tròng mắt lóe ra quang mang, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng có chút phiếm hồng, hắn áp lực mừng như điên yêu cầu –“Lặp lại lần nữa”

Thần phục ở trong ánh mắt hắn, nàng ngoan ngoãn lặp lại –“Em nghĩ, có khả năng em yêu anh.”

Trên mặt hắn tản ra một chút tươi cười ôn nhu, không có trào phúng, không hiểu được ý, chính là ôn nhu cười.

-“Ta nghĩ, chúng ta cần một lần nữa kí lên giấy hôn thú, hy vọng lần này, em có thể kí tên Bạch Tĩnh Ny lên.”

Nàng không khỏi bật cười. Đúng, nàng thiếu chút nữa quên, tờ hôn thú của hai người bọn họ, tân nương là vu bà Lâm.

Bạch Tĩnh Ny bắt đầu tin tưởng người xưa, kết hôn sau yêu đương cũng không sai.

Khang Húc Trạch là tên quỷ bá đạo, trừ bỏ điểm này làm cho nàng buồn bực, hắn cũng được xem là một lão công tiêu chuẩn, săn sóc nàng đòi mạng, cũng giải trừ cảm chùng nàng, đưa nàng thể diện vô hạn, làm cho nàng nghĩ đi dạo phố, muốn gì cũng có thể.

Hắn còn khoa trương mua cho nàng một chiếc xe Benz màu đen, thuận tiện còn thuê một người lái xe, rêu rao như vậy ngược lại làm cho nàng không dám xuất môn.

Buổi sáng thứ bảy, công ty lâm thời có việc, Khang Húc Trạch còn không kịp ăn bữa sáng liền cùng Cát Tường, Như Ý vội vàng đi làm, mà Bạch Tĩnh Ny sau khi ăn bữa sáng đi đến phòng bếp, quần quýt lấy nữ đầu bếp Lý tiểu học cách nướng bánh ngô.

Nàng không có ra vẻ thiếu phu nhân Khang gia kiêu ngạo, cho nên Lý tiểu không chút tiếc rẻ cẩn thận truyền thụ cho nàng sở trường.

Nhưng hai người bận rộn trong phòng bếp không đến một tiếng đồng hồ, nhìn thấy Tiểu Vân phụ trách quét tước, thần sắc thực kích động vọt vào từ phòng khách.

–“Thiếu phu nhân, không tốt, Lạc Khả Na đến đây, tôi cùng nàng nói thiếu gia không ở nhà, nhưng nàng vẫn hùng hổ xông vào.”

–“Lạc Khả Na? nàng là ai?” nghe được tên xa lạ, Bạch Tĩnh Ny không khỏi nhướn mày, là ai mà lại làm Tiểu Vân khẩn trương như vậy?

Chưa kịp chờ Tiểu Vân đáp lại, phòng khách đã truyền đến một đạo âm nữ tính nũng nịu.

–“Làm trò, hôm nay là thứ bảy, ta mới không tin Húc Trạch nhà chúng ta sẽ đi công ty làm đâu, nhanh chút làm cho Húc Trạch đi ra gặp ta, nói cho hắn vị hôn thê của hắn đến đây.”

Nghe đến thanh âm ương ngạnh mệnh lệnh, Bạch Tĩnh Ny đứng ở phòng bếp đầy lòng lạnh lùng. Cái tên Khang Húc Trạch đáng giận kia rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Luôn mồm nói nàng là lão bà của hắn, xoay người một cái đột nhiên toát ra một vị hôn thê, trong mắt hắn nàng là cái gì? Hay là hắn là tín đồ Hồi giáo tính thú bốn lão bà?

Đáng chết!

Trong cơn giận dữ nàng lập tức vọt ra từ phòng bếp, trên người còn mang tạp dề, bởi vì vừa mới ở trong phòng bếp, tóc ngắn lại có vẻ hỗn độn, trên tay còn sót lại chút bột mì, tựa như người hầu làm việc trong phòng bếp.

Trong phòng khách, nàng nhìn thấy một nữ tử mặc một thân âu phục màu tím, một tay cầm túi xách, một tay không ngừng vì chính mình quạt gi.

–“Khang gia là chuyện gì xảy ra? Trời nóng như vậy, máy điều hòa sao không hạ thấp nhiệt độ một chút, muốn nóng chết bốn tiểu thư sao? Người...đúng, chính là người” ngón tay thon dài của đối phương chỉ vào Bạch Tĩnh Ny, vẻ mặt thấp phần cao ngạo.

Bạch Tĩnh Ny cũng không lên tiếng, xem nàng muốn làm gì.

–“Đi đem hạ nhiệt độ máy điều hòa xuống một chút, rồi giúp ta pha một ly nước chanh, nhạt một chút, không cần rất chua, rất chua sẽ làm hỏng răng. Kỳ thật ta vốn không thích uống nước chanh, nhưng nhân viên thẩm mỹ của ta nói uống nhiều nước chan sẽ rất tốt cho làn da.”

Nàng lộn xộn ngồi xuống, mới phát hiện đối phương có một bộ dáng không quan tâm, nhất thời ánh mắt thực không khách khí trừng mắt hướng Bạch Tĩnh Ny –“Ừ, người còn đứng đó làm gì? Nhanh đi làm việc.”

–“Lạc tiểu thư, nàng là...”

Tiểu Vân vừa muốn mở miệng nói ra thân phận Bạch Tĩnh Ny, lại bị nàng dùng tay ngăn lại, cũng đẩy nàng đi, muốn nàng đi vào phòng bếp.

Sửa lại bộ dáng lười nhác, Bạch Tĩnh Ny lễ phép hướng đối phương hạ thấp người –“Thật có lỗi, tôi tưởng tiểu thư có gì phân phó còn chưa nói xong, cho nên không dám rời đi, dù sao ngài là vị hôn thê của thiếu gia nhà chúng ta, ta phải hầu hạ thật tốt, nếu không thiếu gia nhà chúng ta sau khi trở về sẽ trách phạt chúng ta.”

–“Hừ! tính người tức thời.” Nữ tử đắc ý nở nụ cười một tiếng –“Xem phân thượng biểu hiện tốt của người, chờ ta đến nhà Húc Trạch sau, nhất định sẽ thay hắn giúp người tăng lương.”

-“Cám ơn tiểu thư chiếu cố, tiểu nhân vô cùng cảm kích.” Bạch Tĩnh Ny bày ra bộ dáng nô tài –“Ách, đúng rồi, xin hỏi tiểu thư xưng hô như thế nào?”

Đối phương liếc nàng một cái, khẩu khí khinh thường –“Ta vì sao phải nói cho ngươi?”

-“Bởi vì ta cảm thấy bộ dáng của tiểu thư thật là đẹp, không nói dáng người mặt ngoài có hứng thú, khí chất lại cao quý như vậy, nếu như có cùng thiếu gia nhà chúng ta kết hôn, thì sẽ là thiếu phu nhân của ta, thân là người hầu, đương nhiên phải biết đại danh của thiếu phu nhân tương lai.”

Đối phương bị nàng nhìn cười haha không ngừng –“Được rồi! xem ngươi tức thời như vậy, liền nói cho ngươi, ta gọi là Lạc Khả Na, ba ta là tổng tài tập đoàn Lạc thị, ta là con gái một của tổng tài tập đoàn Lạc thị, ba ta cùng ba Húc Trạch là bạn đồng học thời đại học, ta là thanh mai trúc mã cùng hắn lớn lên.”

Nàng cao ngạo ngẩng cằm –“Tâm nguyện lớn nhất từ nhỏ của ta chính là gả cho Húc Trạch, tin tưởng hắn cũng có ý tưởng giống ta, ngươi nói đúng hay không?”

-“Đương nhiên, đương nhiên!” Ở mặt ngoài nhìn hót phụ họa, đáy lòng lại không ngừng nguyên rửa Khang Húc Trạch.

Tên kia nếu thật sự cùng Lạc Khả Na có cùng ý nghĩ, hẳn nhất định phải chết!

Tuy rằng tức chết đi được, nhưng Bạch Tĩnh Ny vẫn có thể giả bộ nhìn hót tươi cười –“Lạc tiểu thư, chờ một chút, tiểu nhân sẽ thay ngài đi chuẩn bị nước chanh.”

Nói xong, nàng xoay người chạy vào phòng bếp, Lý tẩu cùng Tiểu Vân ở phòng bếp xem cuộc chiến bị nàng làm cho không hiểu ra sao, Lạc Khả Na nói như thế nào cũng là tình địch của nàng, nàng lại làm nữ nhân rộng lượng, khi biết được có nữ nhân tìm tới lão công, ít nhất cũng nên biểu hiện một chút ghen tị hoặc phần nộ, làm sao có thể...người tốt như vậy?

Không bao lâu, Bạch Tĩnh Ny từ trong phòng bếp bưng ra một ly nước chanh ướp lạnh đi ra, cung kính mang đến trước mặt Lạc Khả Na, lại hạ thấp người –“Lạc tiểu thư thỉnh dùng”

Nâng lên bàn tay hoa sen, Lạc Khả Na tựa như một đại tiểu thư thói quen có người hầu hạ, bưng lên ly nước chanh, ra vẻ thực nữ nhấp một ngụm –“Àn, hương vị không tệ lắm”

-“Bởi vì cô là thê tử tương lai của thiếu gia nhà chúng ta, nước chanh cô muốn uống làm sao có thể tùy tiện? tiểu nhân đương nhiên cần phải chiêu đãi thật tốt!” Bạch Tĩnh Ny cười khẽ lui ra, sau đó lại đi vào phòng bếp, ở bên tai Lý tẩu cùng Tiểu Vân nói mấy câu.

Chỉ thấy hai người sau khi nghe nàng nói, sắc mặt lập tức thay đổi, khó nén khiếp sợ.

-“Nhưng là...” Lý tẩu cùng Tiểu Vân có chút do dự.

-“Liền làm theo lời nói của ta.” Nàng hướng hai người một ánh mắt, hai người mới gạt đầu rồi đi, nàng cũng đi ra ngoài tiếp đón Lạc Khả Na.

Đại tiểu thư sau khi uống nước chanh, giống như tự phù tà nghề nàng –“Nói như vậy, thiếu gia nhà các ngươi hôm nay thật sự không ở nhà?”

-“Là! Tiểu nhân nào dám lừa gạt thiếu phu nhân tương lai!”

Lạc Khả Na đắc ý cười –“Hừ! không nghĩ tới trong nhà Húc Trạch lại có người hầu lanh lợi như vậy, về sau ta nhất định sẽ chiếu cố ngươi”

-“Tạ thiếu phu nhân tương lai khích lệ!” chiếu cố nàng? Hừ! còn không biết ai chiếu cố ai đâu, nàng xốt xa cười.

Trái một câu thiếu phu nhân tương lai, phải một câu thiếu phu nhân tương lai, nghe được tâm của Lạc Khả Na nở hoa, lập tức rút ra một tờ tiền giá trị lớn từ trong túi da, kẹp ở giữa hai ngón tay để lên cao, ở trước mặt Bạch Tĩnh Ny lắc lắc tay.

-“Xem phân thưởng biểu hiện của ngươi, đây là thưởng cho ngươi...” nói đến một nửa, sắc mặt của nàng đột nhiên biến đổi, ngay sau đó vội vàng lấy tay che bụng chạy loạn, nguyên bản sắc mặt kiêu ngạo lập tức trở nên tái nhợt.

-“Thiếu phu nhân tương lai!” Bạch Tĩnh Ny lười biếng gọi -“Xin hỏi ngài làm sao vậy?”

-“Bụng, bụng đau quá!” nàng thống khổ ôm bụng -“Toilet ở đâu? Ta muốn đi toilet”

Bạch Tĩnh Ny xấu xa mở miệng -“Ồ trên lầu, đúng rồi, làm sao có thể đau bụng? chẳng lẽ Lạc tiểu thư táo bón sao? Muốn hay không ta hỗ trợ chuẩn bị một chút thuốc tiêu hóa?”

Không đợi nàng nói hết lời, Lạc Khả Na đã muốn chạy lên thang lầu, nào còn tác phong thực nữ vừa rồi.

Bạch Tĩnh Ny tao nhã hoàn hai tay trước ngực, ha ha, uy lực của thuốc xổ không cho người sống chết không được mới là lạ.!

May mắn hai ngày trước bởi vì Cát Tường bị táo bón nên mua một ít thuốc xổ về, cái tên đại ngu ngốc bởi vì ham rẻ tiết kiệm cứ nhiên một lần mua đến mười lăm bình, cuối cùng uống không hết, còn dư mấy bình.

Bất quá, vì tương lai đối phó oanh oanh yến yến này, xem ra nàng cần phải đi mua thêm một ít thuốc xổ về chuẩn bị, thạch tín cũng được, bã đậu cũng có thể.

-“Bang bang bâng bâng...” trên lầu truyền đến một trận bước chân bối rối, ngay sau đó là tiếng kêu bén nhọn của Lạc Khả Na -“Toilet ở nơi nào? Toilet rốt cuộc ở nơi nào?”

Người hầu trong nhà đều bày ra bộ dáng “không liên quan đến tôi”, nhìn nàng giống ruồi bọ chung quanh chạy loạn, càng khoa trương là, Lạc đại tiểu thư một bên ôm bụng, tay kia thì ôm hông, bộ dáng quả thật khôi hài cực điểm.

Lí tẩu cùng Tiểu Vân liếc nhìn cười, mà Bạch Tĩnh Ny thì an nhàn ngồi ở phòng khách, nhìn đạo hài kịch tự mình tạo ra diễn trước mặt.

Hừ, nếu muốn chĩnh người, nàng tự nhiên có kế hoạch, đã sớm phân phó người khóa cửa toilet lại, trừ phi phá cửa mà vào, bằng không không có khả năng đi vào toilet.

“bịch bịch bịch bịch ...”

Lạc Khả Na một hơi chạy từ trên lầu xuống phòng khách, sắc mặt tái nhợt nhìn Bạch Tĩnh Ny -“Vì sao mấy phòng đều khóa? Nhanh đi mở ra cho ta, ta muốn đi toilet”

-“Phải không?” nàng xấu xa nhíu mày -“Thiếu gia nhà chúng ta cũng thật là, đi công ty thì đi thôi, như thế nào còn khóa mấy phòng lại? Bên trong nhất định có gì quý giá sợ chúng ta là người hầu lấy trộm, thật sự là keo kiệt.”

Lạc Khả Na sắc mặt khó coi ôm bụng -“Tại sao có thể như vậy? Còn toilet nào nữa?”

-“Này, theo tôi được biết, trừ bỏ biệt thự này, ở ngoài phụ cận còn có, nếu Lạc tiểu thư thật sự nhịn không được, ta đề nghị cô có thể giải quyết ngay tại chỗ, như vậy có thể rõ ràng.”

-“Ngay....ngay tại chỗ giải quyết?”

-“Không quan hệ, thân là người hầu chúng tôi sẽ không chê cười cô.”

Lạc Khả Na vốn đang nghĩ muốn tiếp tục tranh cãi, nhưng bụng truyền đến từng trận đau làm cho nàng nghẹn đỏ mặt, rốt cuộc nhịn không được ôm bụng xoay người chạy ra hướng cửa lớn.

-“Phanh” khi nàng chạy đến cửa, thật bất hạnh đụng phải một thân ảnh vừa mới đi vào, cả người lui về phía sau.

-“Húc, Húc Trạch?” Lạc Khả Na bị lùi về phía sau vài bước ngẩng đầu nhìn lên, đầu tiên là hơi kinh hãi, tiếp theo thét chói tai -“Trời ạ, tóc dài của anh đâu?”

Nam nhân trước mắt tuy rằng là Khang Húc Trạch nàng nhận thức, anh tuấn chói mắt, nhưng đầu tóc dài bảo bối như thế nào bị cắt thành tóc ngắn?

-“Cô làm sao có thể ở nhà ta?” Khang Húc Trạch từ công ty trở về thấy nàng xuất hiện, hờn giận nhíu mày.

Lạc Khả Na cũng được cho là bạn thanh mai trúc mã cùng hắn lớn lên từ nhỏ đến lớn, trước kia nàng thích đi theo hông hắn (cái này theo tác giả nha, ta tính sửa thành theo sau, nhưng nghĩ lại, cho LKN đi theo

mông vui hơn. Haha) trước đây coi như đáng yêu, nhưng nàng là đại tiểu thư được người nhà sủng ái chiều chuộng, càng lớn càng tùy hứng ngạo mạn, chỉ có bề ngoài mà không có tính nết, hơn nữa hẳn phát hiện nàng tựa hồ muốn vào Khang gia làm lão bà của hắn, cho nên bắt đầu không dấu vết xa cách nàng.

May mắn nàng không biết lời nguyên rửa cắt tóc kia của Khang gia, nếu không hẳn chắc chắn bị lấy nữ nhân chán ghét này vào cửa, đó tuyệt đối là bi ai lớn nhất trong cuộc đời.

Nghĩ đến đây...đúng rồi, hẳn có lão bà, trời ạ! Nếu Lạc Khả Na xuất hiện trong nhà hắn, lão bà hẳn sẽ nghĩ như thế nào?

–“Thân ái, anh đã trở lại sao?” một đạo âm thanh mảnh khảnh giống như con bướm bay đến tai hắn.

Bạch Tĩnh Ný chạy đến trước mắt hắn, một tay ôm lấy cánh tay hắn, tựa như chim nhỏ nép đầu vào vai hắn, nũng nịu thăm oán –“Lão công, anh như thế nào trở về trễ vậy, anh rõ ràng答应 người ta 10 giờ sẽ trở lại, nhưng anh xem xem, hiện tại đều đã mười một giờ.”

–“Ách...”

Ngay tại lúc hắn kinh ngạc khi lão bà đổi tính hết sức, Lạc Khả Na đứng bên kia không thể tin được há to miệng.

–“Lão, lão công?” Nàng quay lại nhìn hai người –“Người không phải nữ giúp việc trong nhà Húc Trạch sao?”

Bạch Tĩnh Ný tà ác bĩu môi –“Đó chính là do cô phán đoán, cho tới bây giờ ta cũng không thừa nhận quá nha.”

–“Không có khả năng!” Nàng vội vàng đem hi vọng đặt trên người Khang Húc Trạch –“Nữ nhân này nói dối đúng hay không? Kỳ thật nàng chỉ là người giúp việc trong nhà anh, sau khi nhìn thấy chủ nhân là một người anh tuấn tiêu sái, liền vọng tưởng chim sẻ biến thành phượng hoàng, cho nên mặt dày mày dạn cuốn lấy anh đúng hay không? Yên tâm đi Húc Trạch, em tuyệt đối sẽ không cho anh bị nữ nhân uy hiếp, em có thể nói cho ba em...”

–“Nàng thật là vợ của ta!” Hắn đánh gãy tự biên tự diễn của nàng, thân thủ gắt gao ôm lấy eo nhỏ bên người –“Chúng ta đã chính thức đăng kí, trên pháp luật, chúng ta là vợ chồng hợp pháp.”

Một tuần trước bọn họ đã giải quyết vấn đề này, trên tờ hôn thú mới có tên của hắn cùng Bạch Tĩnh Ný kí tên, bọn họ là vợ chồng hợp pháp, nghĩ vậy, hắn liền nhịn không được muốn cười ha ha.

–“Không có khả năng, ta không tin...ông trời! chuyện này tuyệt đối không có khả năng!”

6. Chương 6

Chuyện phát sinh kế tiếp tựa như truyện cười, bởi vì tác dụng của thuốc xổ, rốt cuộc Lạc Khả Na cố nén không được, ôm mộng đào tẩu.

Hắn phát hiện người hầu trong nhà đều nhẩn cười vất vả, giống như tất cả mọi người đều biết, chỉ có mình hắn không rõ.

Mà tiểu nữ nhân là ôn nhu kiều thể, sau khi Lạc Khả Na chạy trốn chết, liền lạnh xuống.

–“Như thế nào? Tiểu tình nhân đi rồi, đáy lòng khẳng định thật thất vọng đi?”

–“Ai là tiểu tình nhân?” hắn bị bộ dáng của nàng làm cho buồn cười.

Có lẽ Lạc Khả Na xuất hiện cũng không phải là chuyện làm cho người ta không thể chịu được, ít nhất có thể cho hắn biết, hóa ra Bạch Tĩnh Ný là cực kì để ý hắn.

–“Hừ! đến lúc này còn theo tôi giả ngu? Người ta Lạc đại tiểu thư đều đã muốn tìm tới cửa, tôi chính quy phu nhân này có phải hay không cần suy nghĩ cho anh ba vợ bốn nàng hầu?”

Nàng âm dương quái khí nói chuyện làm cho trong lòng Khang Húc Trạch cười hả hê, lại ra vẻ thâm trầm hơi nhếch môi –“Đề nghị của em xác thực có thể làm cho ta lo lắng xếp vào phạm trù tương lai.”

Nháy mắt, nàng biến sắc, gắt gao nắm bàn tay nhỏ bé cùng một chỗ phát ra tiếng kêu khanh khách, nàng nghiêng rằng nghiêng lợi trừng mắt hắn –“Ý của anh là nói, anh thật chờ mong đối với cuộc sống ba vợ bốn nàng hầu?”

–“Ngô...” Hắn giả ý chà xát cằm –“Ta nghĩ đây hẳn là nguyện vọng của tất cả các nam nhân trong thiên hạ đi, huống hồ...”

Trong lời nói của hắn đều ẩn chứa hàm ý, Bạch Tĩnh Ny liền hung tợn tung chân đá hắn một cước –“Như vậy tôi sẽ nguyên rửa anh có thể đi chết!”

–“Ách nha!” hắn ăn đau, khẽ vuốt chân –“Bạch Tĩnh Ny, em nghĩ muốn mưu sát chồng sao?”

Trong lòng hắn âm thầm quyết định, nhất định phải tìm cơ hội thật tốt giáo dục nàng, tuyệt đối không thể để cho nàng tiếp tục tật xấu tùy tiện động tay động chân với hắn.

–“Đúng, tôi chính là mưu sát chồng, sau đó kế thừa số tài sản không thể đếm được của anh, như thế nào? Anh có ý kiến sao?” nàng hung tợn chống nạnh trừng mắt hắn.

Thật sự là tức chết nàng, cư nhiên còn có lá gan nghĩ tới ngày ba vợ bốn nàng hầu, nàng dám cá cược nhất định là hắn còn chưa lĩnh giáo đủ đại đen không thủ đạo của nàng mới có loại ý nghĩ này trong đầu, về sau nàng sẽ thật tốt “dạy dỗ” hắn.

–“Hóa ra thời điểm em ghen sẽ trở nên bạo lực như vậy.” hắn đắc ý khiêu khích nàng, bộ dáng nàng thở phì phì thật đáng yêu, làm cho hắn cảm thấy bị đá một cước cũng thật cảm lòng.

–“Uy!” nàng nộ khí đằng đằng một phen kéo lấy tay áo hắn –“Ghen? Anh nói thật là chuyện quốc gia chê cười!”

Chỉ bằng mặt nữ nhân ngu ngốc không lên được đài kia cũng xứng làm cho nàng ghen? Nàng tùy tiện ra hai chiêu cũng có thể làm cho cái nữ nhân kia cả đời cũng không dám xuất hiện trước mặt nàng.

–“Không có sao?” Hắn không lăm để ý bảo trì tư thế bị nhéo, tà khí nhìn biểu tình phẫn nộ của nàng –“Như vậy thỉnh Khang phu nhân giúp ta giải thích một chút, biểu tình giờ phút này của cô là cái gì? Có quỷ sao?”

–“Anh mới là quỷ!” xú nam nhân thật sự không thể sùng, sớm biết rằng như vậy nàng sẽ không nói cho hắn biết nàng yêu hắn, bằng không cũng sẽ không bị hắn ăn định.

Khang Húc Trạch chỉ là quét mắt nơi nơi xem xét nàng, nếu hắn thật sự là quỷ, cũng là bị nàng là nữ quỷ thượng thân, mới có thể trở nên tuyệt không giống hắn trước kia.

–“Anh quả thật đáng giận tới cực điểm!” nàng tức giận xoay người rời đi, hắn đúng lúc vươn tay kéo nàng nhét vào trong ngực.

–“Tĩnh Ny.” Hắn ôn nhu gọi tên nàng –“Ta cùng Lạc Khả Na thật sự không có cái gì!”

–“Ách?” nàng không nghĩ đến hắn sẽ hướng nàng giải thích.

–“Là chính nàng tự làm theo ý mình, hơn nữa...” Hắn nhẹ nhàng nhắc cằm của nàng –“Nam nhân Khang gia chúng ta đều cực kì chuyên tình, ba vợ bốn nàng hầu là chuyện tuyệt đối không cho phép.”

Lúc này vẻ mặt của hắn dị thường chân thành, ánh mắt dị thường thật sự, ngay cả thanh âm của hắn cũng mang theo gợi cảm mê người cùng ôn nhu.

Nghe hắn nói như vậy, trong lòng nàng có chút động, thân thể ảm áp.

–“Cho nên từ nay về sau, loại dấm chua cực kì nhảm chán này, em có thể không cần ăn.” Tuy rằng hắn thật sự thích xem nàng thở phì phì, vì hắn ghen tuông, nhưng không hi vọng có một ngày nàng thật sự hiểu lầm hắn, chỉ có thể thừa dịp lúc này giải thích rõ ràng.

–“Uy! Em mới không có...” Khuôn mặt của nàng đột nhiên đỏ lên, tên đáng giận, biết rõ tính tình của nàng không tốt còn cố ý trêu chọc nàng, tốt, nàng sẽ tìm cơ hội báo thù –“Đúng rồi, hôm nay không phải anh có chuyện cần làm sao? Làm xong rồi?” không nghĩ tiếp tục giằng co giữa chuyện kia, nàng chạy nhanh chuyển sang đề tài khác.

-“Hôm nay là thứ bảy, cho nên ta mau chóng làm xong công việc, chuẩn bị mang theo con cạp mẹ của nhà ta chỉ thích khóc lóc om sòm đi dạo phố.” Hấn sùng nịch vỗ vỗ mặt của nàng – “Nhanh chút trở về phòng đổi bộ quần áo, trong lát nữa chúng ta xuất phát.”

Tuy rằng hai người hiện tại là vợ chồng hợp pháp, nhưng hôn lễ không thể sơ sài, hấn nghĩ muốn cấp cho nàng những gì tốt nhất, những gì cần cho hôn lễ, hấn hi vọng tự nàng lựa chọn những gì nàng thích nhất.

Bạch Tĩnh Ny ngây ngốc nhìn khuôn mặt tuấn tú suất khí trước mắt, vụn vụn không nghĩ tới hấn là nam nhân cao ngạo như vậy, sẽ vì đồ nàng mà vội vàng làm việc cho xong để dẫn nàng đi dạo phố.

Một cỗ tình cảm không thể nói ra từ đáy lòng phát sinh càng lúc càng nhanh, nhưng là nàng cũng không không biết xấu hổ mà thừa nhận rằng chính mình vì hành động săn sóc nho nhỏ của hấn mà cảm động vụn phần.

Chu miệng lên, nàng làm bộ khinh thường –“Thật là, đi dạo phố liền đi dạo phố, trước đó cũng không biết gọi điện về cho em một tiếng, chuyện gì cũng thích tự mình quyết định, tên giả khốc! bất quá...” Nàng ho nhẹ vài tiếng –“Xem anh đau khổ cầu xin em như vậy, em sẽ cùng anh đi, ở chỗ này chờ em, em lên trên lầu thay quần áo.” (thích bỏ xừ còn giả bộ.)nói xong, quay người nhằm về phía cầu thang, tốc độ cực nhanh, có thể sánh bằng tốc độ của Lạc Khả Na khi đi tìm toilet. (so sánh...pro)

Nhìn thân ảnh mảnh khảnh của nàng đi xa, một chút tươi cười hạnh phúc xuất hiện trên môi Khang Húc Trạch.

Xem ra lúc trước lựa chọn thú nàng vào nhà thật là một ý tưởng tốt, hoặc là do duyên phận ông trời trao, hấn có dự cảm, những ngày trong tương lai của hấn sẽ càng ngày càng hạnh phúc cùng ...tức giận.

Dưới sự bảo vệ của hai người Cát Tường, Như Ý, Bạch Tĩnh Ny cùng Khang Húc Trạch song song xuống xe.

Bạch Tĩnh Ny tò mò đánh giá tiệm trang sức trước mắt, chỉ cần liếc mắt xem trang hoàng cùng bài trí, tiệm trang sức này cực kì quý giá, nàng trạc trạc nam nhân bên người –“Anh làm chi đem em đến tiệm trang sức?”

-“Bảo là lão công” không có trả lời vấn đề của nàng, mà nắm lên tay nhỏ bé của nàng bỏ vào khuỷu tay,làm cho nàng kéo hấn.

Hấn thích nghe được hai chữ “lão công” từ miệng nàng nói ra, nhất là thanh âm làm nũng, làm cho cảm giác của hấn cực kì tốt.

Vài giờ trước, nàng vì tức giận với Lạc Khả Na, làm bộ đáng như chim nhỏ nép vào người hấn gọi hấn là lão công, làm cho tâm tình của hấn đến bây giờ còn rung động.

Bạch Tĩnh Ny có chút buồn cười liếc mắt nhìn hấn, được rồi, xem ở chuyện hấn vừa mới trước mặt Lạc Khả Na nghiêm túc tuyên bố nàng là thê tử của hấn, làm cho hấn cao hứng một chút cũng tốt.

-“Lão công, anh làm chi đem em đến nơi này?” âm thanh yêu ghét, ngay cả chính nàng cũng không chịu nổi.

Nhưng người nghe lại có chút vừa lòng,cười gật đầu, theo cửa thủy tinh mà Cát Tường và Như Ý đã đẩy ra sẵn tiến vào, chậm rãi trả lời –“Đến tiệm trang sức tất nhiên mua trang sức rồi, muốn ăn kem nơi này cũng không bán.”

Bạch Tĩnh Ny phốc xích cười ra, người kia khi nào thì cũng biết nói giỡn?

Một trung niên nam tử buồn bã vừa nhìn thấy hai người, nghiêng ngả lão đảo lao ra chào đón, đến trước mặt Khang Húc Trạch mới đứng vững, cung kính hành lễ cúi đầu tới chín mươi độ, bởi vì biên độ quá lớn,liền té ngã dưới chân hai người, trực tiếp hành lễ quỳ lạy. (hahaha,không còn gì để nói)

-“Khang tiên sinh, ngài như thế nào tự mình đến đây? Ngài cần gì chỉ cần phân phó một tiếng, tiểu nhân sẽ vì ngài đưa đến tận nhà.”

Cát Tường đi đến cái ghế, xuất ra khăn tay trong túi, cẩn thận lau ghế, lần này là lau hai cái ghế, sau đó cung kính mời hai vị chủ tử ngồi xuống.

Bạch Tĩnh Ný chịu đựng cười ngồi xuống. Khang Húc Trạch có tính kỷ lưỡng quá nghiêm trọng, điểm này nàng đã chứng kiến nhiều lần.

Sau khi tảo nhả ngồi xuống, đôi mắt lợi hại của Khang Húc Trạch đảo quanh xem hoàn cảnh của tiệm một chút, nhìn thấy không có người tạp vụ nào, thế này mới nói –“Trương quản lý, phiền toái người giúp ta lấy ra mấy đôi nhẫn kim cương xứng với đôi tay cùng thân phận của phu nhân ta.”

Nghe lời nói ấy, ục ịch Trương quản lý chỉ kém chưa rút cầm xuống nền, thanh âm không tự chủ dương cao lên –“Phu nhân ngài?”

Người đàn ông độc thân hoàng kim đệ nhất của thương giới – Khang Húc Trạch đã kết hôn? Trời ạ, trời ạ, đây là tin tức rung động cỡ nào.

Tâm niệm vừa chuyển, hần lại cảm động đến thiếu chút nữa rút nước mắt, Khang Húc Trạch là người nổi danh như vậy, lại mang lão bà đến tiệm của hần chọn nhẫn kết hôn là chuyện vinh hạnh cỡ nào a! huống hồ chỉ cần tin tức lan truyền, tiệm của hần cũng sẽ được nhiều người để ý, tiền vào như nước aaa.

Khang Húc Trạch không nhìn ục ịch Trương quản lý xúc động nói –“Còn có trang sức phối hợp với các lễ phục áo cưới cũng lấy ra, nhớ kỹ, lấy cho ta loại hoa lệ mà không mất tảo nhả, tục vật ta sẽ không lấy.”

–“Vâng...vâng...vâng!” ục ịch Trương quản lý kích động sai sử nhân viên cửa hàng –“Người a, còn đứng ì đó làm cái gì? Nhanh đem tân phẩm vừa mới nhập hôm qua lấy ra.”

Bạch Tĩnh Ný ngồi một bên trong lòng cũng có chút rung động, khó trách người này hôm nay sẽ mang nàng đến tiệm trang sức, hóa ra muốn cho nàng chọn nhẫn kết hôn cùng trang sức.

Người kia quả thật dụng tâm, nàng ngọt ngào cười trộm.

Vì kiếm tiền, hiệu suất làm việc của nhân viên cửa hàng cực cao, trong thời gian nháy mắt, một đồng trang sức chói mắt liền đặt trước mắt bọn họ.

Khang Húc Trạch cầm lấy một nhẫn kim cương có kiểu dáng cực kỳ độc đáo, viên kim cương cực đại lờ lờ sáng lên dưới ánh đèn chiếu xuống.

Hần muốn nhìn xem hiệu quả khi đeo lên tay kiều thê, nhưng nàng lại nắm chặt tay, không chịu cho hần đeo vào.

Hần kì quái nhìn về phía nàng, dùng ánh mắt hỏi nàng đang làm cái quỷ gì.

Bạch Tĩnh Ný hơi hơi nhếch đôi môi đỏ mọng, lộ ra vẻ hờn giận –“Anh không phải đã quên một sự kiện?”

Hần ngần ra –“Ta quên một sự kiện? chuyện gì?”

–“Anh còn không từng cầu hôn em quá đâu.” Nàng không thèm quan tâm ở trước mắt bao người làm khó dễ hần.

Hừ! ai kêu người kia bá đạo khiến cho nàng thành nữ nhân của hần đâu, nàng dù sao cũng phải làm một cái trả thù nho nhỏ mới được.

Nghe thấy cái yêu cầu thật hợp lý, mặt của Khang Húc Trạch bỗng dưng đỏ lên một chút.

Nàng không chút để ý rút ra bàn tay, cao ngạo đặt trước mắt, thỉnh thoảng còn hướng móng tay thổi khí –“Nếu đã quyết định muốn hay không hướng em cầu hôn, nói cách khác, trong hôn lễ mà tân nương không chịu đeo nhẫn kết hôn, như vậy anh càng mất mặt.”

Nghe vậy, Khang Húc Trạch thật sự nổi bão.

Hần dám đánh cược, nếu tùy tiện đổi một nữ nhân ngồi tại vị trí của nàng, xác định sẽ cầu xin thương xót giống như con chó nhỏ, hy vọng hần cầm nhẫn đeo lên tay các nàng, làm sao có thể giống tình huống hiện tại phát sinh này.

Nhưng là, người hiện tại ngồi bên cạnh hần là Bạch Tĩnh Ný, là nữ nhân hần đã yêu.

Hần hao tổn tâm trí suy nghĩ một chút, chỉ có thể tạm thời thu liễm tính cách bá đạo.

Quảng cho ục ịch quản lí một ánh mắt, đối phương cực kì hiểu ý lập tức cùng nhân viên cửa hàng né tránh, nhất thời trong điểm chỉ còn bốn người bọn họ.

–“Hai người các người cũng ra ngoài!” Hấn không nghĩ trước mặt bọn họ mất mặt, đem hai người bọn họ đuổi ra luôn.

Nhưng Cát Tường, Như Ý không hổ là hai kẻ do Khang gia huấn luyện ra.

Chỉ thấy Cát Tường nghiêm mặt cự tuyệt yêu cầu của chủ tử –“Thực xin lỗi, thiếu gia, lão gia nói qua, trừ bỏ ở nhà, ta cùng Như Ý phải luôn luôn ở bên cạnh thiếu gia.”

Như Ý lại nói tiếp –“Cho nên hai người chúng ta sẽ không đi.”

(haha, ta yêu Cát Tường, Như Ý muốn chết luôn, đáng yêu quá trời. thơm 1 cái. *Chụt*)

Hai kẻ dở hơi này...thật là làm hấn tức chết! vung tay lên, hấn chỉ hướng góc xa xa, cả người nhẫn nại đến cực điểm –“Vậy hai người các người cách ta xa một chút!”

–“Vâng, thiếu gia!” Cát Tường. Như Ý thế này mới nghe lệnh chạy ra xa, bắt quá vẫn mở to mắt, nhìn chằm chằm nhất cử nhất động của chủ tử. (*cười thất ruột*, ngày thơ quá mức).

Sắp xếp xong, Khang Húc Trạch hít sâu một hơi, nhớ lại những gì diễn ra trong phim ảnh, đem nhẫn giơ lên trước mắt nữ nhân, tâm không cam lòng tình không muốn than thở –“Gả cho ta đi”

Nàng đem cằm ngang đứng lên, cao ngạo dùng khóe mắt liếc hấn, từ lỗ mũi hừ ra hai tiếng, lạnh lùng nói –“Tôi cần phải suy nghĩ!”

–“Suy nghĩ cái đầu cô, dám cự tuyệt thử xem xem!” Hấn tức giận cầm tay nhỏ bé của nàng, không nói nhiều liền nhét vào ngón tay của nàng.

Hấn cũng không có nhiều thời gian cùng nàng chơi đùa trò chơi lạ mềm buộc chặt, cùng nàng phối hợp trò diễn này đã là để cho nàng mặt mũi, đừng nghĩ làm bộ làm tịch.

(Vợ chồng này đáng yêu nhất nhà ta. Haha)

Bạch Tĩnh Ny cũng không chống cự nữa, nam nhân có ánh mắt đặt ở trên đầu mà ăn nói khép nép hướng nàng cầu hôn, cũng đã là kì tích.

Thời gian giữa trưa.

Đại lâu xa hoa của tập đoàn Khang thị khổng lồ, trong thang máy chuyên dụng của tổng tài, có một thân ảnh tao nhã đứng thẳng cao ngất tuấn đạt. (miêu tả thấy sợ luôn)

Tây trang tuyết trắng, caravat sắc hồng cộng thêm một đôi giày da thủ công cao cấp màu trắng, phụ trợ làm cho nam nhân trở nên quý khí mười phần.

Lúc này, nam nhân cầm một di động quý báu số lượng có hạn, sắc mặt thối thối nói chuyện qua điện thoại –“Em nói cái gì? Không rảnh cùng ta ăn cơm trưa? Em có biết bốn thiếu gia bỏ qua trăm việc để ra ngoài tìm em cùng ta ăn cơm trưa là chuyện vinh hạnh cỡ nào? Ta nói cho em, đừng cho là ta yêu em em liền cùng ta tùy hứng!”

Đùa giỡn cái gì? Trưa hôm nay hấn khó có được thời gian rảnh, nghĩ muốn cũng lão bà có một bữa cơm trưa lãng mạn, ai biết nàng dám cự tuyệt hấn!

Phải biết rằng hấn là Khang Húc Trạch, là lão công siêu cấp tôn quý cùng vô địch của nàng, thế nhưng nàng có lá gan quảng cho hấn một câu có việc phải làm liền cự tuyệt hấn. (haizz, anh này hình như sinh ở miệng hố bom, nổ quá trời quá đất)

Tức chết hấn, thật sự là tức chết hấn, khó trách mọi người nói nữ nhân là không thể yêu thương quá mức, sự thật quả nhiên là thế.

Hấn hối hận, hấn quyết định về sau sẽ không sủng nàng.

Thanh âm của Bạch Tĩnh Ny nghe qua có chút lo lắng, giống như thật sự vội vàng –“Anh ngoan, hôm nay em thật sự có việc trọng yếu phải làm, anh cùng Cát Tường Như Ý cùng nhau ăn cơm trưa không phải cũng

là có người ăn cùng? Đừng giống trẻ nhỏ, buổi tối về nhà em tự mình xuống bếp nấu cơm cho anh ăn.” (dỗ như dỗ con nít)

-“Ta mặc kệ, mặc kệ em có chuyện gì, hiện tại là thời gian ăn cơm trưa, em cũng phải ăn cơm trưa, cho nên cứ đến đây cùng ta ăn cơm trưa.”

Được rồi, nếu lão bà cho rằng hần là trẻ nhỏ, hần liền thuận theo tâm ý của nàng, sắm vai nhân vật trong cảm nhận của nàng cũng tốt.

Dù sao trẻ nhỏ có quyền không phân rõ phải trái!

-“Anh nghe lời, buổi tối em giúp anh mát xa...” ngữ khí nhân nhượng, xác thực là dỗ một tiểu mao đầu cái gì cũng không hiểu.

-“Em...”

Mát xa? Nghĩ đến sẽ có hai bàn tay trắng lại mềm ở trên vai hần xoa bóp, hần liền cảm thấy trong cơ thể nổi lên một cỗ xúc động không nên có vào lúc này, nơi này.

Nữ nhân này thật sự là hại chết hần, tùy tiện nói hai câu cũng có thể làm cho hần xúc động.

-“Thân ái, em muốn gác điện thoại, buổi tối gặp, em yêu anh, bye bye!” liên tiếp nói lời từ biệt rầy rà xong, ngắt luôn điện thoại.

Cửa thang máy đình một tiếng mở ra, Khang Húc Trạch lại hoàn toàn không nhìn ra cửa thang máy đã mở, vẫn còn đứng trong thang máy hung hăng trừng mắt nhìn di động.

Nữ nhân phá hư này, cho dù không bồi hần ăn cơm, thế nhưng ngay cả cùng hần nói chuyện nhiều vài câu cũng không nguyện ý.

Phía sau, thân hình nam tử trắng kiện lỗ mãng Như Ý nhắc nhở -“Thiếu gia, cửa thang máy mở, ngài không ra sao?”

-“Hừ!” hần cả giận hừ một tiếng, một cước phẫn nộ giống như có thể một cước đạp chết voi đi ra thang máy. (cái này là tác giả nói nhá, không phải Kẹo bựa)

Như Ý phía sau hần vội vàng đuổi kịp, còn không phát hiện sắc mặt của chủ tử không tốt, trước sau như một xin chỉ thị -“Thiếu gia, hôm nay chúng ta đi ăn thịt trâu tại Nhất phẩm hiên sao?”

Hần lạnh lùng nhíu mày -“Rất ngấy, không muốn ăn.”

Không thấy được khuôn mặt đáng yêu của lão bà, hần ăn cái gì cũng chán!

-“Bằng không....chúng ta đi ăn tổ yến ở Nhạc Khởi Trai?” hần lại đề nghị. Gần đây quản gia nói hần biến béo, cần giảm béo một chút.

-“Ta không thích ăn chay!” Khang Húc Trạch vẫn cự tuyệt.

-“Không đúng nha, thiếu gia, lần trước chúng ta đi, ngài không phải nói thức ăn chay của tiệm kia rất ngon sao?” Như Ý khó hiểu nhìn về sườn mặt của chủ tử, vẫn là căn bản không có phát hiện tâm tình lúc này của hần cực kì không tốt.

-“Từ giờ trở đi ta không thích ăn chay, được chứ?” hần quay đầu trừng mắt liếc thuộc hạ một cái. (giận cá chém thớt đây mà)

Như Ý rút cuộc chậm rãi tiếp thu vài tin tức tâm tình của hần không tốt, hơi sợ cúi đầu bất quá vẫn kiên trì mở miệng -“Vậy chúng ta đi ăn cái gì nha? Ngài tuyển một nhà ăn đi.”

Hai người một trước một sau đi ra cửa lớn, vừa đứng ven đường, xe thể thao đồ tươi liền từ bãi đỗ xe của công ty đi ra, dưới ánh nắng giữa trưa làm àu xe càng thêm sáng chói.

Chỉ thấy Cát Tường ngồi trong xe tiếp đón -“Thiếu gia, lên xe đi!”

Như Ý vội vàng tiến lên mở cửa xe -“Thiếu gia, mời lên xe”

-“Ân!” Khang Húc Trạch vừa muốn lên xe, vừa nhấc chân trước, chỉ thấy có một chiếc xe March màu phấn hồng ở bên cạnh, hần hạ kính mắt híp mắt lại.

Loại xe này bởi vì giá tiện nghi, dáng vẻ của xe lại đáng yêu, làm cho nữ nhân ở Đài Loan cực kì thích, cho nên trên đường phố cơ hồ chỗ nào cũng có thể nhìn thấy.

Nhìn thấy loại xe cơ bản không có gì đáng kinh ngạc, nhưng là người ngồi ở tòa điều khiển làm cho hần có chút kinh ngạc.

Bạch Tĩnh Ny, người lái xe kia dĩ nhiên là Bạch Tĩnh Ny!

Mà chiếc xe này...không phải hần mua cho Lý tẩu để nàng đi ra siêu thị mua đồ ăn sao?

Nàng lập tức lái xe đi qua mắt hần, rõ ràng đi qua công ty của hần, cho dù không tiến vào thì cũng nên liếc mắt một cái, đằng này liền như vậy không nói một tiếng đi qua.

Nữ nhân chết tiệt, cư nhiên ngay cả liếc mắt cũng không nhìn hần một cái, chẳng lẽ nàng xuất môn cũng không mang theo mắt sao?

Tưởng hần Khang Húc Trạch anh tuấn tiêu sái có thể khiến cho nữ nhân khắp thiên hạ chết mê chết mệt, mà nàng ngay cả một cái liếc mắt cũng không xem qua liền lái xe đi qua.

Tức chết hần!

Hần thì thảo mắng mấy câu thô tục mở đầu bằng chữ “S”, động tác mau lẹ ngồi vào trong xe, ngồi bên cạnh tòa điều khiển của Cát Tường ra lệnh -“Đuổi theo cái xe March phía trước.”

Cát Tường tuy rằng nghe lời đuổi theo, nhưng miệng thực nhàn hời -“Thiếu gia, chúng ta không phải muốn đi ăn cơm trưa sao? Vì sao muốn đuổi theo chiếc xe kia? Di? Kia không phải xe Lý tẩu sao? Chúng ta làm chi muốn truy Lý tẩu? biến số xe kia hần nhớ rõ.

-“Nói người theo người liền theo, không cần nhiều lời vô nghĩa như vậy.” mặt trầm xuống, Khang Húc Trạch rõ ràng tức giận.

-“Được thôi, được thôi, truy liền truy!” Cát Tường bị mắng rớt cuộc nghe lời đạp chân ga, cơ hồ không có cổ sức liền đuổi kịp tốc độ chiếc xe kia.

Ngay tại lúc hần nghĩ tiêu sái nhanh chóng vượt qua chiếc xe kia, Khang Húc Trạch lại vội vàng nói -“Cát Tường, không cần vượt qua, đi theo nàng là được!”

Hần muốn xem nữ nhân này rốt cuộc làm cái quỷ gì, cự tuyệt lời mời của hần, lại ở thời gian giữa trưa lái xe của Lý tẩu đi ra ngoài, trực giác nói cho hần, khẳng định có chuyện gì đó.

Cát Tường nghe lời giảm tốc độ, nhưng miệng lại dương cao -“Thiếu gia, bụng ta thật đói nha!”

-“Chịu đựng! Nếu dám để xe kia đi mất, về sau người đừng nghĩ ăn cơm!”

CÁT Tường lúc này mới ngoan ngoãn ngậm miệng, nhưng trong lòng nghi hoặc không ngừng. Khi nào thì địa vị của Lý tẩu cao như vậy, làm cho thiếu gia đói bụng cũng đi theo nàng?

Về phần chủ nhân của chiếc xe March, bởi vì trong lòng nóng như lửa đốt, cũng không để ý phía sau có chiếc xe thể thao sắc đỏ như lửa từ đầu đến cuối vẫn theo đuôi.

7. Chương 7

Bạch Tĩnh Ny đem xe quẹo vào một con đường không tính rộng, Cát Tường cũng đánh tay lái vào, Khang Húc Trạch ninh mày. Kỳ quái, nữ nhân phía trước kia rốt cuộc muốn đi chỗ nào?

-“Thiếu gia, xe Lý tẩu dừng lại nha!” nhìn thấy xe muốn theo dõi dừng lại, Cát Tường hô to gọi nhỏ đứng lên -“Chúng ta làm sao bây giờ?”

-Dừng xe!” Hần quyết định thật nhanh.

Cát tường vội vàng phanh lại gọn gàng, thật khéo léo vừa lúc dừng lại bên cạnh chiếc xe March, nhìn qua cửa kính xe, ba người trong xe thấy rõ nữ nhân ngồi chỗ tòa điều khiển.

–“Oa, hóa ra là thiếu phu nhân nha!” hai đạo tiếng kêu sợ hãi từ trong miệng Cát Tường Như Ý tuôn ra, hai người nữ khí nhạ một tiếng, lại cùng nhau tặc cười –“Khó trách thiếu gia muốn theo dõi nàng...”

–“Câm miệng! Khang Húc Trạch trừng mắt.

Hai kẻ dở hơi lập tức biến thành câm như hến, ngoan ngoãn cúi đầu không dám nói chuyện. Ô...thiếu gia thật hung dữ!

Khang Húc Trạch tức giận trừng mắt nhìn Cát Tường. Tên ngu ngốc này, theo dõi cũng không biết, nào có ai cuối cùng tự lộ ra hành tung?

Bạch Tinh Ny đem xe ngừng lại tại cửa “Chân ái ấu dục viện”, đang chuẩn bị muốn xuống xe, thì thấy một chiếc xe thể thao đỏ như lửa kiêu ngạo đứng cạnh xe nàng, khoảng cách hai xe gần gũi khiến cho nàng muốn mở cửa xuống xe cũng không được.

Nàng trừng mắt nhìn đại hán ngồi ở vị trí lái xe của chiếc xe thể thao, đang chuẩn bị muốn mắng vài câu bất hủ đem xe rời đi, lại nhìn rõ diện mạo đối phương, trợn tròn mắt nhìn.

Đó không phải Cát Tường sao?

Nàng lập tức đem tầm mắt chuyển qua phía sau, ánh mắt càng tròn hơn.

Khang Húc Trạch? Như Ý?

Trời ạ, ba tên này làm sao có thể xuất hiện ở trong này?

–“Cát Tường, đem xe ngừng phía trước” Khang Húc Trạch lạnh lùng nói. Nhờ cái tên thiên binh Cát Tường này ban tặng, cho nên lão bà hấn bởi vì không thể xuống xe mà đang dùng ánh mắt có đao giết bọn hấn.

–“Vâng!” Cát Tường lên tiếng, đem xe tiến về phía trước một chút, sau đó ngừng lại.

–“Thật sự là tên ngu ngốc!” Khang Húc Trạch thì thào thấp rửa xuống xe, âm thầm cân nhắc hấn nên tìm lý do nào để thoái thác hành vi theo dõi quang minh chính đại này.

Bạch Tinh Ny cũng xuống xe, nghi hoặc đi hướng hấn –“Anh làm sao có thể tới nơi này?”

Hấn không được tự nhiên cười cười –“Là Cát Tường, hấn đi nhầm đường”

–“Tôi đâu có đi nhầm đường, rõ ràng là ngài nói đi theo thiếu phu nhân” Cát Tường bị oan uổng vội vàng vì chính mình giải oan. (haha, ta mà có hộ vệ như hai tên này, có ngày ta chết vì tức vì sự ngây thơ của hai tên này luôn)

“phốc xích”

Nàng nhin không được bật cười, hóa ra hai kẻ dở hơi Cát Tường Như Ý này vẫn hữu dụng thôi, người rất thành thật cũng không phải là một chuyện xấu, tối thiểu tùy thời cũng đều có thể cho nàng biết lão công của nàng có hay không làm chuyện thật xin lỗi nàng.

Gương mặt tuần mỹ nháy mắt trở nên đỏ bừng, Khang Húc Trạch xấu hổ trách cứ cấp dưới lảm miệng –“Người câm miệng cho ta, người không nói lời nào cũng không ai bảo người câm điếc”

Nàng buồn cười lắc đầu –“Anh còn chưa nói, làm sao anh có thể đến?”

–“Ở trước cửa công ty nhìn thấy em, liền...đã nghĩ nói...” nữ khí mang theo điểm chỉ trích, nhưng lại không dám nói rõ, dù sao chính mình cũng theo dõi đến đây.

Hóa ra là khi lái xe đi qua công ty bị nhìn thấy.

Vội vàng kiễng mũi chân hạ một cái hôn khê ở môi hấn, nàng giống như đồ trẻ nhỏ vỗ vỗ khuôn mặt tuần tú của hấn –“Đã nói với anh là có việc, anh ngoan, đi trước tìm nhà ăn ăn cơm, em xong việc rồi, có chuyện gì buổi tối chúng ta về nhà nói chuyện sau!” nói xong, nàng lập tức xoay người tiến đến cửa sắt của ấu dục viện.

Nàng hiện tại không có thời gian trấn an lão công, còn có chuyện quan trọng hơn chờ nàng làm.

Có việc? Khang Húc Trạch trừng mắt nhìn thân ảnh của nàng biến mất sau đại môn của ấu dục viện, thế này mới chú ý đến biển treo trước cửa “Chân ái ấu dục viện”

Một chút nghi hoặc nảy lên, ấu dục viện? vì sao nàng muốn tới nơi này? Nhưng lại là bộ dáng thật vội vàng.

Có nghi vấn, hẳn làm sao có thể ngoan ngoãn đi ăn cơm, nói cái gì cũng muốn làm cho rõ ràng đã phát sinh chuyện gì, không dừng lại nhiều, hẳn lập tức vội vàng đuổi theo phía sau nàng.

Ấu dục viện này là một căn nhà lớn hai tầng cũ nát, khoảng một trăm mét vuông, có khoảng trên dưới hai mươi mét vuông là mấy cây táo cùng rau xanh.

Rất xa, hẳn nhìn thấy thê tử tiến vào một gian phòng, hẳn chậm rãi theo vào, chờ khi hẳn đến bên ngoài phòng, thấy cửa gỗ có viết “phòng viện trưởng”, vốn hẳn nghĩ lấy tay đẩy cửa ra, lại nghe thấy thanh âm khẩu khí truyền từ trong ra, theo bản năng thu hồi tay.

–“Họ Tiền, là người nói muốn đem khu đất này bán cho chúng ta, hiện tại chúng ta cầm tiền muốn mua, vì sao người lại không chịu bán?” Bạch Tĩnh Ny lửa giận tăng lên gào thét.

Khang Húc Trạch nhíu mi. Tĩnh Ny tiêu tiền mua chỗ này làm gì?

Một đạo nam tính ở trong phòng vang lên, thanh âm nghe tới làm cho người ta chán ghét –“Bạch tiểu thư, người có biết,Đài Bắc hiện tại tắc đất tắc vàng, giá cả tăng nhanh hơn cả hồng thủy, gần đây giá đất khu này so với tháng trước tăng rất nhiều, ta không tưởng giới, lại như thế nào lại đến phòng giao dịch bất động sản Hưng Thịnh đâu.”

Nghe đến đó, Khang Húc Trạch nhanh nhẹn mảy lông lẽ đẩy cửa ra, từ cửa nhìn xem tên hỗn đản nào dám dùng khẩu khí như vậy nói chuyện với lão bà của hắn.

Hắn liếc mắt một cái liền thấy thê tử không sợ đứng, phía sau có một cô gái trẻ tuổi khiếp đảm trốn tránh.

–“Tiền Đại Phú, người rốt cuộc có ý tứ gì?” Bạch Tĩnh Ny không kiên nhẫn trừng mắt nhìn một gã trẻ tuổi lẻo lết ngồi ở sô pha, rất muốn vác đao đi chém hắn.

–“Ý của ta rất đơn giản, một triệu, ta liền bán chỗ này cho cô.” Người trẻ tuổi tên là Tiền Đại Phú khoe miệng mang theo tà cười, ngả ngớn đánh giá hai nữ nhân có dáng người cùng bề ngoài thật xuất sắc trước mặt.

–“Một triệu? đầu người là đậu hũ hay là thần trí không rõ? Hiện tại là ban ngày, không phải buổi tối, người nằm mơ cũng chỉ sợ chọn sai chỗ.” Bạch Tĩnh Ny lộ vẻ mặt chậm chọc, liếc hắn một cái.

–“Cho dù ta đang nằm mơ cũng tốt, dù sao hiện tại ta đang làm chủ, nếu các người không lấy ra tiền, liền lập tức mang theo đám trẻ con kia chuyển ra khỏi phòng ở của ta.” Tiền Đại Phú đối với sự chậm chọc của nàng không chút phật lòng, chính là không ngừng dùng ánh mắt không đứng đắn ngắm hai người.

Nàng phát ra một tiếng cười lạnh –“Tốt, người đã bắt nạt, đừng trách ta bất nghĩa, chỉ bằng phòng ở dột nát này của người, ba mươi vạn cũng không đáng, ta cho người sáu mươi vạn đã là giá trên trời, bất quá hiện tại, thật có lỗi, chính là sáu mươi vạn ta cũng không cho người, phòng ở này chúng ta không mua, chúng ta không tin trừ người ra, cũng không có người sẽ bán phòng ở cho chúng ta.”

Nói xong, nàng xoay người, nâng tay dè dặt bả vai cô gái phía sau –“Tiểu Dung, thu thập này nọ, chúng ta chuẩn bị chuyển nhà!”

Nhìn thấy nàng hạ quyết định như vậy, Tiền Đại Phú thoát nhìn có chút ảo não –“Hắc, Bạch tiểu thư, không cần nhanh như vậy, kì thật... mọi chuyện không phải không thể thương lượng, nếu hai người nguyện ý làm nữ nhân của ta, ta có thể cho các người giá ưu đãi.” Hắn vội vàng từ sô pha đứng lên, sửa sang lại tây trang, ra về tao nhã đi về phía nàng, vươn tay ngả ngớn hướng sở khuôn mặt của nàng.

Ngay tại lúc hắn thiếu chút nữa đụng tới khuôn mặt của Bạch Tĩnh Ny, nàng nhanh như chớp bắt ra tay hắn.

Sau khi phát ra tiếng hét thảm, hắn lùi lại mấy bước, dùng tay kia nâng lên bàn tay thiếu chút nữa bị nàng đánh thành tàn phế, hung tợn trừng mắt nhìn nàng, biểu tình dữ tợn –“Xú nữ nhân, không biết xấu hổ, đánh cho ta!”

Vừa dứt lời, từ phía sau hắn toát ra bốn năm nam nhân mặc hắc tây trang.

–“Dùng tay cho ta!” Khang Húc Trạch rút cuộc nhịn không được nữa đẩy cửa ra, tiến vọt vào.

Đùa giỡn cái gì, dám đánh lão bà của Khang Húc Trạch hắn, mấy tên này không muốn sống chẳng?

Bạch Tĩnh Nỵ kinh ngạc nhìn hắn. Hắn như thế nào còn chưa đi? –“Húc Trạch, anh như thế nào...”

Nàng vừa mới vội vã tiến vào, không nghĩ tới hắn cũng sẽ theo vào, làm sao bây giờ? Kì thật đây chính là chuyện của nàng, nếu có thể, nàng không nghĩ phiền toái hắn.

Còn không có nói xong, thanh âm đã bị Tiền Đại Phú đánh gãy, hắn giống như chó điên rít gào –“Ngươi là ai? Dựa vào cái gì muốn ta dừng tay? Nói cho ngươi, ta Tiền Đại Phú cũng không phải là người dễ chọc, tính ngươi xui xẻo, người tới, đánh luôn cả hắn cho ta!”

–“Ai dám đánh thiếu gia nhà chúng ta?” Cát Tường Như Ý nhanh chóng tiến về phía trước chủ tử, dùng thân thể cường tráng của bọn họ ngăn cách Tiền Đại Phú.

–“Cát Tường, Như Ý, đừng cùng bọn họ nói lời vô nghĩa, các ngươi có thể trực tiếp đánh.” Khang Húc Trạch nổi giận dùng dưng hạ lệnh. Tên tôm tép này, cư nhiên dám để ý lão bà của hắn, nếu hắn không cho Cát Tường Như Ý đánh hắn thành tàn phế, hắn sẽ không họ Khang!

–“Vâng!” hai người lên tiếng, lập tức động thủ.

Thoáng chốc, bên trong phòng viện trưởng lâm vào hỗn loạn, thanh âm quyền đầu chạm vào thân thể liên tiếp, thanh âm kêu thảm thiết, thanh âm kêu cứu mạng không dứt bên tai.

Bất quá, không đến hai phút liền khôi phục yên tĩnh.

Vài hắc y nam tử vết thương luy luy nằm ở góc, Cát Tường Như Ý một người vươn một chân đá vào lưng Tiền Đại Phú, mà Tiền Đại Phú tựa như con tôm quỳ rạp trên mặt đất.

Khang Húc Trạch nghênh ngang tiêu sái đi qua. Nâng chân tên hung tợn đá hắn một chur1 –“Rác, đây chính là giáo huấn nho nhỏ mà thôi, nhớ kĩ, đừng làm cho ta nhìn thấy ngươi lần nữa, bằng không ta làm thịt ngươi!”

–“Ngươi, ngươi là ai? Có gan đem tên nói ra, Lão Tử...Lão Tử sẽ không bỏ qua ngươi!” hắn cho dù kéo dài hơi tàn cũng cố ý làm ra vẻ.

–“Ngươi cảm thấy sinh vật cấp thấp như ngươi có tư cách biết ta là sai sao?” Khang Húc Trạch cười lạnh.

–“Ngươi, tên hỗn đản này!” Tiền Đại Phú oán giận trừng mắt nhìn hắn –“Hôm nay ngươi làm cho ta bị thương, ta sẽ không như vậy bỏ qua.”

–“Tốt! nếu ngươi muốn báo thù, cứ việc đến đây!” Cát Tường không khách khí nắm sau áo hắn –“Bất quá ta không ngại cảnh cáo ngươi một tiếng, muốn báo thù tốt nhất mang nhiều người chút, nếu không ta cũng không dám cam đoan ngươi có thể hay không bị Khang gia tử mĩ bồi dưỡng đưa vào địa ngục.”

–“Khang gia?” hắn ngẩn ra –“Người nào Khang gia?”

–“Khang thị tập đoàn” Như Ý đắc ý tiếp lời –“Tốt nhất không cần nói cho ta ngươi chưa nghe qua”

–“Khang thị tập đoàn? Khang Húc Trạch?” Tiền Đại Phú lập tức trừng lớn hai mắt, không thể tin được.

–“Như thế nào?” Khang Húc Trạch lui đồng tử lạnh lùng cười –“Có cái gì chỉ giáo?”

–“Ta...ta...ta...ta không dám! Đúng đúng đúng...thực xin lỗi...là ta có mắt như mù, thế nhưng không cẩn thận đắc tội Khang đại thiếu gia...”

–“Đủ!” vẻ mặt của hắn trở nên có chút không kiên nhẫn –“Cho ngươi một phút đồng hồ rút ra khỏi tầm mắt của ta.”

-“Vâng vâng vâng, ta sai lầm rồi, ta sai lầm rồi, cũng không dám nữa, ta lập tức rút!” Tiền Đại Phú vội vàng đứng lên, nghiêng ngả lão đảo ra khỏi phòng, mấy tên thủ hạ vội vàng đuổi theo.

Khang Húc Trạch cùng dùng thanh âm cho hắn nghe được nói -“Cát Tường, Như Ý, trở về cho người điều tra toàn bộ chi tiết của bọn họ, nếu có gì phạm tội, trực tiếp đem chứng cứ giao cho cảnh sát.”

Nghe thấy lời này, chân của Tiền Đại Phú giống như giẫm phải than, chạy trốn bay nhanh, nháy mắt không thấy tăm hơi.

Chờ bọn họ biến mất, Bạch Tĩnh Ny nhú mày nhìn trượng phu -“ Anh như thế nào theo em đi vào?”

nàng không tính cho hắn biết chuyện này , nhưng hiện tại có vẻ giấu không được.

Khang Húc Trạch khó nén tức giận, dùng ánh mắt soi mói đánh giá phòng ở lâu năm thiếu tu sửa này, lọt vào tầm mắt là vách tường từng mảng bóc ra, gia cụ hư hỏng, đứng tại phòng này còn ngửi thấy hương vị mốc meo.

Hắn ghét nhú mày -“Đây là chỗ nào?”

-“Khang Húc Trạch, không được bày ra biểu tình làm cho người ta chán ghét!” nàng nâng tay vỗ vỗ hai má hắn, cười -“Thế giới này có rất nhiều loại người, không phải mỗi người đều có số tốt như anh có thể ở phòng lớn, cầm y ngọc thực”

-“Được thôi!” hắn hơi hơi thu liễm, mắt vẫn đảo qua nữ tử tránh phía sau thê tử -“Nàng là ai vậy?”

Bạch Tĩnh Ny lùi ra cô gái phía sau giới thiệu nói -“Nàng gọi là Tiểu Dung, là nữ nhi của viện trưởng ầu dục viện này, hắn là lão công của ta, em không cần sợ hãi.”

Cô gái bị hơi thở quý tộc cùng khí thế trên người Khang Húc Trạch làm cho sợ hãi, vội vàng cúi đầu, không dám nhiều nhìn hắn, chỉ dám nắm góc áo Bạch Tĩnh Ny hỏi -“Học tử, chúng ta thật sự phải chuyển nhà sao?”

Về vấn đề này làm cho Bạch Tĩnh Ny đau đầu, vừa nãy nàng tức giận nên mới có thể nói ra lời nói chuyển nhà, hiện tại ý nghĩ khôi phục bình tĩnh, tĩnh tế nghĩ lại, mới biết được quyết định này có bao nhiêu qua loa, nhiều người chuyển đi như vậy, nào có dễ dàng.

Khang Húc Trạch lộ ra biểu tình ngoài cười nhưng trong không cười, trong đáy mắt lộ ra một chút thăm dò -“Thân ái lão bà, em không biết rằng nên nói cho ta biết một chút tình huống hiện tại, rồi mới nên quyết định sao?”

Bạch Tĩnh Ny hao tổn tâm trí có chút không bình tĩnh, khẩu khí nói chuyện tự nhiên cũng không tốt -“Chuyện này không liên quan đến anh, anh qua bên kia ngồi nghỉ đi, anh còn không có ăn cơm đi? Nhanh đi tìm nhà ăn cao cấp nào đó anh muốn ăn ăn đi.”

Nàng giống như đuổi con chó nhỏ đem hắn đẩy ra ngoài cửa, căn bản không muốn cho hắn biết chuyện về ầu dục viện.

-“Vị tiên sinh này, tôi nguyện ý nói cho ngài!” Làm người ta khiếp đảm kinh ngạc, Tiểu Dung lúc này lại có dũng khí mở miệng nói chuyện với Khang Húc Trạch.

-“Tiểu Dung, em yên tâm, ta có thể giải quyết chuyện này, không cần xin hắn giúp đỡ.” Nàng đoán Tiểu Dung sợ nàng vất vả, nếu biết Khang Húc Trạch là lão công của nàng, tự nhiên tính xem mọi chuyện nói ra, giảm bớt áp lực của nàng.

Nhưng là chính nàng không nghĩ để cho người khác gánh vác.

Cát Tường đã sớm đem khăn tay trong túi đi đến phía trước sô pha cũ nát, xoay người lau đi bụi bặm trên đó, sau đó mới cung kính mời chủ tử ngồi vào.

-“Thiếu gia, thiếu phu nhân, mời ngồi!”

Khang Húc Trạch tự nhiên ngồi trên sô pha, thói quen bắt chéo chân, nâng cằm nhìn tiểu Dung khăn trương -“Cô nói đi!”

-“Tiểu Dung, không cho nói!” Bạch Tĩnh Ny vội vàng ngăn cản. miệng có chút nghiêm khắc.

-“Cát Tường, Như Ý, mời thiếu phu nhân ra ngoài phơi nắng một chút!” mặt hắn không chút thay đổi hạ lệnh. Xuân nữ nhân này, chẳng lẽ nàng không biết vợ chồng là nhất thể sao? Cự nhiên hướng hắn giấu diếm chuyện quan trọng, chờ hắn biết được mọi chuyện từ miệng cô gái này xong, về nhà xem hắn giáo huấn nàng như thế nào!

-“Thỉnh thiếu phu nhân đi” Cát Tường cười cười bắt lấy một cánh tay nàng.

Như Ý cũng bắt nốt cánh tay kia của nàng –“Thiếu phu nhân, cô cũng không thể đối chúng ta phát giận, bởi vì đây là mệnh lệnh của thiếu gia, hơn nữa hôm nay thời tiết tốt lắm, phơi nắng có lợi cho sức khỏe, đối thân thể tốt!”

-“Tốt lắm, chính ta ra là được rồi!”

Tức giận giãy ra khỏi hai người, nàng tức giận trừng mắt nhìn nam nhân nhiều chuyện một cái, như thế mới chịu ra ngoài sân “phơi nắng”.

Hóa ra nữ nhân kêu Tiểu Dung này là học muội của Bạch Tĩnh Ny, là một người nhất gan, có một lần bị đồng học khi dễ, là Bạch Tĩnh Ny ra tay giúp nàng, từ đó về sau nàng liền đem Bạch Tĩnh Ny làm thần tượng sùng bái.

Nhà của Tiểu Dung mở ấu dục viện, mẹ chính là viện trưởng, ba sớm mất, mẹ nàng một thân ngậm đắng nuốt cay nuôi nấng mấy cô nhi trong ấu dục viện.

Bạch Tĩnh Ny sau khi quen biết Tiểu Dung, đối tình hình trong viện cũng có chút hiểu biết, thường xuyên tích góp công hiến tiền tiêu vật, thẳng đến khi ra xã hội làm việc, vẫn không có buông tha cho giúp đỡ cuộc sống quần bách của ấu dục viện.

Nàng sớm có tính toán, ở trong thời gian ngắn nhất kiếm được nhiều tiền, để cải thiện cuộc sống của bọn họ, hoàn cảnh nơi này thật sự quá kém.

Hai năm nay, nàng kiếm tiền phát điên, bởi vì năng lực tốt, giúp tập đoàn Hoa Thái kiếm lời không ít, tiền lương cộng thêm tiền lãi, chính mình chia cũng không ít, hơn nữa nàng còn có đầu tư, nhưng tiền vốn không nhiều giống như công ty, kiếm được có hạn, may mà sau này lại lấy tiền lãi công đầu tư, rốt cuộc kiếm được một số tiền.

Làm theo kế hoạch, nàng tính mua lại chỗ đất này, nhưng tiền trong nay mua phòng ở bình thường cũng đủ, mà nếu mua một ấu dục viện hoàn thiện sẽ không đủ.

Nguyên bản nàng muốn tiếp qua nửa năm thì có thể thu hồi tài chính, không nghĩ tới đúng lúc này xảy ra chuyện, lại là chuyện ngoài ý muốn.

Khu đất này là của phụ thân Tiền Đại Phú, không ngờ ba tháng trước ông ấy bị tai nạn xe cộ bỏ mình, Tiền Đại Phú đương nhiên trở thành người thừa kế khu đất này.

Mà chuyện đầu tiên hắn đối ấu dục viện làm là tăng cao tiền thuê, nguyên bản phụ thân hắn là người thiện tâm, hàng tháng chỉ thu tiền thuê tượng trưng mười vạn, nhưng từ sau khi hắn tiếp nhận, mười vạn liền biến thành ba mươi vạn.

Giá này làm cho gánh nặng của ấu dục viện tăng lên rất nhiều, làm cho Bạch Tĩnh Ny đành phải làm trước kế hoạch, liên lạc Tiền Đại Phú, tính đem khu này mua lại.

Nhưng là sắc phôi này nhìn thấy Bạch Tĩnh Ny cùng Tiểu Dung cự nhiên nổi lên sắc tâm, vẫn ám chỉ các nàng chỉ cần làm nữ nhân của hắn, hắn sẽ đem khối đất này bán với giá rẻ cho các nàng.

Khi bị các nàng cự tuyệt, hắn then quá hóa giận đòi giá so với thị trường cao gấp đôi, Bạch Tĩnh Ny cũng cắn răng đáp ứng.

Ai biết lúc này, nàng bị Khang Húc Trạch bắt đi kết hôn, cho nên chuyện này không thể thực hiện được, hôm nay Tiền Đại Phú rốt cuộc đến đây thúc giục thuê, thuận tiện muốn ăn chút đậu hủ, Tiểu Dung sợ hãi liền gọi điện cho Bạch Tĩnh Ny.

Nàng vốn định thừa dịp lúc này cùng Tiền Đại Phú nói chuyện về mua bán, không nghĩ tới tên hỗn đản kia lại tính dùng tăng giá khó xử nàng, thế nên mới xảy ra một màn hí kịch này.

Khang Húc Trạch trầm ổn đi ra từ phòng viện trưởng, trước sau tao nhã, nhưng phía sau sự tao nhã đó còn mang theo một nhiệt tình không ai phát hiện.

Hắn liếc mắt nhìn thê tử ngồi ở bàn đu dây đu tới đu lui, nàng cúi đầu, nặng nề nhìn mặt.

Ánh nắng giữa trưa chiếu vào thân thể nàng, nổi lên một vòng hào quang màu vàng làm người ta đẹp mắt, thần thánh lại mê người.

Hắn chậm rãi đi đến trước mặt nàng, thời điểm thân ảnh hắn tiến vào tầm mắt nàng, Bạch Tĩnh Ny ngẩng đầu, ánh mắt phức tạp nhìn hắn.

Trong lòng nàng có chút khó đoán, hắn có thể hay không thấy nàng không biết tự lượng sức lại thích xem vào chuyện của người khác?

Khang Húc Trạch một từ cũng không nói, hướng tay phải về phía nàng, lòng bàn tay hướng về phía trước.

Nàng do dự một chút, mới đưa tay cho hắn, mặc bàn tay ấm áp của hắn vây quanh.

Lôi kéo nàng từ bàn đu dây đứng lên, dị thường ôn nhu đem nàng ôm vào trong lòng, sau một tiếng thở dài, hắn nhẹ giọng ở bên tai nàng trách cứ -“Đứa ngốc, chẳng lẽ ta là người không đáng tin như vậy sao? Chuyện lớn như vậy, vì sao không cùng ta thương lượng?”

Mặt rầu rĩ chôn ở trước ngực hắn, nàng rầu rĩ trả lời -“Anh biết hết rồi?”

-“Ta biết cũng không hoàn toàn hết, Tiểu Dung kể lại không hết, ta nghĩ, có lẽ em nguyện ý bỏ sung cho ta”

Hắn cảm thấy chính mình thật hạnh phúc, có thể đụng tới một nữ nhân thiện lương như vậy, nàng làm cho hắn yêu cả đời này, thậm chí kiếp sau kiếp sau nữa cũng không muốn đi yêu người khác.

Trước khi gặp được nàng, hắn tuyệt đối không nghĩ quá, bây giờ còn có nữ nhân thiện lương như nàng tồn tại.

-“Đây là chuyện của em, em nghĩ một mình giải quyết, nhưng chưa từng có nghĩ tới muốn làm phiền người khác, vì chưa nghĩ người khác sẽ tình nguyện làm chuyện chịu thiệt giống em” nàng thì thào hướng hắn nói ra nguyên nhân không muốn nói cho người khác về chuyện này.

Thế giới vốn chính là như vậy, đem tiền trong túi đưa cho những người xa lạ, không phải là chuyện ai cũng có thể làm được.

Đem nàng hơi hơi kéo ra, dùng hai tay nắm chặt bả vai nàng, Khang Húc Trạch dùng ánh mắt thâm thúy u trầm dừng trước nàng -“Ta cảm thấy em không đủ yêu ta!”

Nghe được hắn thành linh lên án, nàng không khỏi nhíu mi, đang muốn mở miệng giải thích, hắn lại vươn một ngón tay đặt trên môi nàng ngăn cản.

Hắn tiếp tục nói -“Nếu em thật sự đủ yêu ta, nên có tự tin có thể đem ta biến thành người giống em, ta không cần biết chính mình là người tốt hay người xấu, nhưng ta để ý ánh mắt của em”

Đem ngón tay đặt ở môi nàng chuyển qua sau gáy, đem nàng áp hướng mình, cuối cùng thanh âm biến mất ở trên môi nàng -“Một thê tử có thể làm cho ta sùng bái, vô luận là chuyện gì, ta cũng sẽ làm!”

Bạch Tĩnh Ny trầm luân trong nụ hôn của hắn, trầm luân trong đáy mắt hắn, cũng trầm luân trong sự nhiệt tình của hắn.

Lúc này nàng biết, chính mình cũng vĩnh viễn không hối hận khi gả cho nam nhân này.

Ấu dục viện sau khi có Khang Húc Trạch nhúng tay, mọi chuyện trở nên cực kì dễ giải quyết.

trải qua Cát Tường, Như Ý đe dọa, Tiền Đại Phú bằng tốc độ nhanh nhất mua vé máy bay bỏ trốn mất dạng, nghe nói muốn bỏ trốn sang một quốc gia nhỏ tại Nam Phi, bất quá sau khi đến đại sảnh của sân bay, bị luật sư của tập đoàn Khang thị ngăn lại, sau khi nói ra danh hào tập đoàn Khang thị, dùng năm trăm vạn mua lại ấu dục viện.

mà chi phiếu năm trăm vạn kia, vẫn là cứng rắn mới làm cho Tiền Đại Phú nhận lấy.

mọi chuyện sau đó càng đơn giản, Khang Húc Trạch phái công ty kiến trúc đến, muốn bọn họ tăng ca trong vòng nửa năm xây dựng nên một ấu dục viện hoàn thiện.

Trong lúc này, mọi người trong ấu dục viện được Khang Húc Trạch an bài đến mấy khu nhà trọ của Khang gia, đương nhiên mọi phí dụng từ hần chịu gánh vác, không hề đụng một phân tiền của Bạch Tĩnh Ny.

Theo lời nói của hần, tiền của lão bà phải để tồn để làm di sản cho đứa nhỏ về sau, về phần hiện tại, vô luận dùng làm ăn hay tiêu pha, toàn bộ từ lão công hần phụ trách.

Tiếp theo, sau khi kích tình triền miên...

Bạch Tĩnh Ny oa ở trong lòng lão công, nũng nịu hướng hần tác cầu một cái quyền lợi hợp pháp thuộc chính mình –“Lão công, anh khiến cho em trở về làm việc thôi!”

Đều nói nam nhân thời điểm này là tinh thần bạc nhược nhất, thừa dịp này đưa ra yêu cầu dễ dàng được thỏa mãn.

Trong khoảng thời gian này ở nhà làm sâu gạo, làm cho nàng buồn đến muốn hỏng, nàng muốn đi làm, muốn kiếm tiền, muốn đi hưởng thụ cảm giác kiếm được nhiều tiền.

Tuy rằng hần cấp tiền cho nàng đầu tư, vừa mới bắt đầu có vẻ thỏa mãn nàng, nhưng sau càng làm càng nhàm chán, không có mục tiêu vốn không có cảm giác thành tựu, nàng vẫn nghĩ muốn trở về đi làm!

Lại tới nữa, chuyện này không phải đã ở trong thư phòng thảo luận qua? Hần sẽ không đáp ứng, bởi vì...

(hô hô, bởi vì sợ mất vợ chứ gì)

-“Nếu em nghĩ muốn đi làm như vậy, có thể đến công ty ta, ta thay em an bài chức vị” hần quyết định, cho dù nữ nhân này sử dụng tuyệt đỉnh mị công, hần cũng sẽ không cho nàng trở về công ty của người khác làm việc, trời biết có hay không một ngày nào đó có một nam nhân nhảy ra cùng hần tranh lão bà, tuy rằng hần cực kì chắc chắn mị lực cùng năng lực của mình, nhưng để phòng ngừa vạn nhất cũng là chuyện thường tình.

-“Uy, Khang Húc Trạch, anh không cần rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, làm lão nương tức giận, lão nương lưu anh...ô!”

Yêu cầu bị cự tuyệt nữ nhân đang khóc lóc om sòm đột nhiên tiêu thanh, mọi thanh âm cãi lại đều bị lão công nuốt vào, nàng không tình nguyện dùng sức trừng hần, hy vọng có thể dùng ánh mắt làm cho hần rõ ràng nàng tuyệt đối sẽ không buông tha cho việc làm.

Nhưng là...vô dụng!

Người ta căn bản nhìn cũng không nhìn nàng, chính là nhắm mắt hưởng thụ đôi môi no đủ hồng nhuận của nàng, nàng tức giận đến thực sự là...rất muốn hung hăng cho hần một quyền, đánh cho hần đen con mắt, lại một cước đá bay hần.

Bất quá sau khi ngấm lại, nàng sẽ không làm như vậy.

Bởi vì...nàng luyến tiếc.

Luyến tiếc?

Thật là kì quái, nàng khi nào thì bắt đầu đau lòng hần?

Bang bang bang bang...

Ngay tại thời điểm nàng nhắm hai mắt tùy ý hần ở trên người nàng muốn làm gì thì làm, một trận tiếng đập cửa dồn vang đột nhiên vang lên, còn có Cát Tường lớn giọng.

-“Thiếu gia, thiếu phu nhân, lão gia cùng phu nhân đã trở lại!”

Một trận buồn bực ồ ồ thở dốc, Khang Húc Trạch giãy giụa làm cho chính mình rời đi môi của thê tử, buộc chặt nghiêm mặt bò ra từ trên người nàng, nâng tay lau mặt, thì thào mắng –“Chết tiệt, hai vị kia thật là biết chọn thời điểm về nhà”

Muộn hai giờ không được sao?

Đã xác định thời điểm có thể hần đã mặc xong quần áo đi ra ngoài gặp lão mẹ một chút, ngoài cửa, thanh âm của Như Ý lại vang lên –“Thiếu gia, phu nhân nói cho ngài, đêm đã khuya, phu nhân cùng lão gia muốn nghỉ ngơi trước, ngài không cần nghênh đón bọn họ.” (hahaha, mẹ Khang Húc Trạch vui kinh)

“Khanh”

Một cái đồng hồ báo thức bay đến cái cửa, lực đạo va chạm thật lớn, làm cho nó biến thành một đồng linh kiện.

Nếu không cần nghênh đón, vậy vừa rồi bọn họ thông báo làm chi, phá hư chuyện tốt của hần? Khang Húc Trạch hung hăng trừng mắt nhìn cửa.

Hai tên này, thật sự càng ngày càng ngu ngốc, ngay cả lão mẹ đùa giỡn hần bọn họ cũng không biết.

–“Ha ha...ha ha...” Bạch Tĩnh Ny ôm chăn ở trên giường cười. Hai kẻ dở hơi Cát Tường cùng Như Ý này thật sự là quá khôi hài.

Ngồi tại trên giường, sắc mặt của Khang Húc Trạch thật thối –“Em cười cái gì? Vui lắm sao?”

–“Buồn cười lắm” nàng tò mò nhìn hần –“Anh đối với chuyện ba mẹ anh trở về hình như không cao hứng lắm?”

–“Hừ!” Hần từ lỗ mũi hừ một tiếng, nằm trở lại trên giường, banh ra khuôn mặt tuần tú, lạnh lùng nói –“chờ em sau khi hiểu được tác phong làm việc của bọn họ, sẽ hiểu được vì sao ta mất hứng”

Chỉ cần nghĩ đến mấy chuyện lão mẹ làm, thái dương của hần liền cảm thấy kịch liệt đau đớn.

Đối ác ma kia, nếu không phải bởi vì hần cùng Tĩnh Ny kết hôn cần bọn họ chủ trì, đánh chết hần cũng không nghĩ đem lão mẹ được xưng danh ác ma kia trở về.

–“Tác phong làm việc?” nàng nghi hoặc, người giống như hần, có còn tác phong làm việc gì dọa được đến hần?

Khang Húc Trạch không trả lời, chính là xoay người, đem thân thể nằm tại bên cạnh nàng, trong mắt một lần nữa lửa hừng hực cháy, hai tay thuần thục chạy ở trên người nàng.

–“Không cần nghĩ bọn họ, chúng ta làm nốt chuyện vừa rồi còn chưa làm xong đi!”

Hiện tại trong mắt trong lòng hần chỉ có nàng, cho nên, nàng cũng phải giống hần. (bá đạo ghê, cơ mà ta yêu, hí hí)

8. Chương 8

Sáng sớm, sau khi ánh mặt trời màu vàng chiếu vào mắt, Bạch Tĩnh Ny không chút nào che dấu mở ra miệng rộng ách xì một cái.

Quay đầu nhìn về phía bên kia giường, quả nhiên, hần đã muốn tiêu thất, từ lúc nàng lần đầu tiên ngủ đây, mỗi ngày đều là Khang Húc Trạch dậy sớm hơn nàng, nhất là sau khi hần muốn nàng, nàng so với ngày thường càng thức dậy muộn hơn, không đúng, nói không thể nói như vậy, phải nói là nàng bắt đầu càng ngày càng thức dậy trễ, mỗi ngày ngủ đến mặt trời đã lên à nàng vẫn chưa rời chiếc giường lớn.

Kì thật không thể nói nàng, mỗi buổi tối hần đều hại nàng cả đêm không ngủ được, nàng cũng không nghĩ muốn bởi vì không ngủ được mà biến thành tiểu tụy mặt bà, đành phải thừa dịp sau khi hần đi làm ngủ bù.

Ai!...

Không tiếng động thở dài một hơi, khó trách người kia không cho nàng đi làm lại, mỗi ngày ngay cả ứng phó hẳn đều cảm thấy cố hết sức, làm sao còn tinh lực mà đi làm?

Ngay tại lúc nàng chuẩn bị rời giường, lỗ tai nghe thấy một đạo thanh âm nũng nịu.

–“Hi! Con dâu, sớm an!”

Nàng theo hướng thanh âm chuyển mặt sang, kinh hách hít một ngụm khí lạnh. Trời ạ, khi nào thì bên giường nàng có một nữ tử thân thể kiều nhỏ xinh đẹp?

Nàng có khuôn mặt nhỏ nhắn, ngũ quan tinh xảo, ánh mắt to mà có thần, trong cóo mâu quang thông minh chớp động, kéo theo cái mũi khéo léo, đôi môi đỏ hồng càng hấp dẫn người chú ý.

Lúc này nàng oai đầu, cười meo meo nhìn nàng, đồng thời còn huy tay nhỏ bé.

–“Ách...ngài hảo” Bạch Tĩnh Ny xấu hổ nuốt nước miếng, theo đối phương vừa mới xưng hô, nàng cũng biết nữ tử xinh đẹp trước mắt này là bà bà chưa từng gặp mặt.

Trời ạ, cùng bà bà lần đầu tiên gặp mặt cư nhiên trong tình huống này, nàng thầm nghĩ tìm một khối đậu hũ đâm đầu vào mà chết đi. (đâm đầu vào đấy nào có chết, muốn chết đến đây ta giúp, kaka)

Theo bản năng nàng kéo cao chân trên người, xấu hổ đến nổi trên người đều đỏ mồ hôi, phải biết dưới cái chân là thân thể trần như nhộng của nàng, nàng cũng không có mặt mũi nào mà xốc chân lên để thỉnh an ba ba, nàng cho tới bây giờ cũng không phải nữ nhân hào phóng.

Khang mẫu đem ánh mắt trừng lớn, hơi hơi khuyh người xuống bên cạnh nàng, cẩn thận đánh giá chiếc cổ của nàng lộ ở ngoài chăn, đột nhiên chắc chắn ra tiếng. (ta cảm thấy bà bà này rất chi “đặc biệt”)

–“U...không nghĩ tới đứa con vô dụng của ta ở trước mặt lão bà lại nhiệt tình như vậy, con dâu, hẳn ở trên giường có phải thực mãnh hay không?” Khang mẫu nghịch ngợm hướng nàng trừng mắt, ý tứ trêu chọc nồng đậm. (hô hô, đặc biệt thật)

–“Ách....bá mẫu, ngài, ngài có thể tạm thời đi ra ngoài một chút, để cho con đem quần áo mặc vào?” Nàng rất cuộc hiểu được vì sao lão công nghe ba mẹ nhà mình về mà thật mất hứng, tác phong làm việc của bà bà quả nhiên khiến nàng suốt đời khó quên.

–“Cái gì bá mẫu, người đều theo con ta kết hôn, nên gọi mẹ.”

Được rồi, nàng sửa miệng –“Mẹ, ngài có thể tạm thời ra ngoài một chút hay không, để cho con mặc quần áo vào?”

–“Mọi người đều là nữ nhân, có cái gì mà xấu hổ?” Khang mẫu đặt mông ngồi xuống giường, cười hì hì đem mặt tiến đến gần mặt nàng –“Ta cũng không rất thích con dâu xấu hổ” nói xong, thỉnh thoảng vươn tay sờ trước ngực Bạch Tĩnh Ny, nàng không lưu ý liền bị sờ.

Nhất thời, Bạch Tĩnh Ny đỏ mặt giống như tôm nấu chín, nhưng là nàng phản ứng linh mẫn phản thủ đẩy ra cái tay không thành thật của Khang mẫu.

Khang mẫu vuốt cái tay bị đẩy ra, không để ý lắm, còn hướng nàng nhún mày tặc cười –“Con dâu, con rất được nha”

–“Mẹ....” nàng đỏ mặt ôm chặt ngực. Chờ lão công trở về nàng nhất định phải cáo trạng, nói bà bà phi lễ nàng!

Bất quá nàng thật đúng là bội phục chính mình cho đến bây giờ còn không có té xỉu, nàng hối hận, không nên trêu chọc loại đại nhân vật như Khang Húc Trạch này, nàng xem nhẹ cho dù hẳn dễ đối phó, nhưng người nhà của hẳn lại rất khó.

–“Oa, con đỏ mặt nha!” Khang mẫu ngạc nhiên sờ sờ mặt của nàng, nhân cơ hội lại sờ sảng.

–“Mẹ...” một đạo âm thanh hờn giận đánh gãy động tác của Khang mẫu.

Hai người trong phòng ngủ đem ánh mắt nhìn về phía cửa, chỉ thấy Khang Húc Trạch sắc mặt thực thối bước đi tiến vào, hắc tào nhĩ biến mất hoàn toàn không thấy, trực tiếp đi đến bên giường vươn bàn tay to bắt lấy áo lão mẹ, giống như linh con gà linh nàng đứng lên.

-“Xú tiểu tử, ngươi cư nhiên dám đối ta làm như vậy, có biết hay không mẹ ngươi là lục đẳng huyền đai Taekwondo (đai đen sáu đẳng), ngươi muốn đánh nhau có phải hay không?”

Tuy rằng đã bị con linh ở trong tay, nhưng Khang mẫu vẫn không buông tay hướng hắc phát ra uy hiếp trí mạng, nếu không phải con nàng có bệnh về thần kinh vận động, nàng đã sớm thưởng cho hắc một cái đá vào khuỷu tay.

-“Nếu ngài không nghĩ làm cho lão bà của tôi, cũng là con dâu của ngài bị dọa chạy, liền chạy nhanh đi ra ngoài đến nơi ngài nên đi cho tôi” Khang Húc Trạch không chút nào lưu tình đem nàng quăng ra khỏi phòng, thuận tiện đóng cửa lại, còn gắt gao khóa luôn.

Tiếp theo vỗ vỗ tay, tức giận tiêu sái về phía giường, ngồi lên giường sau nghiêm túc cẩn thận đánh giá khuôn mặt không biết làm sao của thê tử.

-“Từ giờ trở đi, em cần phải đem thái độ khinh thường lúc trước đối với ta áp dụng lên ba mẹ ta, chỉ cần em cảm thấy khó chịu, sẽ tùy ý mà làm”

-“Anh...anh không đi làm sao?” Bạch Tĩnh Ny có điểm phản ứng chậm, hắc nghiêm túc như vậy thật sự rất ít gặp, không nghĩ tới hắc cư nhiên muốn nàng đề phòng công công bà bà, thật sự là không biết nên khóc hay nên cười.

-“Hôm nay ta nghỉ ngơi, sau thứ bảy chính là hôn lễ của chúng ta, ta tính cùng ba mẹ thảo luận chi tiết hôn lễ, thuận tiện báo cáo với ba tình hình buôn bán nửa năm,cho nên không có chờ em tỉnh lại.”

Hắc hiện tại dùng đầu gối cũng biết, vì sao lão ba đối doanh thu của công ty chưa bao giờ cảm thấy hứng thú lại đột nhiên gọi hắc đến thư phòng báo cáo, khẳng định là để cho lão mẹ quấy rầy Tĩnh Ny.

-“Mẹ vừa mới đối em làm cái gì?”

-“Mẹ anh....em là nói....mẹ...mẹ...mẹ vừa mới....vừa mới...phi lễ bộ ngực của em...” nàng đỏ khóc đỏ cười nhìn hắc, nói thật, nàng còn chưa thích ứng được từ xưng hô này.

-“Lão thái bà đáng chết” sắc mặt của Khang Húc Trạch phi thường khó coi thấp giọng mắng.

Đều là do lão ba làm cho lão mẹ hư, ngay cả loại chuyện nhảm chán phi lễ con dâu này cũng đi làm được.

Hắc ôm lấy vai lão bà, cúi đầu ấn một cái hôn ở môi nàng, ôn nhu nói -“Ngoan, trước đi rửa mặt đánh răng, chờ một chút đến nhà ăn tìm ta.”

-“Ân” nàng nghe lời gật đầu.

Thẳng đến khi thân ảnh của nàng biến mất sau cửa phòng tắm, Khang Húc Trạch nắm chặt hai đấm đi ra khỏi phòng.

Xem ra, hắc phải xuất ra đòn sát thủ mới được, bằng không về sau Tĩnh Ny không biết sẽ bị lão mẹ độc thủ bao nhiêu thứ.

Nhà ăn huy hoàng của Khang gia.

Hai phe phái theo mỗi bên một phương, một bên là tiểu vợ chồng của Khang Húc Trạch cùng Bạch Tĩnh Ny, phe kia là ba mẹ của Khang Húc Trạch. (ăn mà như chuẩn bị đánh nhauvậy)

không khí trong nhà ăn gương cung bạt kiếm, liền ngay cả thần kinh thép như Cát Tường và Như Ý cũng cảm giác được, đều nhìn bốn phía tìm đường thoát bảo toàn cái mệnh.

Bạch Tĩnh Ny dưới sự chiếu cố của lão công ăn bữa sáng kiêm bữa trưa, cùng lúc tò mò đánh giá Khang phụ ngồi đối diện, trạng phu nàng cơ hồ chính là phiên bản của Khang phụ,có khác chính là Khang phụ có bộ dáng trung niên, đối phụ tử cơ hồ giống nhau như đúc này, chẳng những bộ dáng giống nhau, ngay cả khí chất cũng giống, khắp nơi đều là tào nhĩ cùng ngạo mạn, còn có một tia lạnh lùng làm cho người ta không thể thân cận.

Chỉ cần nghĩ đến một ngày nàng sẽ nhìn thấy tuổi trẻ Khang Húc Trạch biến thành vị trung niên nam tử thành thực trước mắt, một loại kích động không thể hiểu nổi nảy lên trong đầu của nàng.

Tương lai sẽ có một người nam nhân cùng nàng cùng nhau chậm rãi biến già, kì thật cũng là một loại hưởng thụ, không phải sao?

-“Sau hôn lễ, hai người lập tức trở về nước ngoài cho tôi” Khang Húc Trạch dẫn đầu đối cha mẹ hạ lệnh trực khách.

-“hừ hừ hừ...” Khang mẫu phát ra một trận hừ lạnh, nháy mắt tiếp chiêu cũng phản kích trở về -“ người nằm mơ! Ta và ba ba người không ở nơi này cho đến khi con dâu thay ta sinh một tôn tử, ta sẽ không về!”

-“Phải không?” Khang Húc Trạch giơ lên tào nhả cười -“Nếu như vậy, ba, công ty gần đây rất nhiều việc, người hồi công ty để ý một chút, con chuẩn bị kết hôn xong sẽ mang lão bà đi chu du các nước, hưởng thụ tuần trăng mật một chút, đại khái khoảng mười năm hoặc tám năm sẽ trở về”

Nghĩ muốn cùng hân đấu, hai người đã già rồi!

-“Hừ hừ hừ” Khang mẫu lại tiếp tục hừ lạnh -“Tốt, người mang theo con dâu ta đi chu du các nước, ta khóa lại toàn bộ tài sản của người, cho người quang môn đi, nhìn người lấy cái gì nuôi con dâu ta”

Đừng quên, chủ tịch công ty vẫn là lão công nàng, người có quyền lực cao nhất vẫn ở bên nàng.

Khang Húc Trạch hí mắt lại, Bạch Tinh Ný cảm nhận được hân đang tức giận sâu sắc, sợ hân cùng ba mẹ nổi bão sẽ chịu thiệt, vội vàng ở dưới bàn nắm lấy tay hân trấn an.

Quả nhiên, bị tay nhỏ bé của nàng nắm chặt, nồng đậm tức giận bắt đầu tiêu thất, hân nhẹ nhàng cầm lại tay nhỏ bé của nàng, ánh mắt lợi hại trừng về phía ba mẹ -“Tốt, vậy ngài liền khóa lại tài sản của tôi, tương lai con tôi sinh ra, ngài cũng đừng muốn đến gặp mặt”

Nghĩ muốn làm cứng rắn, đi, ai sợ ai!

Ba một tiếng, Khang mẫu vỗ cái bàn nhảy dựng lên -“Xú tiểu tử, người nghĩ muốn đánh nhau có phải hay không?”

Hoàn toàn không nhìn lão mẹ bạo lực uy hiếp, Khang Húc Trạch buông ra bàn tay nắm chặt nhỏ bé, cái cảm độ cong duyên dáng vừa nhắc -“Lão bà, tiến lên!”

(hahaha, nhà này vui phải biết)

Tinh thông Taekwondo có gì đặc biệt hơn người, lão bà hân còn tinh thông Không thủ đạo, bà tức (mẹ chồng – con dâu) quyết đấu không biết ai thua ai thắng.

Bạch Tinh Ný buồn cười nâng tay đập hân một chút. Người này cứ nhiên muốn nàng động thủ đánh ba bà, có làm hay không?

-“Lão bà, em làm chi đánh ta?” hân ai oán xoa chỗ bị đánh, đau quá.

-“Anh làm sao có thể đối mẹ không lễ phép như vậy?” nàng oán trách liếc mắt hân.

Nói thật, bà bà này trừ bỏ làm cho nàng có chút xấu hổ, nàng xem ra đến, đối phương không phải người chanh chua, có thể gặp được bà bà khôi hài này kì thực cũng là một chuyện may mắn, trước khi bà bà xuất hiện, nàng còn đoán lên đoán xuống bà bà có thể hay không giống phim truyền hình. Loại lão thái bà có tiền không tốt?

Bỏ qua chuyện phi lễ sang một bên, nếu người ta là bà bà tốt, nàng cũng tự nhiên là con dâu hiếu thuận, nói cách khác, nàng thật sợ bà bà đại nhân sẽ đánh lão công nàng thành tàn phế, xem hành động của nàng, chỉ sợ không phải là hủ người.

-“Con dâu, cũng là con ngoan” Khang mẫu mặt đầy tươi cười ngồi vào bên người nàng, kéo tay nàng một chút -“Một chút cũng không giống thằng con không hiếu kính lão, con sẽ hoan nghênh chúng ta ở lại chỗ này cùng con sống hơn mười năm hai mươi năm đi?”

-“Ách...” hơn mười năm hai mươi năm kích thích nàng sẽ chịu được sao? Bạch Tĩnh Ny bắt đầu có chút do dự.

-“Con ngẫm lại xem, kết hôn về sau nhất định sẽ có đứa nhỏ, nữ nhân sau khi sinh đứa nhỏ, trong tháng là chuyện rất lớn, nhất định phải chiếu cố thật tốt, nếu không sẽ có bệnh. Còn có, sinh đứa nhỏ xong còn phải nuôi dưỡng, trẻ nhỏ thật âm ỹ, một người khẳng định không thể chiếu cố tốt, mời bảo mẫu cũng không yên tâm, từ bà bà ta giúp con chiếu cố tự nhiên là tốt nhất!”

Bạch Tĩnh Ny nhận thức đồng gật đầu.

-“Còn có a, con sau khi sinh một tháng phải vội vàng giảm béo, mỹ dung, đi dạo phố, chỗ nào còn có thời gian chiếu cố con nhỏ nha, cho nên có bà bà này ta ở, chuyện gì con cũng không lo, chỉ cần làm Khang gia thiếu phu nhân ung dung đẹp đẽ là tốt rồi”

Nghe xong lời nói này, do dự của Bạch Tĩnh Ny đều tiêu tan. Bà bà nói đúng nha, trong nhà có bà ở, có thể giúp nàng chiếu cố đứa nhỏ thôi.

Di? Đợi chút, cái gì đứa nhỏ? Nàng hiện tại còn không có đứa nhỏ, làm sao có thể nói đến vấn đề này?

Bất quá nghĩ đến sẽ có một đứa nhỏ của nàng cùng Khang Húc Trạch, Bạch Tĩnh Ny phút chốc đỏ mặt, ánh mắt nháy mắt trở nên ôn nhu, theo bản năng vươn tay đặt tới bụng. Bọn họ cũng không có tránh thai, nói không chừng...nơi này hiện tại có đứa nhỏ đâu.

Chỉ cần nghĩ đến vật nhỏ mềm mại đáng yêu thực có khả năng ngay tại trong cơ thể nàng ươm dục, một loại cảm giác hạnh phúc chưa bao giờ có sinh ra.

-“Lão thái bà, cảm miệng cho ta” Khang Húc Trạch thật sự là nghe không nổi nữa, vội vàng ngăn cản lão mẹ đối lão bà tẩy não.

-“Xú tiểu tử, ngươi mới cảm miệng cho lão nương!”

Cuối cùng, hội nghị gia đình chấm dứt trong hỗn loạn, Khang Húc Trạch cùng Khang mẫu âm ỹ thành một đoàn, thỉnh thoảng trong hỗn loạn có tiếng kêu ai oán của Khang Húc Trạch cùng tiếng cười đắc ý của Khang mẫu, mà Bạch Tĩnh Ny cùng Khang phụ thông minh lựa chọn trầm mặc mà chống đỡ. (hơ hơ, tỉ số 1 – 0 nghiêng về Khang mẫu)

-“Con dâu, con muốn đi đâu?”

Bạch Tĩnh Ny mặc trang phục thích hợp ra ngoài bước xuống lầu, nghênh diện liền gặp được bà bà đại nhân.

Chỉ thấy Khang mẫu mặc quần áo âu phục sắc phấn hồng, trên đầu đội một bộ tóc giả màu vàng, làm cho chính mình giống em bé.

Bạch Tĩnh Ny chỉ cảm thấy đầu đầy hắc tuyến, một nữ nhân sắp năm mươi tuổi đem chính mình làm thành trẻ nhỏ...ông trời!

Nàng cùng vị bà bà này ở chung mới có hai ngày, cũng đã thật sâu hiểu biết tác phong làm việc của bà, xác thực người thường không thể lý giải.

Xả ra một chút tươi cười, nàng ngoan ngoãn trả lời vấn đề của bà bà –“Mẹ, con đi ra ngoài có chút việc”

-“Chuyện gì nha? Muốn hay không ta cùng con đi?” Khang mẫu vẽ mặt tò mò.

-“Không cần, con cùng một bằng hữu hẹn nhau gặp mặt”, trước khi còn không xác định, nàng không muốn cho người khác biết chuyện này.

Khang mẫu bị cự tuyệt lộ ra biểu tình mất mát, mất hứng mếu máo, đem đường tránh ra –“Vậy con sớm trở về một chút nha, đừng quên người của tiệm áo cưới chiều nay sẽ đưa lễ phục đến, con phải về thử quần áo, nếu không hợp thân còn có thời gian sửa chữa”

-“Đã biết, mẹ, con sẽ rất nhanh trở về, lúc về sẽ mang theo chao ngài thích ăn nhất” tuy rằng cùng bà bà mới ở chung hai ngày, nhưng lấy trình độ lưỡi dài của Cát Tường và Như Ý, nàng đã sớm đem sở thích của bà bà thăm dò.

-“Oa, con dâu, ta chỉ biết con là con dâu tốt nhất thế gia, ta yêu con” thu một tiếng, một cái hôn thật to rơi xuống trên gương mặt Bạch Tĩnh Ny.

-“Mẹ, tái kiến”

Hừ chết nàng, bà bà này trừ bỏ phi lễ bộ ngực của nàng còn phi lễ hai má của nàng, chuyện này tuyệt đối không thể để cho lão công biết, nói cách khác nhất định sẽ nhắc lên cách mạng gia đình.

Vọt tới trong viện, nàng vội vàng ngồi trên xe March vừa mượn của Lý tẩu, tuy rằng Khang Húc Trạch tặng nàng một chiếc xe Benz cùng lái xe cho nàng, nhưng nàng không thích rêu rao, cho nên mỗi lần đi ra ngoài đều mượn xe Lý tẩu, chính là đi nhờ xe người khác sau đó đáp xe công đến nơi nàng muốn đi.

Xe March dừng tại một bệnh viện khoa phụ sản, đúng vậy, chính là bệnh viện khoa phụ sản, ngày hôm qua nghe bọn họ thảo luận vấn đề đứa nhỏ, nàng mới nhớ đến nguyệt sự tháng này hình như còn chưa có tới, cho nên hôm nay quyết định đến bệnh viện kiểm tra.

Hai giờ sau, nàng nắm trong tay báo cáo kiểm tra, bước nhanh đi trên hành lang.

Nàng mang thai!

Nàng thật sự mang thai!

Tin tức này làm cho nàng kích động đến toàn thân phát run, nàng cho tới bây giờ cũng không biết cảm giác trong thân thể đựng một tiểu sinh mệnh chính là cảm giác này.

Cảm giác hạnh phúc không ngừng theo trong cơ thể nàng tràn lan ra bên ngoài, vô biên vô hạn tràn lan.

Nàng nghĩ nhanh một chút nói tin tức tốt này cho lão công, hẳn nhất định sẽ thật cao hứng.

Không ngờ, khi trong đầu nàng suy nghĩ diện mạo đứa nhỏ, một nữ nhân không báo động trước ngăn lại đường đi của nàng.

Bạch Tĩnh Ny vội vàng dừng lại cước bộ, nhìn mày nhìn nữ nhân có điểm quen mắt trước mắt, sau một lúc lâu mới “a” một tiếng –“Hóa ra là Lạc tiểu thư, đã lâu không thấy”

Đem nàng ngăn lại không phải người khác, chính là Lạc Khả Na tự nhiên xông vào Khang gia, tự xưng là vị hôn thê của Khang Húc Trạch.

Bởi vì mẫu thân nàng vừa mới làm giải phẫu cắt bỏ tử cung, nàng hôm nay đến thăm hỏi, không nghĩ tới lại gặp gỡ tình địch oan gia ngõ hẹp.

Tình địch gặp hết sức đỏ mắt, nàng giận trừng mắt Bạch Tĩnh Ny, từ lỗ mũi hừ ra một tiếng, ngón tay duỗi thẳng chỉ vào nàng.

-“Xú nữ nhân, ta nói cho người, người không cần kiêu ngạo như vậy, Húc Trạch mới không phải thiệt tình muốn kết hôn với người đâu” Xem đối phương vẻ mặt hạnh phúc tươi cười, từ trong lòng nàng không thoải mái, nói cái gì nàng cũng sẽ không cho cô ta hạnh phúc.

Bạch Tĩnh Ny lộ ra một chút cười châm chọc –“Lạc tiểu thư, ta có thể lý giải tâm tình cô ngưỡng mộ Húc Trạch nhà chúng ta, cũng liếc mắt có thể nhìn thấy tâm tính của cô ăn không đến nên khó chịu, bất quá vô luận hiện tại cô nói gì đó, ta cũng sẽ không so đo với cô, bởi vì loại thủ đoạn gây thơ, ta không để vào mắt”

Lạc Khả Na không giận phản cười, khẩu khí khinh thường cực kì –“Hừ, người hiện tại dám nói như vậy, nhất định là không biết Húc Trạch bởi vì nguyên rửa mới lấy người, ta đây tốt bụng nói cho người, hẳn lấy người là vì bảo trụ tính mạng, không phải vì yêu người.”

Nghe được tin tức Khang Húc Trạch cùng Bạch Tĩnh Ny kết hôn, nàng cực kì không cam lòng, cũng không tin tưởng hẳn luôn luôn lãnh ngạo với nữ nhân đột nhiên kết hôn, cho nên tìm không ít tiền mua được người hầu của Khang gia, chấp vả lưng tung mới biết được chân tướng sự tình.

Chỉ hận chính mình không thể biết sớm chuyện lời nguyên, bằng không từ tám trăm nam trước nàng đã gả cho Húc Trạch.

Hừ, Bạch Tĩnh Ny bắt quá là vận may thôi, nàng sẽ không cho hôn lễ của bọn họ thành công, nếu chính mình không chiếm được, người khác cũng đừng hòng có được!

–“Nguyên rửa?” Bạch Tĩnh Ny mỉa mai –“Ta là có thể xin hỏi một chút cái gì nguyên rửa?”

–“Xem đi, người quả nhiên là không biết!” Lạc Khả Na đắc ý ngẩng đầu lên –“Ta tốt tâm nói cho người một chút, nam nhân Khang gia từ rất nhiều năm trước bị một vu bà nguyên rửa, cả đời chỉ có thể lấy người nữ nhân đầu tiên cắt đi mái tóc của họ làm vợ, nếu không lấy sẽ chết.”

–“Cô nói cái gì?” Bạch Tĩnh Ny sắc mặt bỗng dưng lạnh lùng, nàng rất dễ dàng đem lời nguyên rửa mà Lạc Khả Na cùng gia quý của Khang gia mà Khang Húc Trạch nói làm một chỗ.

Nàng không phải nói không có thần thánh, sau khi kiến thức năng lực của Sở Thu Lâm, nàng rất khó không tin tưởng thế giới này không có chuyện nguyên rửa cùng vu thuật linh tinh.

Phải không? Hẳn là vì sợ chết nên mới lấy nàng sao?

Nguyên bản bởi vì mang thai mà tràn ngập vui sướng giờ khắc này thay bằng trầm như nước, ngưng như băng.

Lạc Khả Na nhìn thấy sắc mặt của nàng đại biến, trong lòng không khỏi cuồng tiếu –“Bạch Tĩnh Ny, người thật đúng là đáng thương, hiện tại mới phát hiện chính mình là kim bài giữ mệnh cho người ta, người xác định Húc Trạch đối người là thật tâm? Có lẽ trong lòng hẳn thật bất đắc dĩ, nói không chừng chờ sau khi người gả cho hắn, thái độ của hắn sẽ biến lạnh nhạt, nếu người còn có chút ngạo khí, liền thông minh một chút, nhanh chóng rời đi hắn, hahaha...” sau khi nàng nói hết những lời tàn nhẫn, nghênh ngang mà đi.

Bạch Tĩnh Ny hé ra khuôn mặt trắng bệch đứng ở hành lang, mấy bản kết quả kiểm tra rơi lung tung trên mặt đất.

Không biết qua bao lâu, nàng thất hồn lạc phách rời đi bệnh viện, ngồi vào xe, hướng công ty Khang Húc Trạch đi.

Nàng muốn hỏi rõ ràng, chuyện Lạc Khả Na nói có thật hay không?

tuy rằng nàng đã muốn đoán được Lạc Khả Na nói là sự thật, nhưng nàng vẫn muốn nghe chính mồm hắn thừa nhận, nàng không nghĩ chỉ bằng lời nói của nữ nhân muốn cùng nàng thưởng lão công liền định tội hắn.

Nàng để ý không phải tính chân thật của lời nguyên rửa, dù sao thời điểm gả cho hắn nàng đã biết hắn là vì gia quý của Khang gia mà lấy nàng, sau nàng lại gặt đầu, là bị sự ôn nhu của hắn làm cho cảm động.

Nàng thật tình để ý, nàng không nghĩ quá Lạc Khả Na nói “khả năng”, hiện tại ngấm lại, không tuân thủ nguyên rửa sẽ chết! nguyên rửa nghiêm trọng như vậy, có thể hay không làm cho Khang Húc Trạch bức bách không thành liền diễn thâm tình để được tới nàng?

Rất nhanh, nàng đem xe đỗ vào bãi đỗ xe của tập đoàn Khang thị, bước đi trầm trọng tiến vào đại môn tập đoàn Khang thị.

Bởi vì hắn thường xuyên gọi nàng đi bồi ăn bữa trước đôi khi còn đem nàng mang về công ty chờ tan tầm, cho nên nhân viên ở đây cơ hồ đều biết nàng là lão bà của Khang Húc Trạch, nhất là bảo vệ đại sảnh cùng với tiểu thư phụ trách tiếp đãi, cho nên không ai dám ngăn cản nàng, quây tiểu thư vội vàng cầm điện thoại thông báo cho thư kí tổng tài biết tin tức nàng tới.

Bạch Tĩnh Ny đi vào thang máy chuyên dụng như vào chỗ không người, sau khi nhấn vào mật mã hắn đưa cho nàng, thang máy rất nhanh liền khóa lại.

Ấn hạ nút đi tầng cao nhất, thang máy nhanh chóng đi lên, không dừng lại.

Nàng đi ra thang máy, thư kí Khang Húc Trạch liền đón tiếp, thư kí anh tuấn ân cần hỏi –“Khang phu nhân, hôm nay sao đến sớm như vậy, còn chưa tới thời gian ăn trưa đâu”

–“Khang tiên sinh ở đây sao?” nàng lạnh lùng hỏi.

-“Ồ, tôi vừa mới thông báo, mời ngài vào” thư kí đẩy ra đại môn phòng tổng tài, cung kính mời nàng tiến vào.

Bạch Tĩnh Ny hé mặt cười đi vào, Khang Húc Trạch nghênh diện đã đi tới, mặt đầy tươi cười ôm lấy nàng.

-“Lão bà, hôm nay như thế nào đến sớm vậy, sớm như vậy đến xem ta?” hắn nói, ôm thắt lưng của nàng tính đưa đến sofa ngồi.

Nhưng thái độ của nàng khác thường đẩy hắn ra, hành động này làm cho hắn ngẩn ra.

-“Lão bà, em làm sao vậy? ư? Sắc mặt của em giống như không tốt lắm, có phải hay không sinh bệnh?” hắn quan tâm nâng tay sờ trán của nàng.

Không nghĩ tới nàng lại đẩy hắn ra.

Về mặt nghi hoặc hiện lên mặt hắn -“Lão bà, rốt cuộc phát sinh chuyện gì? Sao em là lạ?”

Bạch Tĩnh Ny tâm tình phức tạp đánh giá hắn, hắn quan tâm có phải hay không giả vờ? làm sao bây giờ? Tâm tình nàng hảo loạn, cái gì cũng không nhìn ra.

Hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, lại chậm rãi mở ra, ý đồ bình tĩnh lại cảm xúc, nàng tận lực bình tĩnh mở miệng -“Tôi hỏi anh, anh lấy tôi có phải là cùng lời nguyên có liên quan?”

Hắn đương nhiên trả lời -“Đúng vậy, ta không phải đã sớm nói qua với em sao? Gia quý Khang gia chính là quy định như vậy”

Nàng lắc đầu -“Không, anh không nói qua với tôi, anh chính là chỉ nói đó là gia quý Khang gia, cho tới bây giờ cũng không nói chuyện nguyên rửa”

Nghe hắn thừa nhận, nàng chỉ cảm thấy trong lòng thật đau.

-“Kia có cái gì không giống với, chúng ta hiện tại không phải đều kết hôn?” hắn vẫn không biết này có gì bất đồng, kia chỉ là bọn họ nhận thức, mặc kệ là quy định hay là nguyên rửa, đều không có ý nghĩa.

Không giống với! gia quý sẽ không chết, nguyên rửa sẽ chết, bởi vì sợ chết nên chuyện gì cũng có thể làm ra, thậm chí...thậm chí là giả bộ yêu một người, cũng không quan hệ....

Nàng cố nén đau lòng lại hỏi -“Nguyên rửa này có phải hay không liên quan đến sinh mệnh của anh, bởi vì sau khi anh thành niên, nữ nhân đầu tiên cắt đi mái tóc anh anh nhất định phải cưới, nếu không cưới anh sẽ chết?”

Khang Húc Trạch bắt đầu phát hiện nàng có chút không thích hợp, nhưng vẫn không xác định được vấn đề mấu chốt ở đâu, chỉ có thể tìm kiếm sắc mặt của nàng cẩn thận hỏi -“Nói thực ra, ta không biết có thể hay không không lấy em mà chết, nhưng là trong lịch đại của Khang gia tới nay, nam nhân không tuân thủ gia quy này đều chết”

Hít vào, bật hơi, lại hít vào, lại bật hơi...

Thật sâu tuần hoàn sau, Bạch Tĩnh Ny lộ ra một chút sáng lạn cười không chân thành -“Hảo, tôi đã biết, anh làm việc đi, tôi về nhà, mẹ còn chờ tôi về nhà mua cháo đầu” nói xong, nàng không có liếc hắn một cái xoay người rời đi.

Nàng đi rất nhanh, cước bộ thật vội, nóng lòng rời đi nơi này, nóng lòng muốn rời đi nam nhân nàng yêu.

Tuy rằng thời điểm hắn cường thú nàng, nàng cũng đã biết hắn là xuất phát từ mục đích nào đó, nhưng lúc này nghe được chính miệng hắn thừa nhận lại làm cho lòng nàng càng thêm chua xót, tâm vẫn không chịu chấp nhận.

Hắn còn xem qua các nam nhân Khang gia khác, vì không tuân thủ lời nguyên mà chết, cho nên hắn nhất định sẽ tuân thủ, nhất định sẽ tuân thủ...

Nàng cảm thấy chính mình thật bị ai, cái loại bị ai thật sâu này làm cho ngay cả giọt nước mắt nàng cũng không rơi được.

Nếu nàng vẫn là Bạch Tĩnh Ny trước kia thì có bao nhiêu tốt, khi đó sẽ hung hăng đá hấn một cái, tát hấn một cái rồi nghênh ngang mà đi, từ nay về sau mặc kệ hấn sống chết.

Nhưng hiện tại không được, hấn nói, nam nhân Khang gia không có tuân thủ gia quy này đều chết hết, cái này nói lên, nếu nàng không lấy hấn, hấn sẽ chết.

Nàng đã sớm yêu hấn, như thế nào nhẫn tâm nhìn hấn chết?

cho nên nàng chỉ có thể ở lại, nhìn hấn, nhìn hấn hảo hảo còn sống, có lẽ có thể nhìn thấy hấn dần dần đổi nàng lãnh đạm, cỡ nào buồn cười!

Tâm, lạnh đến mức tận cùng, một chút một chút chết đi.

Từ trước hấn ở bên tai nói yêu ngữ, hiện tại nhớ lại thấy cỡ nào châm chọc, này là thật sao?

Cứ như vậy đi, nàng nói cho chính mình, ít nhất làm Khang phu nhân còn có thể ở bên người hấn.

-"Lão bà, em..." Khang Húc Trạch đang muốn đuổi theo xem rốt cuộc nàng làm sao vậy thì điện thoại vang lên.

Cát Tường cầm lấy điện thoại nói hai câu, giọng nói nói -"Thiếu gia, Tề tổng ở Đại Vĩ thực nghiệp tìm ngài"

Hấn đành phải dừng lại cước bộ quay về bàn làm việc. Sinh ý cùng Đại Vĩ thực nghiệp đã muốn nói chuyện từ lâu, hấn không thể không tiếp điện thoại.

Nếu nàng đổi chuyện này tâm còn nghi vấn lo, trễ một chút hấn sẽ cùng nàng giải thích.

9. Chương 9

Vừa qua khỏi 5 giờ chiều, Khang Húc Trạch bước đi tiến gia môn.

Không biết vì sao, Tĩnh Ny ở trong văn phòng hấn bộ dáng là lạ, làm cho tâm của hấn toàn bộ buổi chiều đều bất ổn, trực giác nói nhất định có chuyện xấu gì đó phát sinh.

Vì thế hấn chấm dứt hội nghị trước thời gian, vội vàng chạy về nhà, đứng ở phòng khách nhìn quanh một vòng, không có tung tích lão bà, vội vàng bắt lấy một người hầu đi qua -"Thiếu phu nhân đâu?"

Người hầu thành thật trả lời -"Thiếu phu nhân ở trong phòng thử áo cưới"

Hấn thở dài nhẹ nhõm một hơi, thân thu kéo caravat lỏng ra, cước bộ hướng thang lầu đi, hấn khẩn cấp muốn nhìn thấy nàng, thật tốt giải thích với nàng về chuyện nguyên rủa.

Như bình thường vọt vào trong phòng, khi há miệng muốn gọi người thì, hô hấp của Khang Húc Trạch cứng lại.

Nữ tử xinh đẹp mặc áo cưới màu trắng trước mặt, thanh lệ như hoa sen đứng ở trước mắt hấn, nàng gây cho hấn mãnh liệt xúc động.

Thật đẹp!

Nàng quả thực thật đẹp!

Tuy rằng trên mặt không có trang điểm, nhưng thanh tú làm cho người ta động lòng.

Bạch Tĩnh Ny trên mặt có sáng lạn cười, chậm rãi hướng hấn -"Anh đã trở lại"

-"A, con, có phải hay không biết hôm nay lão bà người thử áo cưới, cho nên trở về sớm để nhìn?" Khang mẫu không đứng đắn đứng bên hấn tặc cười, còn dùng khuỷu tay huých hấn một chút, sau đó dùng tay chống miệng, nhìn như nhỏ giọng nhưng trên thực tế thanh âm rất lớn.

-"Thấy lão bà xinh đẹp như vậy có phải hay không xúc động nha? Ta cảnh cáo người nha, cái áo cưới này thật phí công, thiết kế sư mất một tháng mới làm tốt, người khổng chế một chút cho ta, chờ Tĩnh Ny đem

áo cưới cởi sau đó mới được tới gần nàng, bằng không vạn nhất đem áo cưới xé rách, con dâu ta phải quang tham dự hôn lễ nha”

Khang Húc Trạch trả lời là thân thủ ôm lấy áo nàng, không chút lưu tình đem nàng quăng ra ngoài cửa. (con gì mà cứ ném mẹ như ném bóng hoài)

Chết tiệt, lão mẹ đến lúc này còn có tâm tình nói giỡn, chẳng lẽ mẹ không nhìn ra Tĩnh Ny cười đến thật dối trá sao?

Hắn đoán, nàng nhất định rất tức giận!

Nhất định là bởi vì hắn không sớm đem chuyện lời nguyên nói cho nàng, tức giận.

–“Tĩnh Ny, em hãy nghe ta nói...” hắn không ngừng tiến lên, muốn ôm thê tử, nhưng nàng lại lui về sau từng bước, làm cho hắn rơi vào khoảng không.

Bạch Tĩnh Ny không biết lấy đâu ra máy chụp ảnh, đưa tới trước mặt hắn lộ vẻ tươi cười sáng lạn thật dối trá –“Lão công, giúp em chụp mấy tấm được không?”

Hắn rút cuộc ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, nàng đang trốn tránh, không chỉ là trốn tránh vấn đề còn trốn tránh hắn.

Hắn lo lắng bắt lấy máy chụp ảnh trên tay nàng, quăng sang một bên (ầy, quăng cho Kẹo đi, phí)–“Em không cần trốn tránh ta được không? Có thể nghe ta giải thích, được chứ?”

Trùng trùng mắt nhìn, Bạch Tĩnh Ny tựa hồ không có bị tính xấu thành linh xảy ra của hắn dọa đến, chính là nhún vai –“Nếu anh không thích giúp em chụp hình, dù sao chúng ta cũng đã từng chụp ảnh cưới, không sao cả” nói xong, đi đến bên giường, cầm lấy một bộ tây trang thuần trắng trên giường –“Hôm nay thiết kế sư cũng có đưa tây trang cho anh nha, anh muốn hay không thử một chút? Nếu không hợp thân có thể sửa”

–“Tĩnh Ny!” Khang Húc Trạch gầm lên một tiếng, đi đến trước mặt nàng, thân thủ bắt lấy bả vai của nàng dùng sức nắm chặt.

Hắn còn thật sự nhìn hai mắt của nàng –“Tĩnh Ny, nói cho ta biết được không? Vì sao em đột nhiên như vậy? Ta không có ý định giấu giếm em, chính là không biết cùng em nói như thế nào, trên thế giới này không có mấy người sẽ tin chuyện nguyên rửa này, ngay từ đầu, ta sợ em sẽ cười nhạo ta, mới không có cùng em nói rõ, dù sao thời điểm đó chúng ta còn đang đối chọi gay gắt”

–“Sau này đâu? Sau này vì sao không nói cho em?” nàng cười, coi như lơ đãng hỏi.

–“Sau ta lại nghĩ đến chúng ta đều quen thuộc như vậy, nhất định từ miệng người khác biết chuyện này rồi, cho nên ta cũng không nói nữa” hơn nữa cho tới bây giờ hắn cũng không hiểu được, rốt cuộc quy củ cùng cái nguyên rửa đó có gì bất đồng, đáng giá cho nàng tức giận như vậy?

–“Nha, em hiện tại đã biết.” nàng trát động mắt to, đem tây trang trong tay giơ lên trước mắt hắn –“Rốt cuộc anh có muốn thử quần áo hay không?”

–“Bạch Tĩnh Ny...” hắn không khỏi phát giận gầm lên.

Nàng cho hắn cảm giác càng ngày càng không thích hợp, một cảm giác sợ hãi mất đi nàng thật sâu bao phủ hắn.

Nàng khinh phiết khoe miệng một chút, cầm tây trang trong tay quăng lại trên giường, nâng tay lấy lấy lỗ tai, lộ ra tươi cười bất cần đời –“Em biết em gọi là Bạch Tĩnh Ny, anh không cần lớn tiếng như vậy!”

–“Tĩnh Ny, rốt cuộc em làm sao vậy?” Khang Húc Trạch run run đôi môi, không, là toàn thân run, tuyệt vọng nhìn nàng.

Nàng thay đổi, lại biến về nàng trước kia, hai người như hai người xa lạ bình thường, đã không có cảm giác thân mật cùng tín nhiệm, rõ ràng nàng đứng trước mắt hắn, nhưng tâm lại thật sự cách xa.

Hắn buồn ra tay vẫn cầm vai nàng, lùi về sau từng bước lại từng bước.

-“Em đang tức giận, nhưng cũng không nói cho ta biết nguyên nhân, em có biết em cười thật sự xấu, rất khó xem? Em có biết xem em tươi cười làm cho lòng ta đau?”

Bạch Tĩnh Ny nhìn hấn từng bước rời xa tầm mắt của mình, muốn nói cái gì đó, nhưng là mắc tại cổ họng, một chút thanh âm cũng không nói ra được.

Hiện tại nàng không nói ra miệng, bởi vì không nên biết như thế nào tin tưởng, cho dù hỏi, hấn cho dù trả lời, cũng không thể giải quyết được bất an trong lòng nàng.

-“Nếu em cảm thấy ta vì giữ lại mạng sống mà lấy em, ta có thể giải thích” tuy rằng sau này lại yêu nàng, nhưng mở đầu là sự thật, nếu nàng chú ý, kia cũng không có gì hay nói.

-“giải thích có ích gì?”

-“Nếu em cảm thấy giải thích không có ý nghĩa, cũng thật sự không nghĩ gả cho ta, chúng ta có thể hủy bỏ hôn lễ, còn có, nhà em căn bản không có bị bán đi, là ta cùng ba mẹ em thông đồng lừa dối em, em tùy thời có thể trở về”

Khang Húc Trạch ra quyết định này cảm thấy máu toàn thân đang chảy ra, nhưng là hấn cũng hy vọng nàng có thể khoái hoạt, không hy vọng tương lai năm sáu mươi năm nàng đều dùng khuôn mặt tươi cười dối trá như vậy đối mặt với hấn.

Nàng cười dối trá như vậy, so với hấn mất đi sinh mệnh càng thêm khó chịu.

Lộ vẻ cười sâu thẳm, hấn đã muốn thôi lui đến cửa -“Em yên tâm, kế hoạch ấu dục viện sẽ không bị hủy bỏ, em tùy thời có thể rời đi, thật có lỗi bởi vì ta ích kỉ làm cho em thống khổ, hiệp nghị ly hôn ta sẽ phái người đưa cho em, tái kiến!”

Xoay người, hấn mở cửa đi ra khỏi phòng, đóng cửa, động tác tối nghĩa, tứ chi phát run.

Hấn cả đời yêu nhất, cũng không biết thời điểm hấn nói ra những lời này vẫn đều là cố nén nước mắt?

Ngay tại nháy mắt cửa phòng đóng lại, hai giọt nước mắt từ trong mắt Bạch Tĩnh Ny rơi xuống.

Nàng tức giận vì sao chính mình không giữ lại, không phải nói cho dù ủy khuất chính mình, chỉ cần có thể làm cho hấn tránh đi lời nguyên nên lưu lại? kia vì sao cái gì cũng không nói?

Nhưng là nàng như thế nào có thể lừa chính mình?

Sau khi biết chuyện tình về lời nguyên, lòng của nàng không thoải mái, mặc kệ hấn nói cái gì làm cái gì, nàng đều lưu lại nghi vấn -đây là thật sao?

Hai người bọn họ hồi không đến từ trước, ngay cả hấn đều nhìn ra nàng cười dối trá, còn như thế nào có thể kết hôn? Trước hết như vậy đi, còn lại về sau nói...nếu còn có về sau...

Nước mắt tràn ra bờ môi, theo khuôn mặt nàng chảy xuống ngực, ẩm ướt áo cưới nàng đang mặc, nàng đỡ dần đem áo cưới cởi, bờ môi ném lên giường, sau đó thu thập quần áo.

Nhìn hành lý thu thập tốt, rốt cuộc nước mắt của nàng cũng ngừng.

Mang theo hành lý đi ra khỏi cửa phòng, xuống lầu, ánh mắt nhìn chằm chằm về phía tiền phương.

Không có tất yếu ở lại nơi này, cho nên nàng phải rời khỏi.

Khang mẫu đang chỉ đạo người hầu đang quét tước ở đại sảnh thấy kì quái hỏi -“Con dâu, con mang theo hành lý muốn đi đâu? Lễ hành tuần trang mặt phải chờ các con cử hành hôn lễ mới có thể đi, con sẽ không là muốn hưởng tuần trăng mật trước đó chứ? Đi? Ánh mắt của con sao lại hồng hồng? có phải hay không đã khóc? Có phải hay không Húc Trạch khi dễ con? Không cần sợ, nói ẹ, mẹ giúp con đánh nó thành tàn phế”

Khang mẫu vừa nói vừa cầm lấy tay Bạch Tĩnh Ny, tính mang nàng lên trên lầu, nhưng là Bạch Tĩnh Ny lại thần nhiên đem tay kéo ra, thấp giọng nói -“thật có lỗi, bá mẫu, ta không có phúc khí làm con dâu của ngài”

-“Cái gì?” Khang mẫu phát ra một tiếng thét coih tại -“Con nói cái gì?”

Bạch Tĩnh Ny không có tâm tình cùng nàng giải thích, mang theo hành lý lao nhanh ra biệt thự.

Khang mẫu đứng ở tại chỗ ngốc sững sốt trong chốc lát, đột nhiên hướng thang lầu chạy –“Khang Húc Trạch, tên hỗn đản này lặn ra đây cho ta, người nói rõ ràng cho ta, người khi dễ con dâu ta như thế nào?”

Bạch Tĩnh Ny trở lại nhà sau quả nhiên còn bảo trì nguyên bộ dáng, nàng mờ mịt trở lại nhà, dùng chìa khóa lúc trước mở ra cửa phòng, kinh ngạc phát hiện ba mẹ nàng cũng đã trở lại.

Hóa ra ba mẹ nàng gấp trở về tham dự hôn lễ của nàng, khi nghe được nàng nói hôn lễ hủy bỏ còn thóa mạ nàng một chút, vì mất đi con rể xuất sắc như vậy mà ảo não.

Bất quá sau khi nhìn thấy khuôn mặt tiêu tụy của nữ nhi sau, cũng không dám nói cái gì nữa, chính là trốn đi gọi điện thoại cho Khang Húc Trạch, sau khi được đến tin tức xác thực, hai người thiếu chút nữa mà buồn bực chết.

Cũng may Khang Húc Trạch cực kì phóng khoáng, xác minh tỏ vẻ, lúc trước cùng bọn họ thông đồng hù nữ nhi bán phòng ở có cho bọn họ trăm ngàn làm sinh kinh, hiện tại số tiền này hẳn tuyệt đối không đòi trở về.

Mất thấy không có hôn lễ tham gia, lại sợ nữ nhi theo bọn họ tính toán sổ sách, hai người mang gánh nặng suốt đêm thiêm nhân.

Tuy rằng sau khi bọn họ thiêm nhân, vẫn sẽ có người khác xuất hiện, ngay tại hai người trốn đi, bạn bè của Bạch Tĩnh Ny là Sở Thu Lâm xuất hiện ở cửa nhà Bạch gia.

Ấn chuông cửa cả buổi, Bạch Tĩnh Ny mới mang đôi mắt gấu mèo ra mở cửa, Sở Thu Lâm sợ tới mức hút một ngụm khí lạnh.

–“Trời ạ, Tĩnh Ny, người chừng nào thì trở thành huynh muội kết bái cùng gấu mèo?”

Bạch Tĩnh Ny thản nhiên quét nàng liếc mắt một cái, Sở Thu Lâm bề ngoài xinh đẹp khả nhân trừ bỏ làn da đen một chút, còn không có gì bất đồng.

Nàng một câu cũng chưa nói, xoay người trở lại phòng khách, miễn cưỡng hướng sofa nằm, mệt mỏi nhắm lại hai mắt.

Suốt một đêm, nàng không có buồn ngủ, biết rõ tình trạng thân thể hiện tại của mình nếu thức đêm thì phi thường không tốt cho đứa nhỏ, nhưng là vẫn không ngủ được.

Nàng không nghĩ thừa nhận đã muốn thói quen có một người nam nhân ôm ấp, cho nên khi cô đơn một mình không ngủ được.

Sở Thu Lâm không được tiếp đón ôm ba lô đi vào, đỡ xuống ba lô quăng sang bên cạnh, ngồi vào bên cạnh bạn tốt đang nằm trên sofa, thân thủ vỗ vỗ đầu bạn tốt –“Uy, người đang làm cái quỷ gì? Hai ngày nữa sẽ làm tan tành tử, nhìn người bây giờ thì làm như thế nào làm tan tành tử nha?”

–“Hủy bỏ, hôn lễ...hủy bỏ” rầu rĩ, thanh âm vô lực.

–“Hủy bỏ?” Sở Thu Lâm kêu to –“Bạch Tĩnh Ny, người gọi điện thoại cho ta nói muốn cử hành hôn lễ, muốn ta trở về làm phù dâu của người, ta mới ngàn dặm xa xôi từ Nam Phi trở về, hiện tại lại nói hủy bỏ hôn lễ, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Nếu hôm nay người không nói rõ ràng, người cũng đừng muốn sống”

Cái gì kêu “ngưu tầm ngưu, mã tầm mã” ý tứ chính là thời điểm hai nữ nhân này tính tình phát tác đều đồng mạnh mẽ, đây cũng là vì sao hai nữ nhân này lại kết làm bạn bè.

–“Hắn lấy ta, là vì một lời nguyên rửa”

–“Nguyên rửa? cái gì nguyên rửa? người nói rõ ràng chút” vừa nghe đến hai chữ nguyên rửa, tinh thần của Sở Thu Lâm lại sáng lên.

–“Là một lời nguyên rửa về tóc, bởi vì ta cắt tóc của hắn, cho nên hắn lấy ta, nếu không...sẽ chết” khóe mắt lặng lẽ chảy xuống một giọt lệ.

Hai ngày nay nàng còn do dự rốt cuộc giả hay không giả cho hắn, tuy rằng hắn đều nói như vậy, nhưng nàng lại không nghĩ hắn chết, trong lòng rất giãy giụa.

-“Oa, tà ma như vậy?” lòng hiếu kì bị gọi lên liền rất khó hồi phục, nàng hưng trí bừng bừng đem bạn tốt kéo lên, tiếp theo đem khuôn mặt đối phương đến trước mắt, không nhìn nàng còn thẳng lệ -“Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Nói rõ ràng”

-“Nam nhân Khang gia tất cả đều bị nguyên rửa, cả đời này, chỉ có thể lấy người nữ nhân đầu tiên cắt đi mái tóc của họ sau khi thành niên, nếu không sẽ chết”

Sở Thu Lâm bừng tỉnh gật gật đầu -“Ta đã hiểu, ý của người người cắt tóc lão công, cho nên hần mới lấy người? Đúng hay không?”

-“Đúng” vô thần gật đầu.

-“Kia, vì sao hủy bỏ hôn lễ? vì sao người lại giống như gấu trúc? Còn có, người khóc cái gì?” gương mặt xinh đẹp của nàng nổi lên một tầng hàn sương.

-“Ta...” Bạch Tĩnh Ny phát hiện bạn bè trở nên nghiêm túc, không biết vì sao, trở nên có chút không biết nên làm sao.

-“Nói nha! Vì sao?”

-“Hần mới có thể vì không yêu ta mà thú ta, là vì cái lời nguyên kia mới thú ta, ta cắt đi tóc của hần, hần sợ chết, liền cứng rắn bắt ta gả cho hần...” nói xong nước mắt của nàng khóc ra thành một chuỗi như thác. (haizz, đúng là khôn ba năm đại một giờ)

Chán ghét, không biết vụ bà Lâm này rốt cuộc là bạn ai nữa, vì sao mỗi câu đều giống như chất vấn nàng?

-“Vậy người không yêu hần?”

-“Ta...” nước mắt nàng phút chốc ngừng.

Bạn bè nàng hỏi cái vấn đề gì nha, hiện tại nàng đang nói khả năng hần không thương nàng, cùng nàng yêu hay không yêu hần có quan hệ gì?

Sở Thu Lâm mị nhãn vừa lật -“Người đừng nói cho ta biết người đem chính mình biến thành bộ dáng này là vì người không thương hần.”

Bạch Tĩnh Ny cầm lấy mấy tờ giấy, lung tung lau lệ -“Chết tiệt vụ bà Lâm, người cũng không thể không thiên hướng hần? người lại không quen biết hần, làm chi phải giúp hần nói chuyện?”

-“Tiểu thư, chẳng lẽ người không biết trên thế giới này có một loại kêu duyên phận sao? Hần bị nguyên rửa, cần lấy nữ nhân cắt đi mái tóc hần đầu tiên, mà người liền khéo như vậy cắt đi tóc hần, hần cần người, mà người lại thương hần, người quản vì sao hần lại muốn lấy người, kết quả cuối cùng là người cùng nam nhân người yêu ở cùng một chỗ không phải là được? chẳng lẽ người đã biết thế nào là không tự tin, không tin người có mị lực làm cho hần yêu người?”

Bạch Tĩnh Ny không được tự nhiên cúi đầu -“ta chán ghét cảm giác chẳng biết gì”

-“Nha, lão thiên gia, mời ngài đánh một cú sét bổ đôi đầu nữ nhân này ra đi” Sở Thu Lâm giơ lên hai tay, tựa như diễn trò la lớn tiếng.

-“Vu bà Lâm, ta mời người trở về không phải để cười nhạo ta”

Bạch Tĩnh Ny lấy mấy tờ giấy vừa lau lệ quăng lên người nàng, sớm biết nàng trở về sẽ cười nhạo chính mình, nàng nhất định sẽ không gọi nàng về.

-“Đúng vậy, người mời ta trở về làm phù dâu, nhưng hiện tại thì sao? Hôn lễ của người hủy bỏ, ta thay ai làm phù dâu?”

Hấp hấp cái mũi, Bạch Tĩnh Ny dỗi cãi lại -“Cùng lắm thì ta thay người mua vé máy bay quay trở lại là được chứ gì”

-“Uy, Bạch Tĩnh Ny, những lời ta vừa nói đều thành vô nghĩa sao? Người thật là muốn hủy bỏ hôn lễ?”

-“Hừ!” hôm qua nàng mới bị Khang Húc Trạch đuổi ra khỏi nhà, mới không cần dễ dàng tha thứ hần như vậy, bằng không không phải thật mất mặt?

Được rồi, tuy rằng nàng có điểm lương tâm mềm mại, nhưng còn muốn còn tưởng.

-“Quên đi, chỉ biết người là kẻ bất trị” Sở Thu Lâm đứng lên từ sô pha, cầm lấy ba lô đi tìm phòng khách, dù sao trước kia còn đi học đã ở đây không ít, đối Bạch gia nàng rất quen thuộc.

Leng keng...

Sáng sớm, tiếng chuông chói tai liền đánh thức người ngủ say, Sở Thu Lâm nằm trên giường bất đắc dĩ chui ra từ ổ chăn.

Bạch Tĩnh Ny đáng chết kia, mấy ngày nay chỉ biết ở trong phòng hồi hận, mới sẽ không đi ra mở cửa, dù sao nàng biết nàng có người khách này, đơn giản tai điếc, nàng thật sự xấu hổ.

Mở ra cửa lớn, đập vào mắt là gương mặt tuấn dật nho nhã, làm ắt nàng sáng ngời, một chút sáng lạn tươi cười lập tức hiện trên khuôn mặt nàng -“Tiên sinh, ngài tìm ai?”

-“Xin hỏi, Bạch Tĩnh Ny tiểu thư ở đây sao?” Phương Văn Hạo lễ phép cười hỏi.

-“Anh tìm Tĩnh Ny, chẳng lẽ anh chính là cái tên nam nhân bị nguyên rửa? không giống a...” nàng nhìn hẩn từ trên xuống dưới.

Phương Văn Hạo sững sốt một chút, lập tức cười -“Ta tìm Tĩnh Ny, bắt quá, ta không hiểu cô nói nma nhân bị nguyên rửa là ý tứ gì.”

-“Hóa ra không phải anh, tôi đã nói thôi, nhìn anh không giống nam nhân đến truy lão bà chạy trốn, mời vào, tôi giúp anh gọi Tĩnh Ny ra” Nàng lung tung xuống tay, ý bảo hẩn tiến vào, sau đó ngáp một cái thật dài hướng đến phòng bạn tốt.

Phương Văn Hạo buồn cười nhìn nàng mặc bộ quần áo ngủ, hẩn dám cá cược, nàng tuyệt đối không ý thức được chính mình mặc áo ngủ giúp một người nam nhân mở cửa.

Lắc đầu, hẩn di chuyển cước bộ tiến vào, ngồi trên sô pha.

Không lâu trong chốc lát, Bạch Tĩnh Ny từ phòng đi ra, cùng Sở Thu Lâm giống nhau, đều là mặc quần áo ngủ vây lấy đường cong lung linh, nàng nhìn thấy Phương Văn Hạo nhin không được kêu -“Phương tổng? như thế nào là anh?”

Hẩn không phải cùng Khang Húc Trạch bày ra mưu kế hạ nàng sao? Làm sao có thể đến tìm nàng?

Phương Văn Hạo tao nhã đan mười ngón tay vào nhau để ở trước bụng, hai chân bắt chéo, nhìn nữ nhân lồi thoi tiêu tụy trước mắt thở dài một hơi.

-“Cô không phải luôn bảo ta là đầu đầu đại nhân sao? Hôm nay như thế nào gọi là Phương tổng?”

-“Hừ, chẳng lẽ anh quên sao? Anh đã không còn là đầu đầu đại nhân của tôi”

Nàng bản năng xoay người đi vào phòng bếp, từ trong tủ lạnh lấy ra một lọ sữa tươi rót một ly, để tới trước mặt hẩn -“Phương tổng, mời uống”

Phương Văn Hạo dở khóc dở cười nhìn ly sữa trước mắt -“Xem ra cô còn ghi hận ta đuổi việc cô” nếu không sẽ không mời hẩn uống sữa, nàng làm việc dưới trướng hẩn hai năm, hẩn là biết hẩn ghét nhất sữa.

-“Thật có lỗi, trong nhà của tôi chỉ có sữa bò” nàng lạnh lùng ngồi đối diện hẩn.

Từ sau khi Sở Thu Lâm biết nàng mang thai, liền đem tất cả thực phẩm có tính kích thích vứt bỏ, hiện tại trong tủ lạnh nhà nàng chỉ có sữa và thuốc bổ.

-“Phương tổng đại giá quang lâm, không biết có chuyện gì?”

Phương Văn Hạo lắc đầu bật cười. Thật là, hẩn làm chi muốn quản nhiều chuyện như vậy? Ho nhẹ một tiếng, hẩn mở miệng -“Nghe nói cô cùng Khang Húc Trạch hủy bỏ hôn lễ?”

-“Ân, hừ!”

-“Ta không biết tại sao các người đang êm đẹp lại bỗng nhiên hủy bỏ hôn lễ, bắt quá, hôm qua hẩn có tới tìm ta, hy vọng ta có thể cho cô đến công ty đi làm”

-“Phải không?” nàng từ lỗ mũi phát ra một tiếng khinh xuy.

-“Nhưng ta cảm thấy tình trạng hiện tại của cô, hình như không thích hợp trở về làm việc”

Bạch Tĩnh Ny xem thường vừa lật –“Vậy Phương tổng đến nhà tôi làm chi?”

Một chút cười sâu xa khó hiểu từ trên môi Phương Văn Hạo tràn ra –“ta đến chính là muốn nói cho cô một chuyện”

-“Chuyện gì?”

Phương Văn Hạo lấy một chiếc di động từ trong túi ra, mở ra một hình ảnh, mới đem di động để lên bàn.

-“Đây là ảnh của Khang Húc Trạch gần đây, ta nghĩ cô hẳn sẽ hứng thú nhìn một cái” hắn đứng lên –“Tốt lắm, ta không có chuyện khác, di động tặng cho cô, cô có thể chậm rãi xem” nói xong, hắn nâng bước đi ra ngoài.

Đột nhiên, một đạo thanh âm thanh thúy vang lên.

-“Vị tiên sinh này phải đi sao? Tôi đưa anh đi” Sở Thu Lâm đã muốn đổi một thân nhân phục màu đỏ xuất hiện trong phòng khách, đi theo phía sau hắn.

Bạch Tĩnh Ny tâm tình phức tạp trừng mắt nhìn chiếc di động kia, Phương Văn Hạo chết tiệt làm chi cho nàng xem ảnh chụp của Khang Húc Trạch?

Nàng ghét nhất bị người khác nói tên này.

Hừ! nàng hừ lạnh một tiếng, quyết định không xem, đứng lên, tính trở về phòng ngủ tiếp tục ngủ.

Nhưng là đi không đến hai bước, cước bộ liền dừng lại.

Đáng chết, đáng chết, thực đáng chết.

Nàng mắng chính mình, làm chi lại có lòng hiếu kì với ảnh chụp kia như vậy?

Không được, nàng mới không cần nhìn ảnh chụp của hắn, nam nhân kia đã không còn quan hệ gì với nàng.

Nàng nghiêng răng nghiêng lợi đi về phía trước, nhưng rồi đi được hai bước lại dừng lại.

Rốt cuộc, nàng hung hăng xoay người, xoay người cầm lên di động của Phương Văn Hạo.

Lúc nàng xem rõ sắc mặt tiêu tụy của nam tử trên màn hình di động, nước mắt lạch cạch chảy xuống.

ảnh này vừa mới chụp, không phải thập phần rõ ràng, chỉ có thể mơ hồ nhìn hắn đầu tóc hỗn độn, quần áo không chỉnh, chiếc cằm gầy yếu tràn đầy râu không cạo.

hắn không hề còn là nam tử có tính sạch sẽ quá mức, mà là một thể xác không hồn.

-“Xứng đáng” Bạch Tĩnh Ny “ba” một tiếng ném di động lên sofa, sau đó xoay người trở về phòng.

Nàng lừa chính mình rất nhiều ngày nàng tuyệt đối không tin tưởng hắn, tuyệt không nhớ Khang Húc Trạch, tuyệt không lo lắng hắn, nhưng một khắc nhìn thấy hình ảnh kia, nàng dao động.

Kết thúc

Nằm ở trên giường, Bạch Tĩnh Ny ủy khuất chảy nước mắt.

Chết tiệt Khang Húc Trạch, vì sao ngay từ đầu không nói cho nàng chuyện nguyên nhân? vì sao?

Nếu nói như vậy, nàng cũng sẽ không căm kình cùng hắn.

Hiện tại sự tình nháo thành như vậy, nàng căn bản không có mặt mũi trở về tìm hắn.

Thật chán ghét, đều là Lạc Khả Na chết tiệt kia, nếu không phải nàng cố ý châm ngòi ly gián, nàng sẽ không biến thành nữ nhân lòng dạ hẹp hòi.

Kỳ thật ngẫm lại, vu bà Lâm nói cũng có đạo lý, coi như lời nguyên rửa là mở đầu của duyên phận không phải là tốt làm, nàng làm chi tự mình tìm phiền phức? nàng hẳn là nên tin tưởng chính mình, tin tưởng hẳn.

-“Tình Ny, Tình Ny, em ở nơi nào?”

Xem đi, vừa mới nghĩ đến hẳn liền nghe thấy âm thanh của hẳn.

Giây tiếp theo, một tiếng phịch nổ, cửa phòng đột nhiên bị người dùng lực phá, nàng sợ tới mức vội vàng ngồi dậy.

-“Vu bà Lâm người không thể dùng ít lực...” chưa nói xong, toàn bộ đều nghẹn lại tại yết hầu của nàng.

Nàng ngơ ngác nhìn nam nhân trước mắt.

Không, không có khả năng, nàng dụi mắt, hẳn làm sao có thể xuất hiện ở trong này?

Hắn thật là Khang Húc Trạch sao? Không, không có khả năng.

Cái nam nhân kia mới sẽ không đội đầu rơm, cũng sẽ không mặc bộ tây trang có nhiều nếp nhăn xuất hiện trước mắt người khác, lại càng không không cạo râu.

Nằm mơ, đây là nằm mơ, nhất định là nằm mơ.

Nàng bình tĩnh nhắm mắt xoay người nằm xuống. ngủ ngủ, vừa cảm giác tỉnh lại sẽ biết tất cả là nằm mơ.

Nhưng lập tức, nàng liền lập tức bị người kéo từ trên giường lên, ngã vào trong một cái ôm có lực mà ấm áp.

-“Tình Ny, Tình Ny của ta, ta rốt cuộc nhìn thấy em”

Khang Húc Trạch kích động ôm nàng, cảm thụ nhiệt độ cơ thể nàng tồn tại. Nửa giờ trước, một nữ nhân tự xưng là bạn bè của Tình Ny cùng Phương Văn Hạo đến tìm hẳn, nói cho hẳn một tin tức làm người ta khiếp sợ, tin tức này làm cho hẳn liều lĩnh chạy tới Bạch gia tìm nàng.

Nàng mang thai, nàng mang thai đứa nhỏ của hẳn.

Chỉ cần nghĩ đến trong bụng của nàng có con của hẳn, tâm hẳn liền đau khó có thể ức chế.

Nàng mang thai, mà hẳn lại đuổi nàng đi, còn muốn cùng nàng ly hôn, trời ạ, hẳn đã làm cái gì?

Cho nên hẳn đến đây, cho dù nàng có giận hẳn bao nhiêu, hẳn cũng muốn tìm lại nàng, cho dù đối mặt nàng đối trá, cái gì cũng không quan hệ.

Lần này hẳn cả đời cùng nàng háo, tuyệt đối sẽ không buông tay.

Chuyện ngu xuẩn chỉ cần làm một lần là đủ, gần đó ngày không có nàng, hẳn giống như sinh hoạt tại địa ngục, mỗi ngày đần độn, cũng không biết chính mình đang làm cái gì.

Hiện tại ôm nàng, ngửi được mùi hương thảo nhiên trên người nàng, hẳn cảm thấy tâm tình đều sống lại.

-“Tình Ny, vì sao không nói cho ta biết em mang thai?” hẳn phạm vào một cái sai lầm cực kỳ to lớn, hẳn thiếu chút nữa làm cho con hẳn trở thành con tư sinh.

Bạch Tình Ny bỗng cứng đờ, lạnh lùng dùng lực đẩy hẳn ra -“Anh làm sao biết tôi mang thai?”

-“Có nữ nhân kêu Sở Thu Lâm nói cho ta biết, nàng nói là bạn bè của em” hẳn si ngốc nhìn nàng, nàng gầy, gần gũi thời gian vài ngày, nàng gầy yếu rất nhiều.

-“Sở Thu Lâm?” trời ạ, nàng chỉ biết là không thể lưu lại nữ nhân này.

-“giống như là gọi như vậy, bắt quá không trọng yếu, Tình Ny, vì sao không nói cho ta biết em mang thai?” hẳn đau lòng phùng trộ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng.

Nàng nâng tay đẩy hẳn ra, quật cường xoay mặt không nhìn hẳn -“Đó là con của tôi, vì sao muốn nói cho anh?”

-“Ta là ba ba đứa nhỏ, không phải sao?” hấn không dám cùng nàng lớn tiếng, chỉ có thể nhẹ giọng trấn an.

-“Hừ!kia khó nói!” nàng cố ý chọc giận hấn.

Khang Húc Trạch vẽ mặt ai oán nhìn nàng –“Tĩnh Ny, ta biết chuyện kia không nói rõ cho em biết là ta sai, nhưng em tức giận mấy ngày nay, tra tấn ta ngần đó ngày cũng đủ rồi đi? Hiện tại em muốn biết cái gì, ta đều nói rõ ràng, có thể hay không đừng nóng giận?”

Mặt của nàng tiếp tục nghiêng, dường như tưởng rằng nàng giống mấy nữ diễn viên phim truyền hình ngu ngốc, tùy tiện nghe nam nhân nói hai lời ngon ngọt liền tha thứ, huống hồ hiện tại hấn vì đứa nhỏ mới đến, ghé thăm hơn.

-“Cho dù em tức giận, cũng trước về nhà rồi nói sau, đến lúc đó tùy tiện em trừng phạt ta như thế nào cũng không sao cả, chỉ cần em không tra tấn chính mình, đừng quên, trong bụng của em còn có đứa nhỏ của chúng ta, em dạng này, đứa nhỏ cũng không tốt.”

Quả nhiên vì đứa nhỏ, nàng hung hăng trừng hấn –“Hóa ra anh vì đứa nhỏ mới đến tìm tôi?”

Phát giác nàng lại tức giận, hấn ảo não nâng tay đánh miệng một chút –“Đáng chết, há miệng ra cũng không biết nói chuyện, lão bà, em không cần tức giận được không?”

Nhìn động tác ngây thơ của hấn, Bạch Tĩnh Ny nhin không được phốc xích cười ra tiếng.

Quên đi, thời gian dạo cũng không tốt, chính nàng cũng không vui.

-“Lão bà, em cười” nhìn khuôn mặt tươi cười của nàng, tảng đá trong lòng hấn rốt cuộc có thể buông. Hấn đem mặt tiến đến trước mắt nàng, cười –“Em không tức giận đi?”

-“Anh thật sự đáng ghét” nàng nâng tay hung hăng đánh bả vai hấn một chút, sau đó vừa long nhìn bộ dáng nhe răng trợn mắt của hấn.

Khi nhìn thấy thần sắc tiêu tụy của hấn trên di động, bụng tức giận của nàng cũng đã biến mất không thấy, hiện tại,nam nhân luôn luôn để mắt trên đầu, lại ở trước mặt nàng vứt bỏ tự tôn nam nhi cầu xin nàng, liền có thể chứng minh địa vị của nàng trong lòng hấn.

Nước mắt trong suốt rơi xuống, nàng nâng tay hướng hai má gầy yếu của hấn.

Khang Húc Trạch bắt lấy tay nàng, phóng tới bên môi khẽ hôn, khi tầm mắt tiếp xúc đến ngón tay nàng có nhẫn kim cương kia, không khỏi lộ ra tươi cười vừa lòng –“Em còn đeo nó?”

-“Em...em quên tháo ra, không được sao?” nàng rút tay về, nghĩ muốn tháo ra cái nhẫn khi hấn cầu hôn nàng đeo vào.

Nhưng hấn không cho nàng tháo ra, dùng tay to lớn bao lại bàn tay nhỏ bé của nàng, đem tay nàng đặt tới trước ngực chính mình, thật sâu dừng trước nàng –“Ta yêu em, trái tim này có thể làm chứng”

-“Kia...” Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng đỏ thành một mảnh, cúi đầu, như là thực không tình nguyện than thở -“Chúng ta còn không có cử hành hôn lễ nha, kiện áo cưới kia rất được nha, nếu không mặc nó, em sẽ thật đáng tiếc”

Hấn nở nụ cười, đem nàng kéo vào trong lòng, dùng hai má vuốt khuôn mặt non mịn của nàng –“Yên tâm đi, kiện áo cưới kia ta giúp em bảo quản, em sẽ có cơ hội mặc vào”

Nghe vậy, nàng nhu thuận gật đầu, im lặng một hồi lại đẩy hấn ra, nhíu mày –“Làm ơn, anh đi cạo râu được không? Mặt của em bị râu của anh chọc đau quá.”

-“Hảo, đương nhiên được, bất quá phải đợi một chút, ta hiện tại không rảnh” hấn thực xấu đem nàng đẩy ngã, không để ý nàng kháng nghị, cúi đầu hôn trụ đôi môi của nàng.

Mấy ngày nay chỉ có thể ở trong mộng mới có thể ôm lấy thân hình hương diễm đang ở trong lòng hấn lúc này, nên lúc này hấn thâm hung hăng hôn nàng, về phần râu của hấn, chờ hấn thỏa mãn rồi nói sau.

Hơn nửa ngày sau, Khang Húc Trạch rốt cuộc nhớ tới một chuyện.

-“Lão bà, làm sao em biết chuyện nguyên rủa?”

-“Lạc Khả Na nói cho em biết” chỉ cần nghĩ đến xú nữ nhân đáng ghét kia, nàng thầm nghĩ muốn tìm bạn tốt giúp nàng nguyên rửa một chút, thật sự muốn đánh kẻ tiểu nhân đó.

Nhất tưởng đến Sở Thu Lâm, nàng đột nhiên hút một ngụm khí lạnh, bỗng nhiên từ trên giường ngồi xuống –“Vu bà Lâm, vu bà Lâm!”

Nàng làm sao có thể quên vu bà Lâm nhỉ?”

Nữ nhân kia trời sinh chính là làm vu bà, có được lực lượng thần bí kì quái, tìm nàng nhất định sẽ có biện pháp giải trừ nguyên rửa của nam nhân Khang gia.

Kia vạn nhất con nàng về sau không thể tìm được một lão bà ưu tú như nàng thì làm sao bây giờ?

Không được, nàng hiện tại phải tìm vu bà Lâm, muốn nàng hỗ trợ nghĩ biện pháp.

Khang Húc Trạch bị để lại trên giường không thể tin được trừng mắt nhìn nữ nhân hắn dùng đến một nửa đột nhiên bỏ chạy –“Em muốn đi đâu?”

-“Tìm cứu tinh cứu giúp con chúng ta”

-“Cái gì? Đợi ta với, ta cũng phải đi, đợi ta với”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cat-duoc-ac-phu>